41. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1985. FEBRUÁR 27.

Ludas Matyi

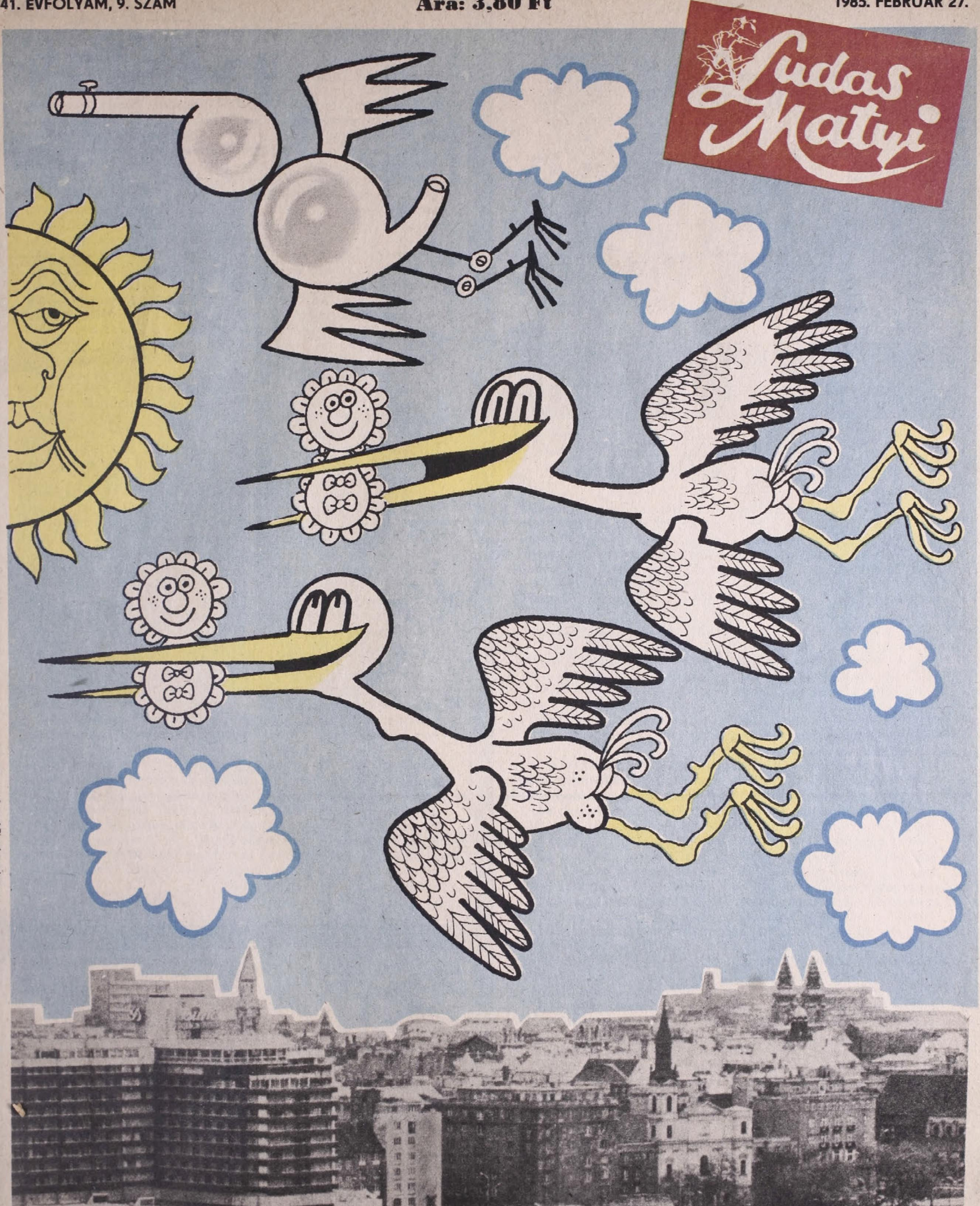

Fülöp György rajza

JÖN A MAGYAR LOMBIKBÉBI

– Mi ez itt fölöttünk, UFO vagy lombikgólya?

(LUDAS FÓRUM AZ UFÓRÓL A 8–9. OLDALON)

FIZETÉSEMELÉS

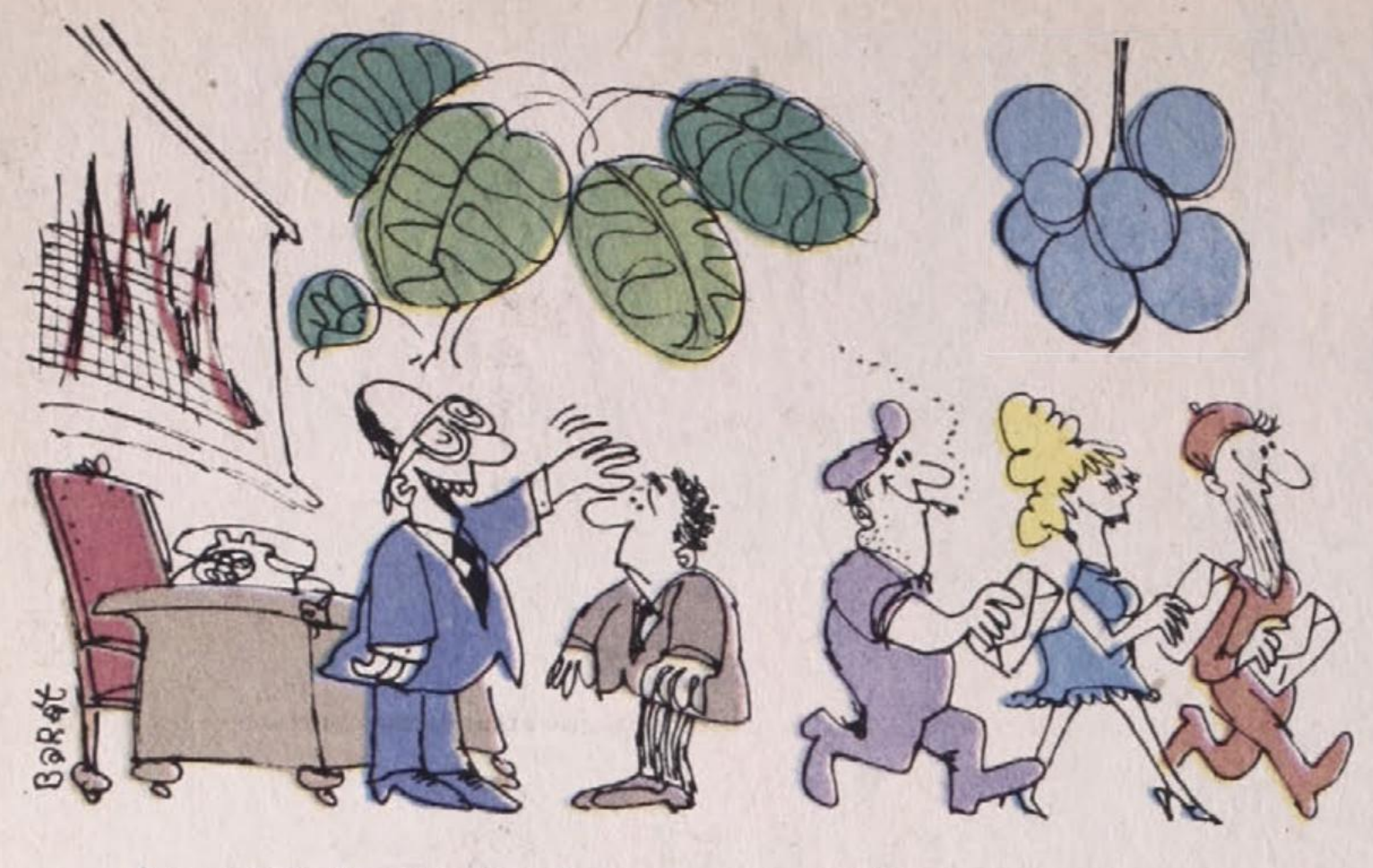

– Azt vettük figyelembe, hogy maga enélkül is szorgalmasan dolgozik!

Állámpa és valódi alagút

Többen kifogásolták, hogy az újjárendezett budapesti Vörösmarty térre egyáltalán nem odaillő ostorlámpákat tettek, de megnyugtató választ kaptak: „A térre helyezett lámpák még nem a valódiak! Tavaszra elkészülnek az eredeti, szép, öntöttvas stíloszlopok, amelyekre a valaha itt állt pásztorbot formájú világítótestek kerülnek". Vagyis a tavaly ősszel elhelyezett lámpák csak állámpák. Természetesen valódi forintért.

Csupán a Vörösmarty téren vannak állámpák, vagy más álságok?

A Moszkva tér rendezésére – amint nemrég hírül adták – pályázatot írtak ki. Aki arra jár, csak azt mondhatja erre, hogy ideje volt. Pláne, ha emlékszik, hogy már 1966-ban is pályázatot írtak ki a Moszkva tér rendezésére. De végül csak kis kiigazítások történtek, amiket az akkoriban épülő metróállomás tett szükségessé. Azaz az 1966-os egy álpályázat lett, áleredményekkel.

És pislákol nekem az állámpa a kisföldalattiban is, amelyet hivatalosan 1-es vonalnak neveznek, de Millenniuminak is becéznek, amióta Ferenc József nevét törölték a cégtábláról. A kisföldalattiról szintén elhangzott egy nyilatkozat: mielőbb fel kell újítani. Mert beázik. Az alagútban és több állomáson csöpög a falból a víz. A nyilatkozat előtt is gyanús volt valami: egyre gyakoribb az üzemszünet, most januárban is bejelentették, hogy pályaépítési munkák miatt a földalatti vasút az esti órákban nem közlekedik. Hát persze, öreg már, jövőre lesz 90 esztendős. De 1973-ban, amikor a Városligettől a Mexikói útig meghosszabbították, folyt valamiféle felújítás. Ez az: valamiféle. Vagyis álfelújítás. Mert amint most hallottuk, a majd 90 éves szigetelés tönkrement. Talán olcsóbb lett volna, ha akkor, a 70-es évek elején kicserélik. Amikor az az álfelújítás volt. Amit azért is hívok álfelújításnak, mert azóta van baj a kisföldalattival. Azóta rendelnek el újra meg újra esti üzemszünetet „pályajavítás céljából." Úgy látszik, 66–67 éves koráig teljesen egészséges volt, akkor meglátogatta az orvos és azóta betegeskedik.

Most tanulmányterv készül intenzív gyógykezelésre. A Műszaki Egyetem professzora elmondotta, hogy a koncepció kidolgozásához, az engedélyezéshez, a kiviteli tervek elkészítéséhez egy-másfél év kell. Esetleg kettő. Aztán, becslése szerint, 4–5 évig tart a felújítás, amelynek során előreláthatóan az alagutat is fel kell nyitni, így a felszínen sem lesz rózsás a helyzet. Persze lehet, hogy ez a 4–5 év egy álhatáridő. És nem azért nevezem annak, mert arra gondolok, hogy tovább tart. Ami ugyan nem lehetetlen, hiszen álhatáridőkben gazdag népgazdaságban élünk. De inkább az jut az eszembe, hogy a földalatti építését 1894-ben kezdték meg és húsz hónap alatt befejezték. 1896-ra lett sín, lett kocsi, lett alagút a semmi helyén. Pedig az nem volt élmunka. De nem is álmunka, amellyel ki tudja mikor érünk el az alagút végéhez. Mármint a Mexikói úttól az állámpákkal megvilágított Vörösmarty térig.

Földi Iván

232 — 90171 — 8146

Régóta éget egy téma, nehezen hozakodom elő vele, nem ide illő talán, s nem is sok embert érdekel, úgy lehet.

Láttam én egy címlapot (nem magyar újság volt): Afrika térképe száraz kenyérhéjból kirakva, benne egy lázas szemű kisgyerek. Eltűnődtem: nem vagyunk gazdag ország, de ha csak azt, amit kenyérben elpazarolunk, odaadnánk nekik, hány gyermek éhlázát csillapíthatnánk! Vártam, mikor kopog be valaki hozzám, hogy elkérje ezt a kenyérhéjpénzt. A szakszervezeti bizalmi szokott felkeresni, hoz bélyeget az új Nemzeti Színházra, a szolidaritási alapra. Meg sem szoktam kérdezni, hogy a pénzemért kivel vagyok szolidáris, hiába is kérdeném, ő sem tudja pontosan. Csak azt kérdezem: mennyi? És azt pontosan tudja. Mert ez nem úgy, hebehurgya módra megy minálunk, meg van az tervezve globálisan, és „le van bontva" gondosan: a bizalminknak megmondják, mennyi a kvóta, gondosan hozzátéve mindig, hogy bélyeget vissza nem vesznek. Nincs hát gondom, nem csak azt mondják meg nekem felülről, hogy kit szeressek, de még azt is, milyen mértékben, milyen értékben. És ez helyes. Nem olyan nagy a szeretet-készletünk, hogy azt csak úgy tervszerűtlenül, gazdátlanul szórjuk kényünk-kedvünk szerint!

Afrika-bélyeg nem jött, akció nem indult, fegyelmezetten tudomásul vettem, „nics rá igény" bizonyára... Csak az a címlap ne kísértett volna, a kenyérhéjak közül kifeketéllő gyermekbánat... Azért továbbra is lestem az újságokat, a rádiót, hogy hátha, mégis... És nem hiába! Csak sikerült hírt szereznem arról, hogy van ilyen akció, van ilyen igény. Igaz, kissé szokatlan helyről: egy könnyűzenei műsorból és egy szerkesztői üzenetből.

Szólt a Vasárnapi koktél, főtt az ebéd – és a háziasszony feje, hogy is variáljon, mert Tibi nem kedveli a csirkét, Gabi nem eszi meg a krumplisalátát, Laci ódzkodik a gombától –, a műsorvezető a Meztelenül a szélben című dalt konferálta be, egyet azok közül, amelyeket nyugatnémet popsztárok Afrika éhező gyermekeinek megsegítésére énekelnek. És hogy Amerikában is van hasonló akció, olyan nevekkel mint Michel Jackson, Barbra Streisand.

Mi komoly, felnőtt, önérzetes nép vagyunk, nem majmoljuk a nyugatot. (Pláne popzenében nem!) A mi fiataljainkat egyébként sem foglalkoztatja ez a téma... Illetve, valami mégis mozdult a mélyben. Az Ifjúsági Magazin egyik olvasója megírta, hogy nagyon elszomorította amit Afrika éhségéről olvasott, szeretne segíteni, de nem tudja, hogy erre szánt csekélyke pénzét hova küldheti. Nevet nem írt a levele alá, csak egy jeligét, mert úgy tűnik, nálunk már nemcsak a közérdekű bejelentők, de a közérdekű kérdezők is tartanak valamitől. A jólelkű szerkesztő – apró bolhabetűkkel ugyan – megadott neki egy csekkszámla-számot. Ezt a számot írtam én fel vastag, jól látható szedésben a glosszám címéül. Hogy hátha akad a kérdezőn és rajtam kívül még egy harmadik, netán negyedik is, aki szeretne segíteni Kenyérhéj-földrész kicsinyein. A számla a Magyar Vöröskereszté. Az utalványra ráírandó: Afrika gyermekeiért. Ennyi.

És hogy miért kerülhet ez a téma ide? Talán azért, mert mi a jókedv, az öröm szolgálói vagyunk, s már hivatalból is gyűlölnünk kell minden bánatot.

Radványi Barna

A MEGOLDÁS

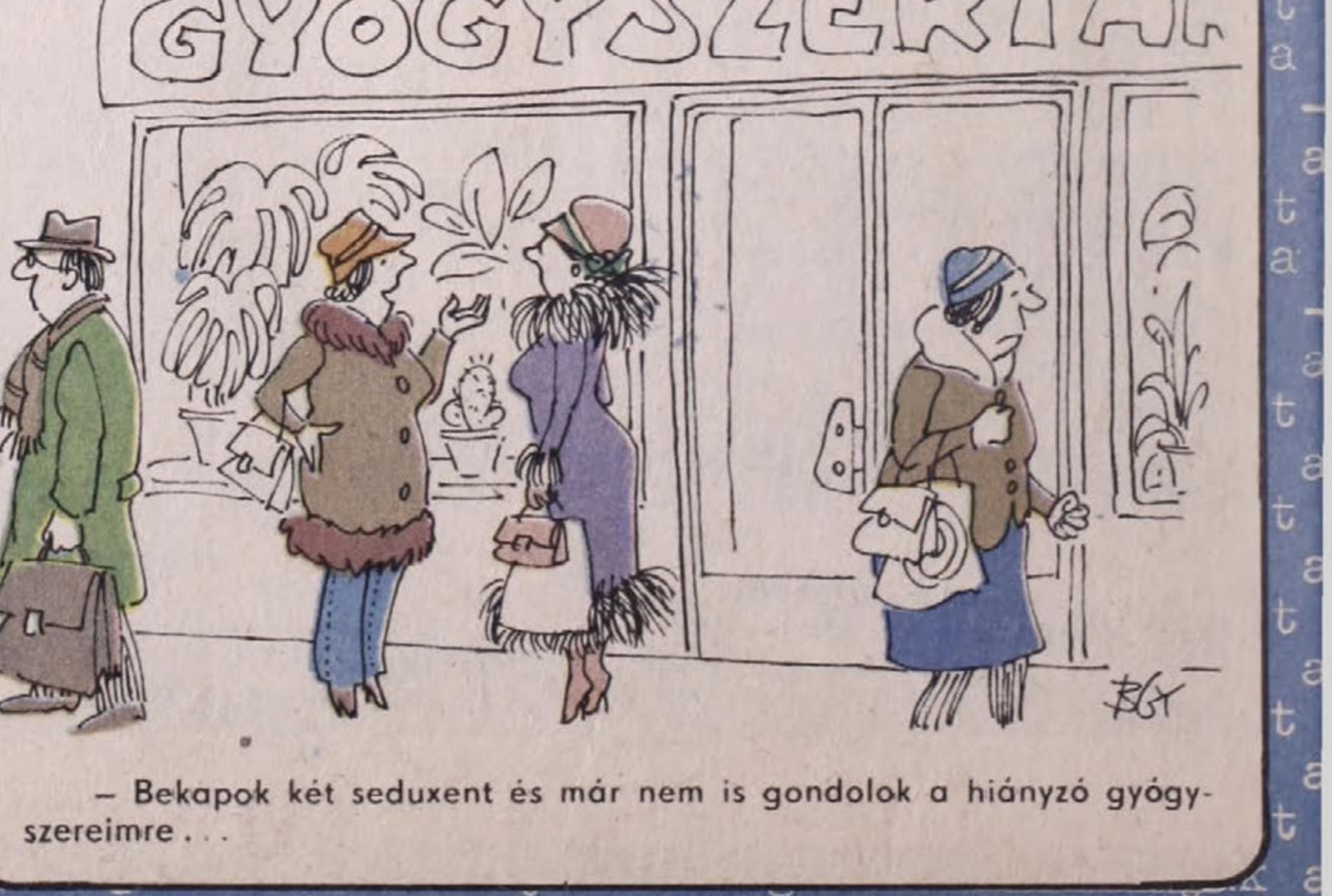

– Bekapok két seduxent és már nem is gondolok a hiányzó gyógyszereimre...

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Más most...

MAGYAR CALLGIRL

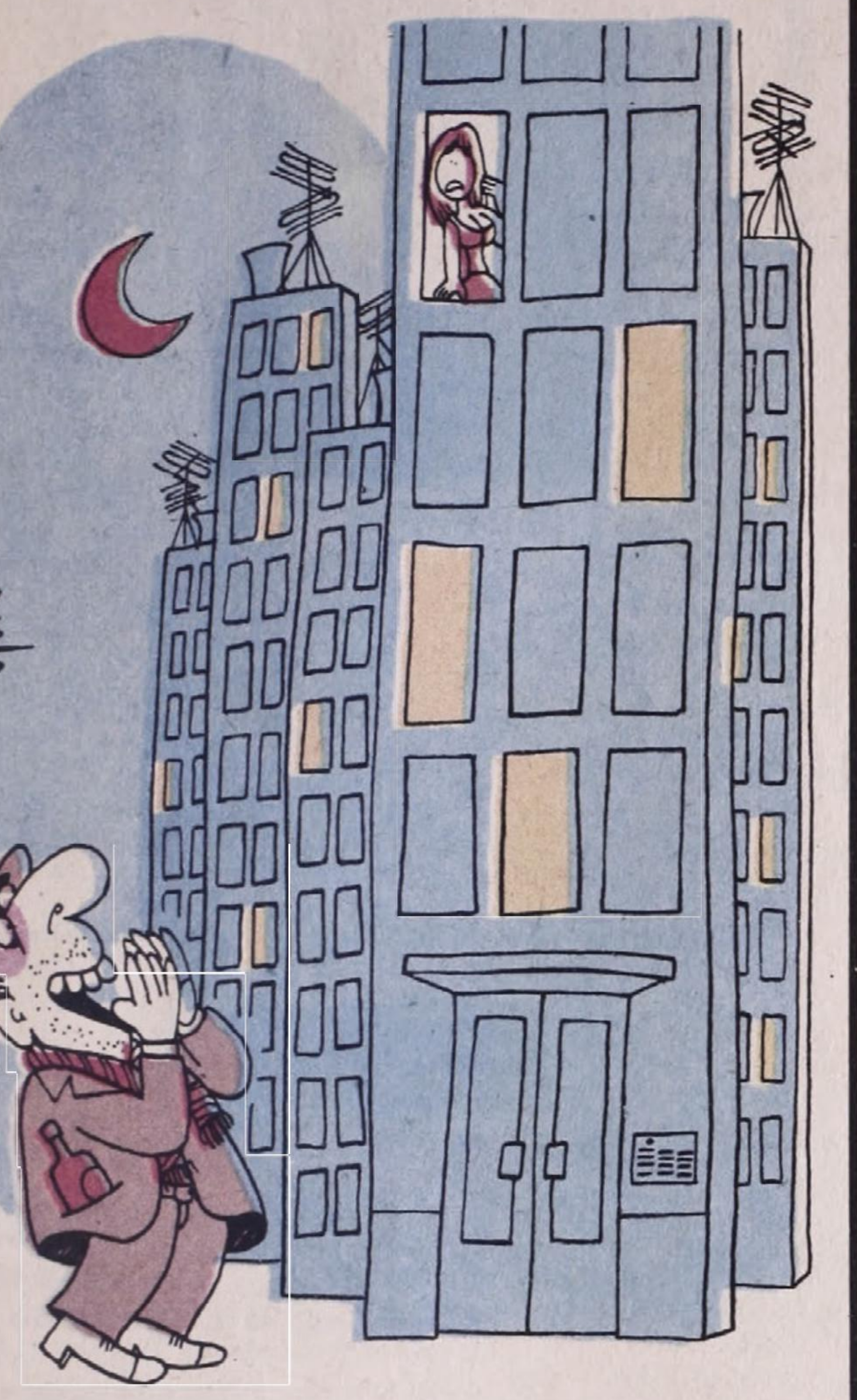

– Rózsi! Gyere le!

– Te megőrültél lányom! Már megint egy fixfizetéses értelmiségi vőlegénnyel állítasz be?!

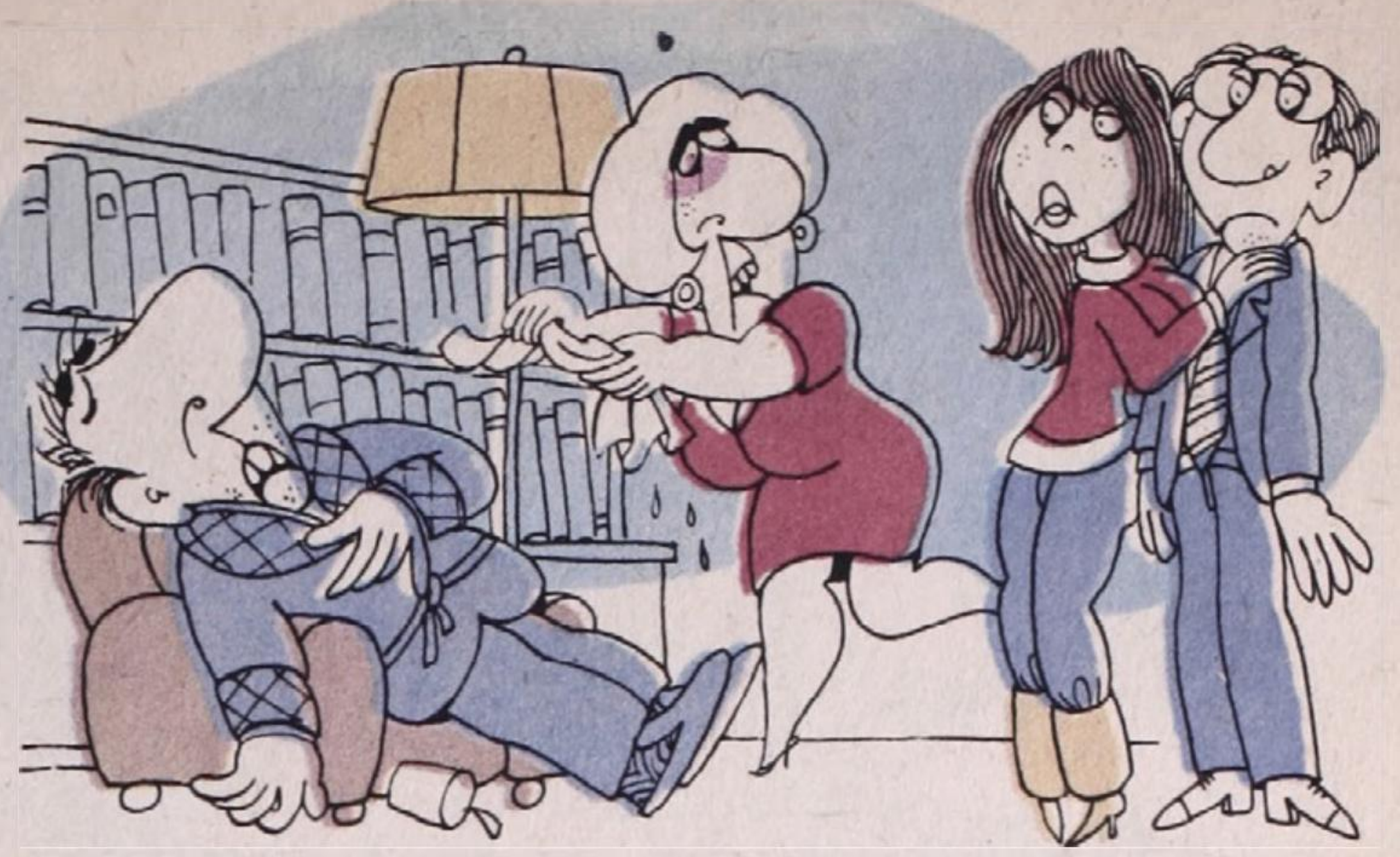

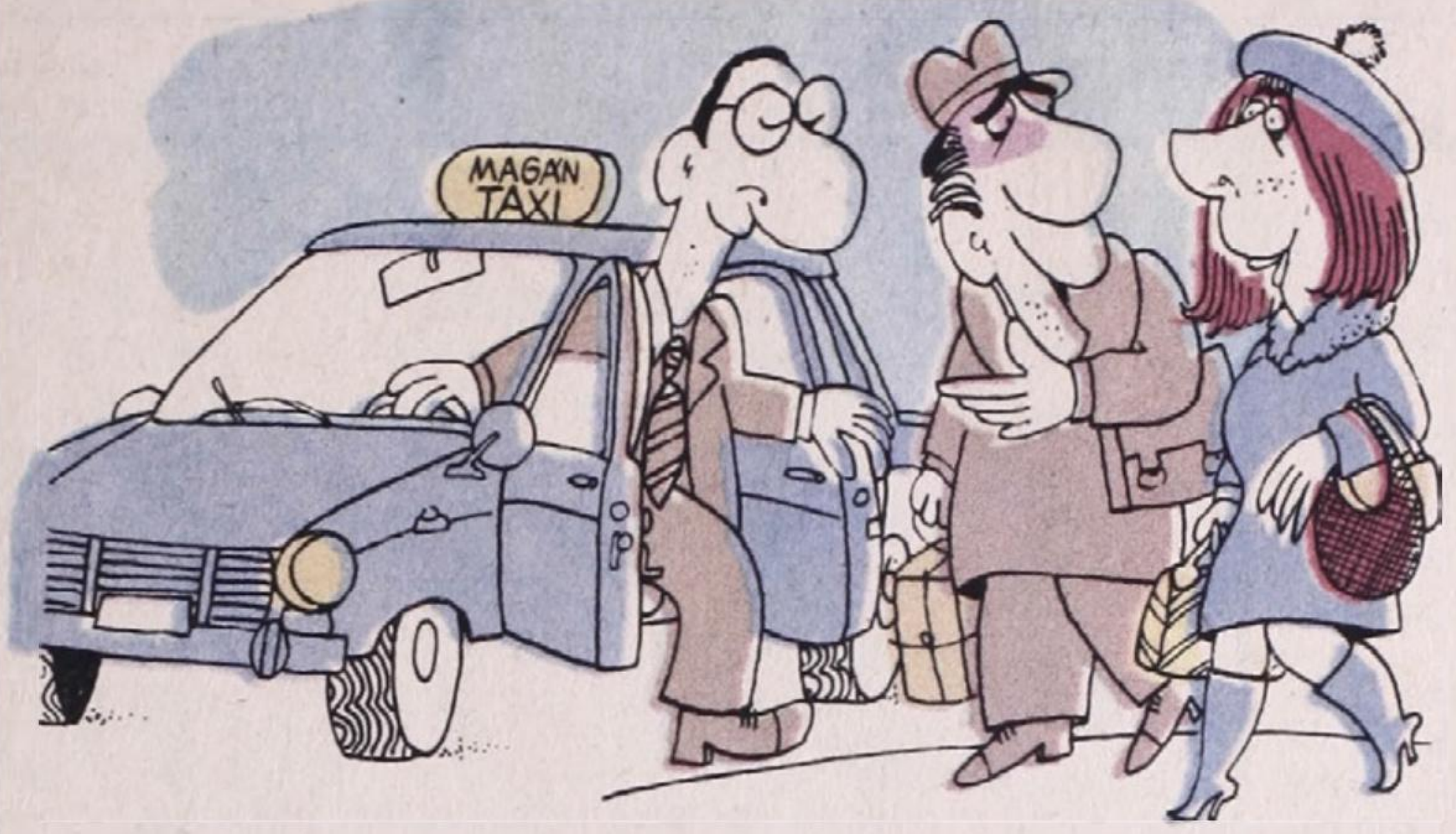

– Micsoda mázli, anyukám, a taxisunk jogi doktor! Majd útközben ad néhány tanácsot a pörös ügyünkben . . .

– Ha nem leszel az enyém, Julis, kútvizet fogok inni!

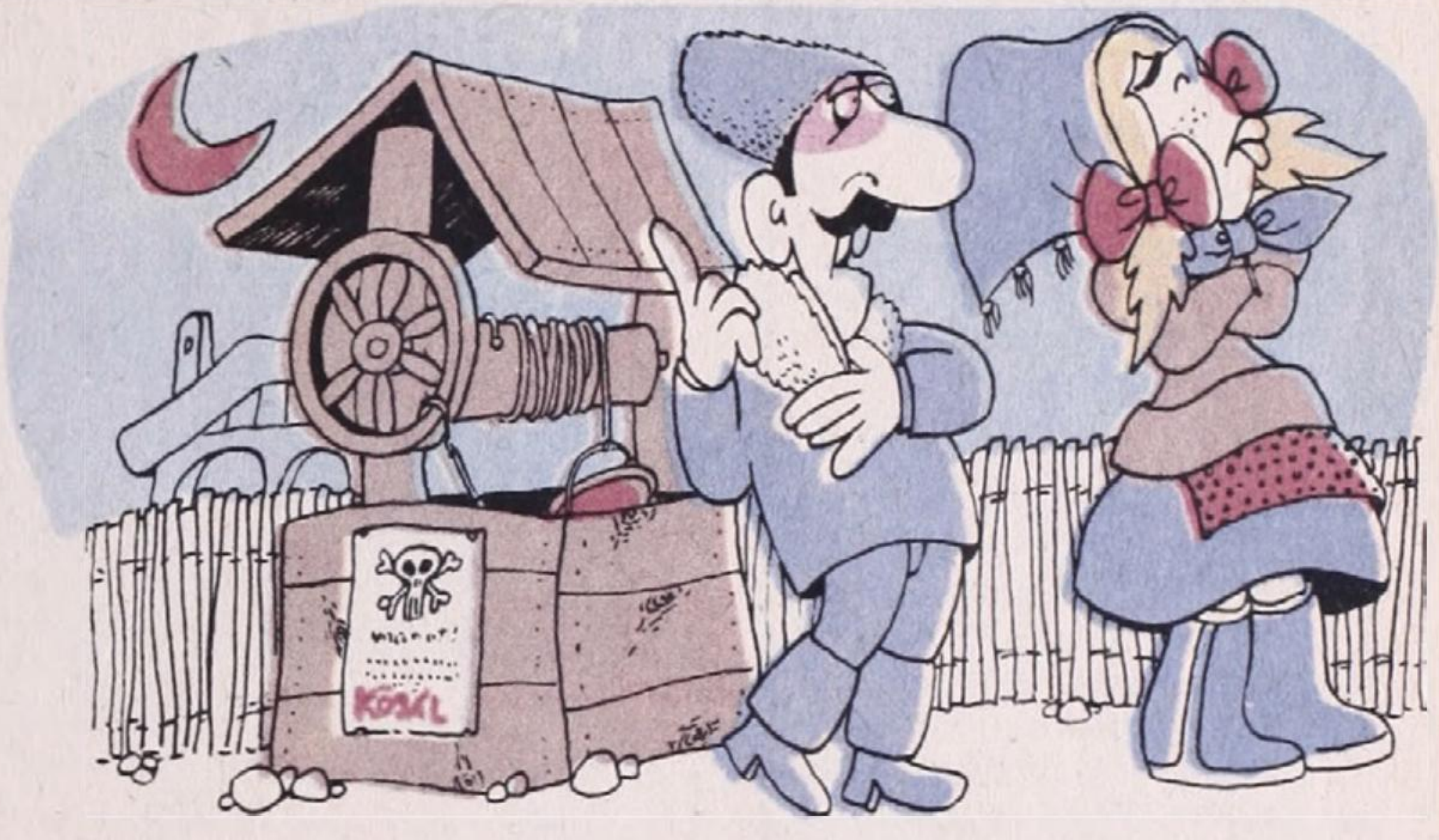

az automata is ember

A rendszeresen metróval közlekedők a megmondhatói, hogy az utasok már mennyire megszokták azokat a bizonyos, bejáratnál elhelyezett automatákat, amelyek csak a viteldíj bedobása esetén engednek szabad utat. Ezek a masinák igen derekasan megállták a helyüket, készítőjük dicséretére. Naphosszat szedték az alumínium egyforintosokat, vidáman hunyorítottak fotócellás szemükkel, és gumiöklökkel oda csaptak, ahova köll. Igaz, odahaza keményebb pénzhez, a réz ötkopekeshez szoktak, de hamar akklimatizálódtak az alumíniumra is.

Egy szép napon aztán megtörtént a baj. Jött a gazda, a BKV főnöke, egy széket húzott az automata mellé és emigyen szólt:

— Nézd, öreg! Segítségedet kérjük, tudom, hogy rád mindig számíthatunk. Az a helyzet, hogy igen begyűrűztek a kedvezőtlen világpiaci hatások, meg itt van ez az idétlen csillagháborús hisztéria is, ezért úgy döntöttünk: válaszlépésként duplára emeljük a metró viteldíját. Tudom, hogy te nem szereted ezeket a húzásokat, a társaid odahaza évtizedek óta egy darab ötkopesekkel működnek, mégis kérjük a türelmedet és a megértésedet. Mától kezdve csak olyan utast engedhetsz be, aki két darab egyforintost dob beléd. No, meg vagyok **értve? Fel** a fejjel, öreg!

A szegény automata világ életében fegyelmezett masina volt, legjobb tudása szerint igyekezett eleget tenni az elvárásoknak. De valahogy a gyomra nem vette be ezt a radikális díjemelést. Igyekezett ő fegyelmezetten számolni, de teljesen összezavarodott. Fotócellái bizonytalanul villogtak, néha idegesen és ok nélkül csattogtatta gumibunkóit, de azért igyekezett folyamatosan pirosat mutatni.

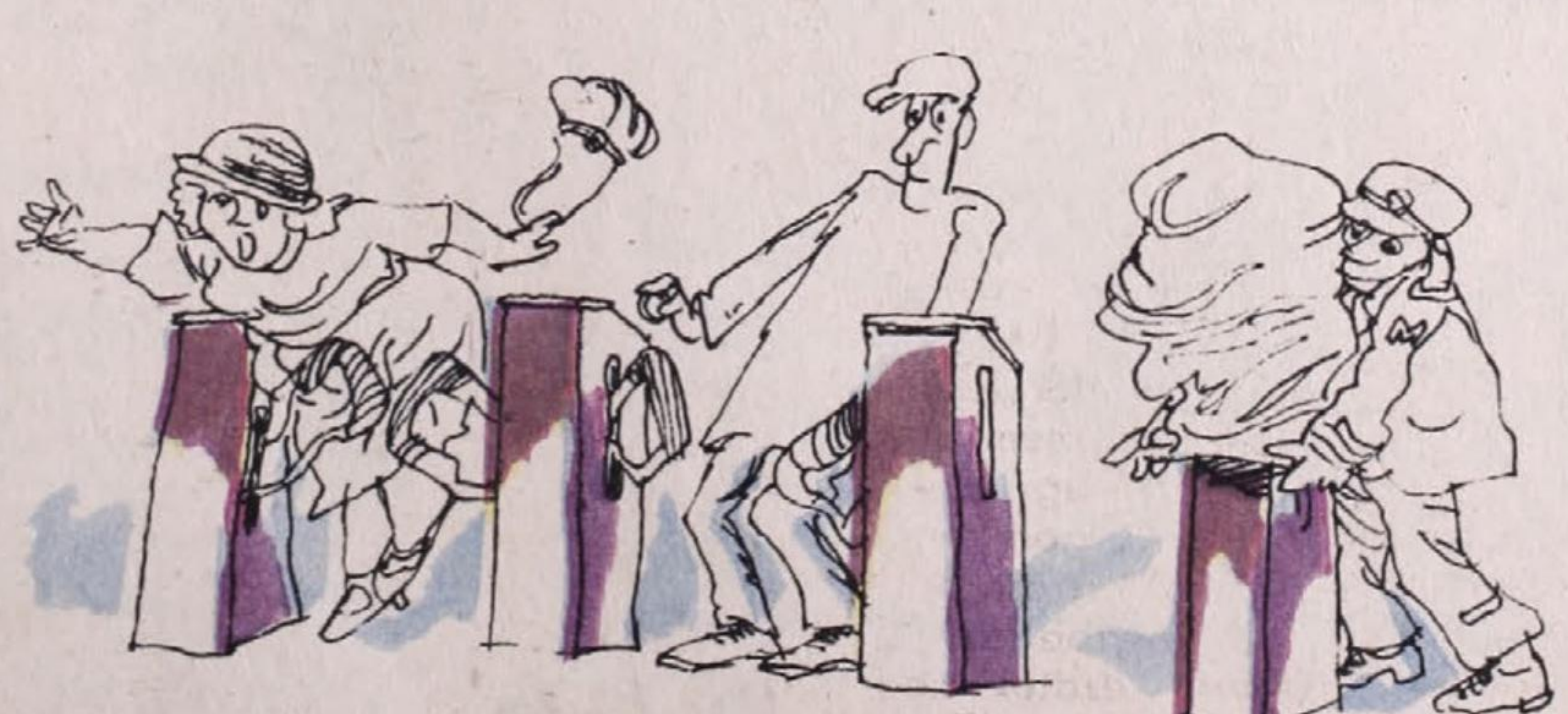

Szóval az automaták zömét megviselte a változtatás. A fővárosban működő mintegy száz kolléga közül hamarosan több mint húsz véglegesen felmondta a szolgálatot. Ezeket a metrósok egy nagy ponyvazsákkal takarták le. Persze az utasok sem könnyítették meg a dolgukat. Nem a szitkokra gondolok elsősorban, hanem arra, hogy volt, aki négy darab ötvenfilléressel igyekezett leróni a viteldíjat, és volt aki egy réz kettest dob be a nyílásba.

Ez aztán végleg összekuszálta a gépeket, a metrósok kénytelenek voltak egyre újabb és újabb ponyvazsákokat rendelni. Már-már arra gyanakodtak, hogy valami szervezett munkabeszüntetéssel állnak szemben, de elővéve a masinák gépkönyveit, megnyugodva tapasztalták, hogy a gyártó cég garantálta az automaták konstruktív hozzáállását a gazdasági intézkedésekhez.

— Ne csináljunk belőle nagy ügyet — mondta munkatársainak a BKV főnöke —, nem szeretném, ha a jelenségnek bárki is politikai színezetet adna. Különben is, kiszolgáltak már ezek a masinák, át kellene térnünk, valami merőben új, korszerű megoldásra.

A BKV-szerte kiírt korszerűsítési pályázatot a BKV vezérigazgatója nyerte meg, aki meglepő és merőben új dolgot innovált. Azt találta ki, hogy a metrónál is fel kell szerelni azokat a lyukasztógépeket, amelyeket a buszokon, trolikon, villamosokon már évek óta használnak, és mivel tudta, hogy milyen fontos a személyes meggyőzés, szobájába kérette a lyukasztó gépet, és emigyen szólt hozzá:

— Nézd öreg! A segítségedet kérjük, tudom, hogy rád mindig számíthatunk. Az lenne a dolgod, hogy az eddigi egy jegy helyett kettőt kellene egyszerre kilyukasztani. Természetesen, nem kívánjuk ingyen . . .

Trunkó Barnabás

MODERN KAPITALIZMUS

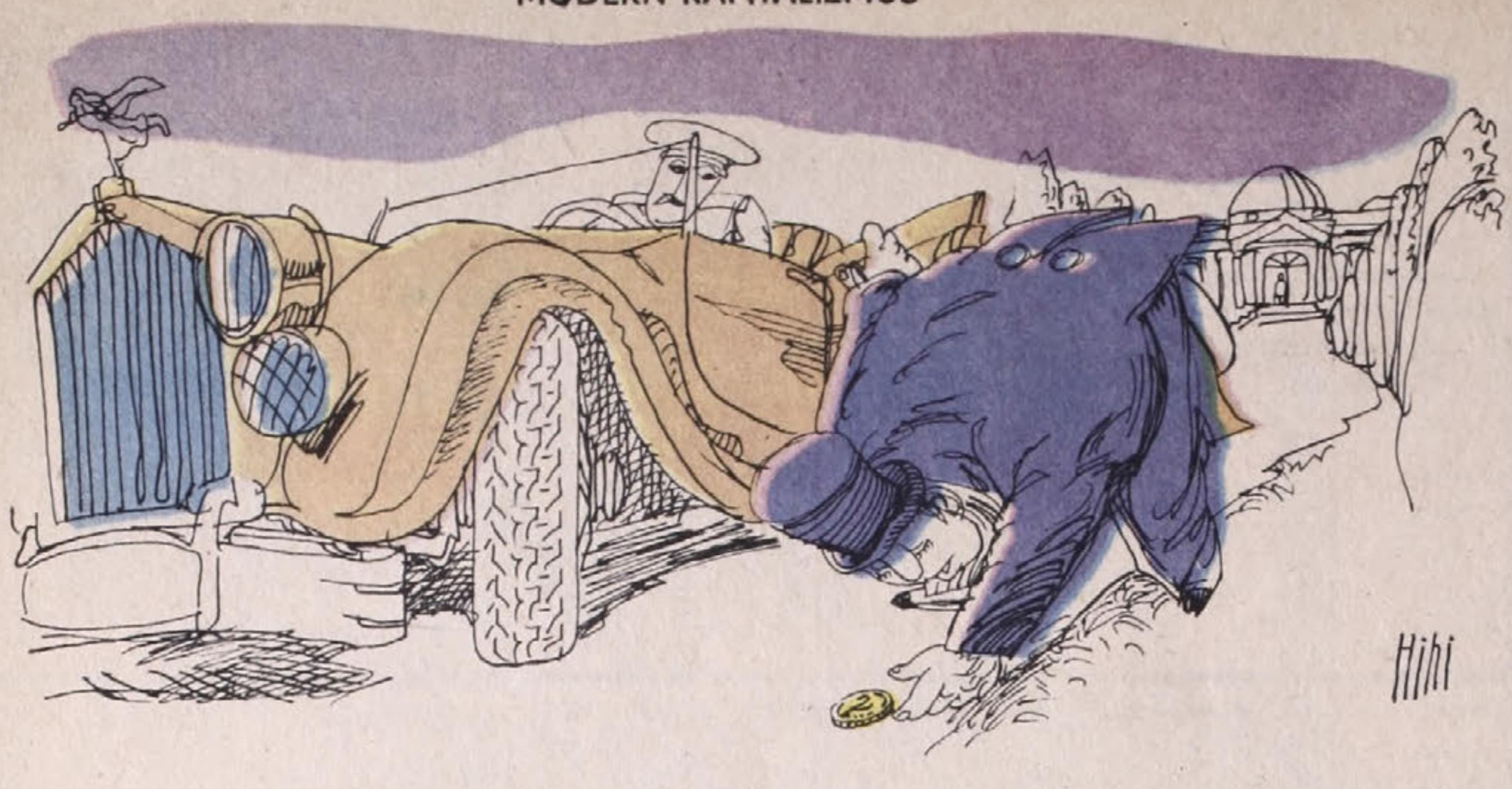

ALBÉRLET

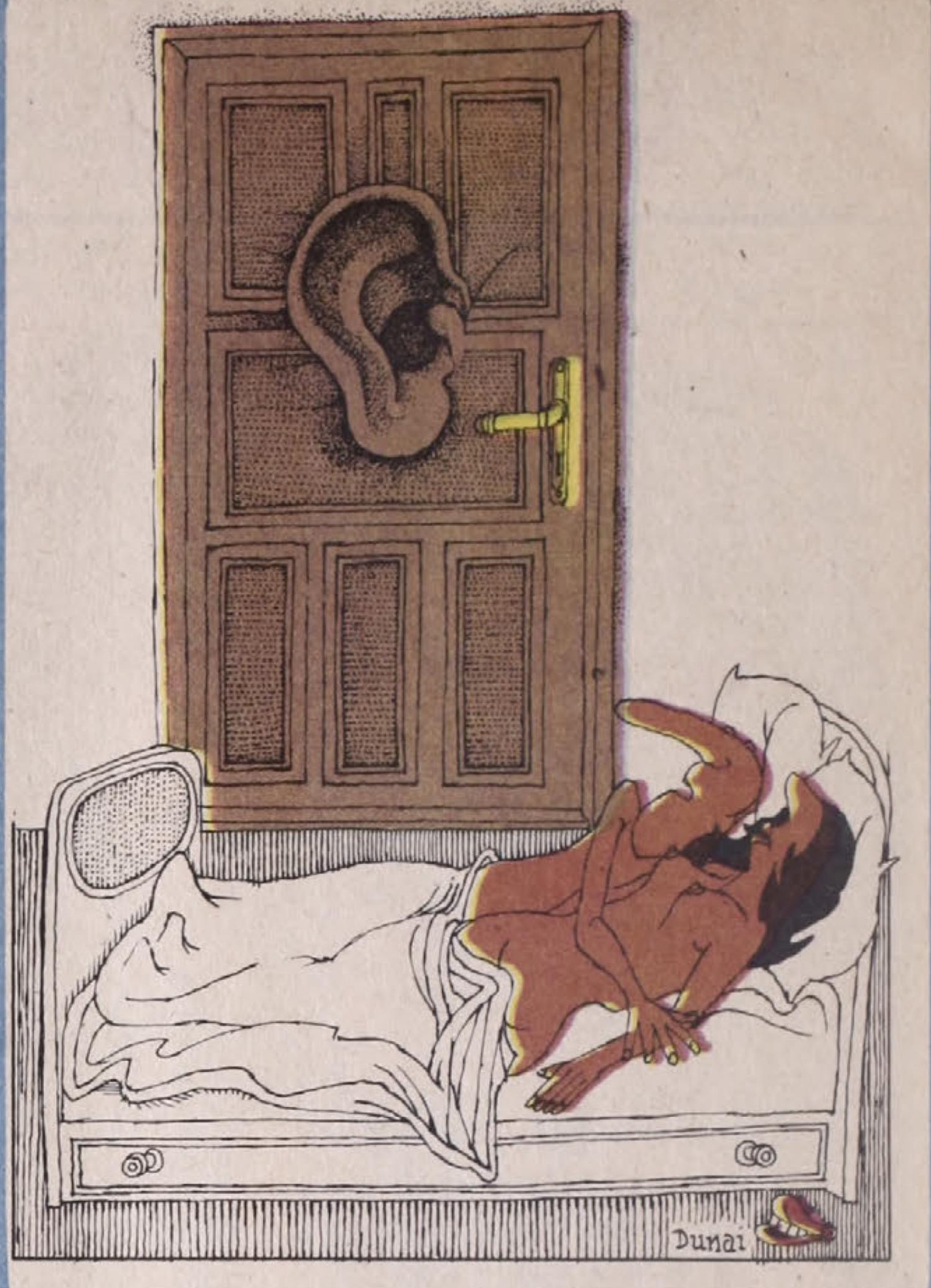

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két kutya benéz a diszkóba.

— Ha én így rángatóznék — mondja egyik a másiknak —, a gazdám azonnyomban bedugna a dézsába, és kimosná a bundámat a bolhaellenes samponnal!

*

A fakír és a fia utcán sétál, amikor a fiú váratlanul szögbe lép. Az apa megcibálja a gyerek fülét és így dorgálja:

— Neked folyton csak a szórakozáson jár az eszed!

*

Andriska a papával az állatkerben sétál. Az oroszlán ketrecénél a fiú így szól a papához:

— Apu, ha kettőnk közül valamelyiket megeszi az oroszlán, akkor hanyas busszal kell hazamennem?

MŰSORVÁLTOZÁS

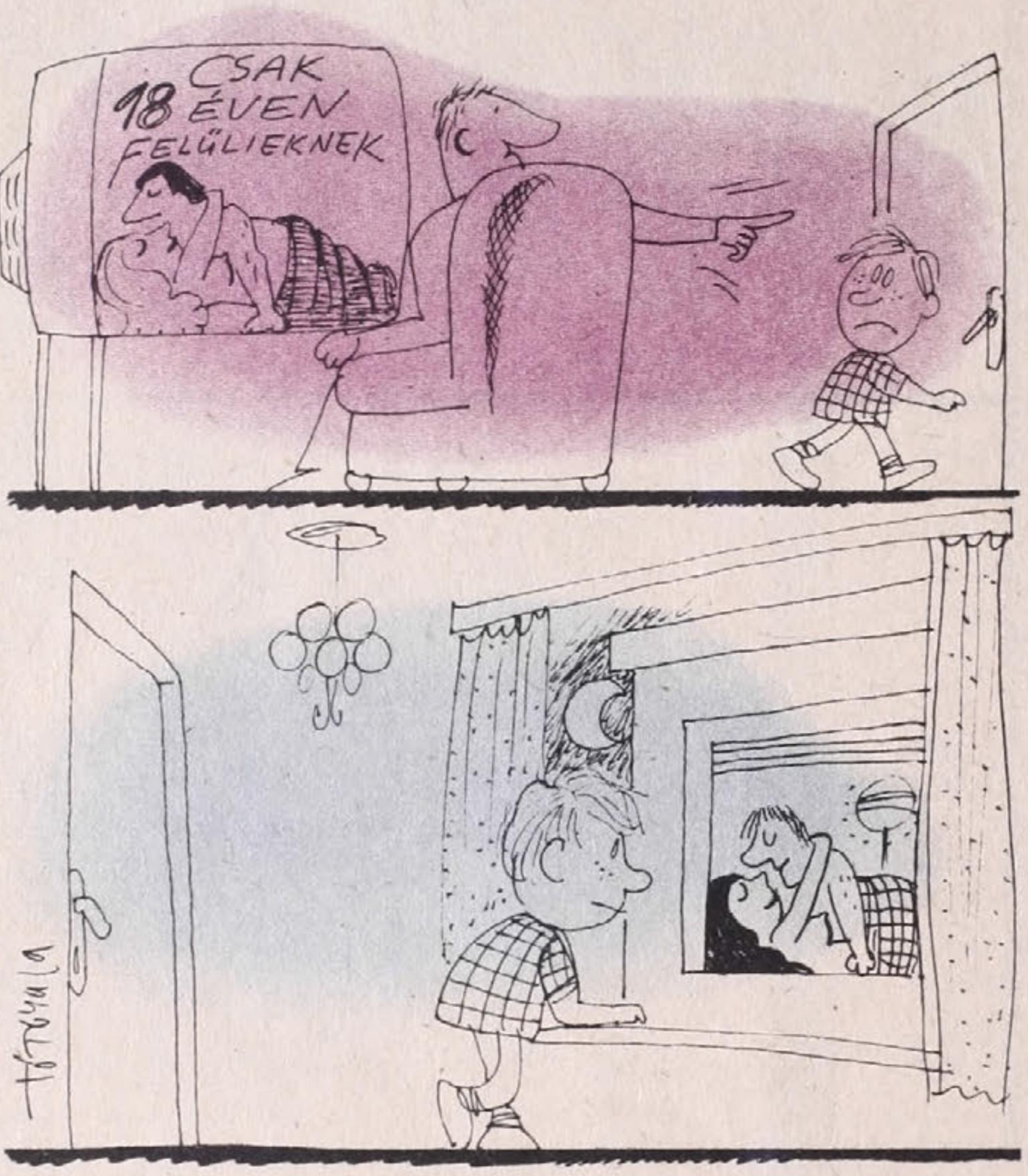

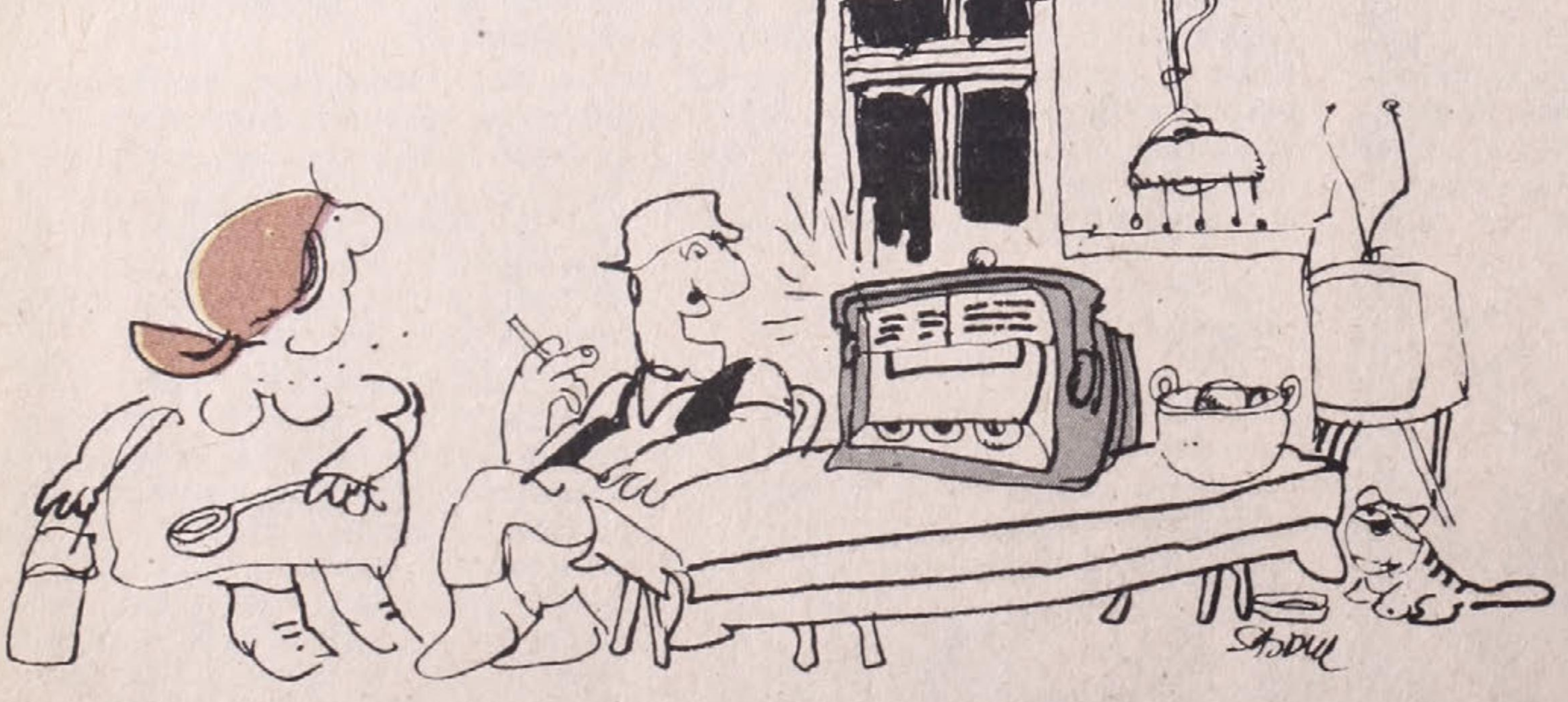

– Csuda kiterjedt rokonsága lehet a riporternek, mindenkit bácsinak meg néninek szólít.

1985-ben szépségkirálynő-választás is lesz

SZAVAZZ A HAZAFIAS NÉPFRONT JELÖLTJÉRE!

SZILÁNKOK

GYÓGYSZERMÁNIA

— Doktor úr, kutya bajom, nem fáj a fejem, nem fáj a fogam. Kérek valami egészségesnek való gyógyszert.

EGY KIS SZÍVESSÉG

— Uram, megkérhetem, hogy kísérjen át a túloldalra, és aztán maradjon mellettem az egész életben?

ÜZEMI ÉTKEZDÉBEN

— A bableves, mákostészta helyett nem adna inkább egy fél rumot?

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— A kisfiam kétéves, de már kívülről tudja a személyi számát.

MEGSZOKÁS

— A szervezetem úgy megszokta az altatót, hogy reggelenként be kell vennem egy pár szemet, mert csak így maradok egész nap ébren.

ELFOGLALT EMBER

— Két percnél hosszabb szerelmi vallomásra nincs időm.

GYENGE ÉTTEREM

— Főúr, egyezzünk meg. Adok 30 forintot, csak ne kelljen semmit fogyasztanom.

FANTÁZIA

— Télen, 20 fokos hidegben, bekapcsolom a lakásomban a ventillátort és úgy érzem, nyár van.

1930-AS ÉVEK

— Már négyéves koromban megtanultam illedelmesen késsel-villával enni. De nem volt mit.

KEDVES ASSZONYKA

— A feleségem nem akarja, hogy lakásunk legyen, mert azt időnként takarítani kell.

ÖLTÖNY

— Nekem egy öltönyöm van, de vasárnap ünneplőként veszem fel.

AGGLEGÉNY

Éjfél után hazament. Megágyazott, lefeküdt, de még mielőtt elaludt volna, kinyitotta a magnót, melyből egy kellemes női hang azt mondta: jó éjszakát!

GONOSZSÁG

Kötelezővé kellene tenni az emberi gonoszságot. Bizonyos, hogy sokan nem tartanák be a rendeletet.

Galambos Szilveszter

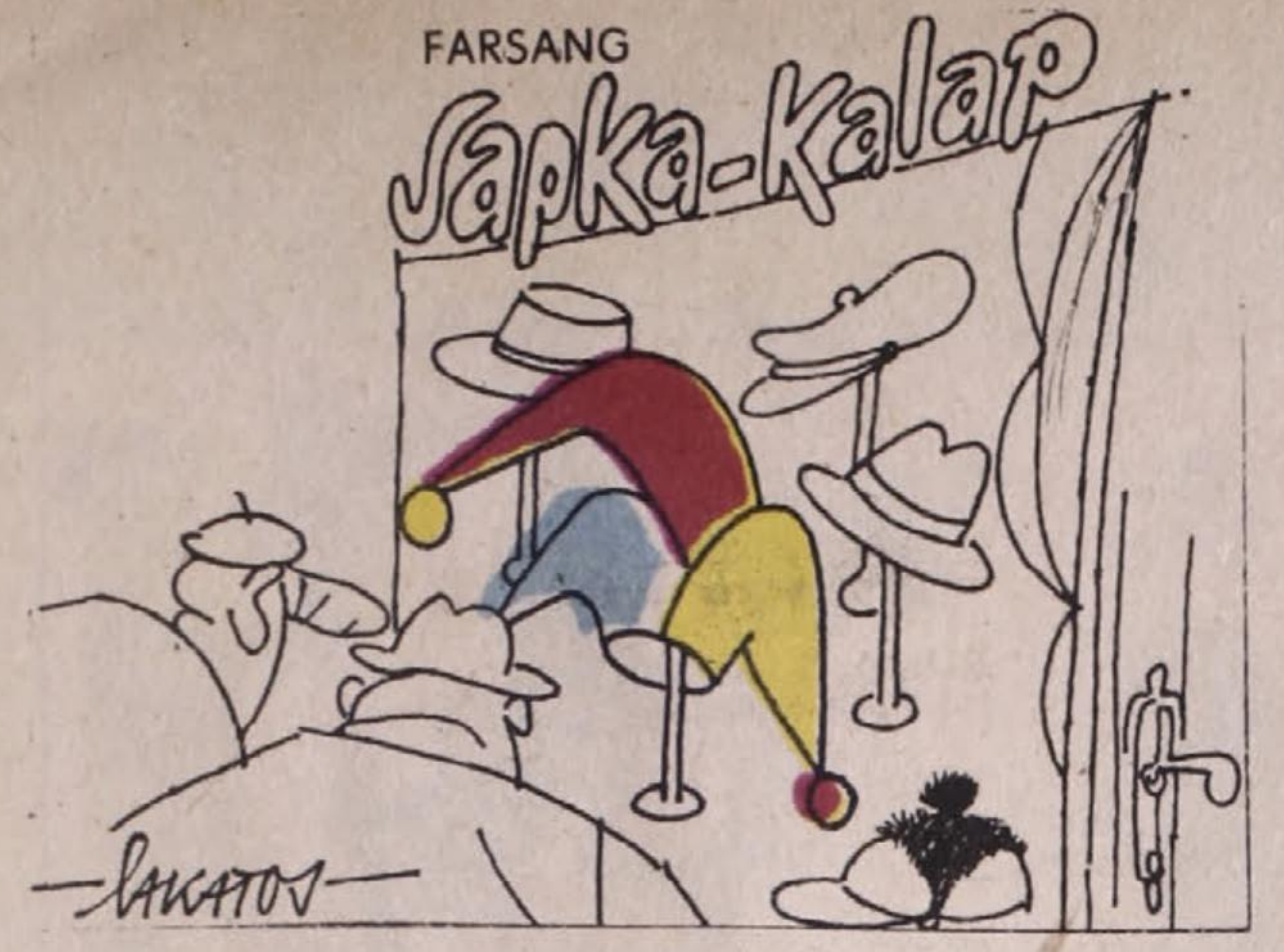

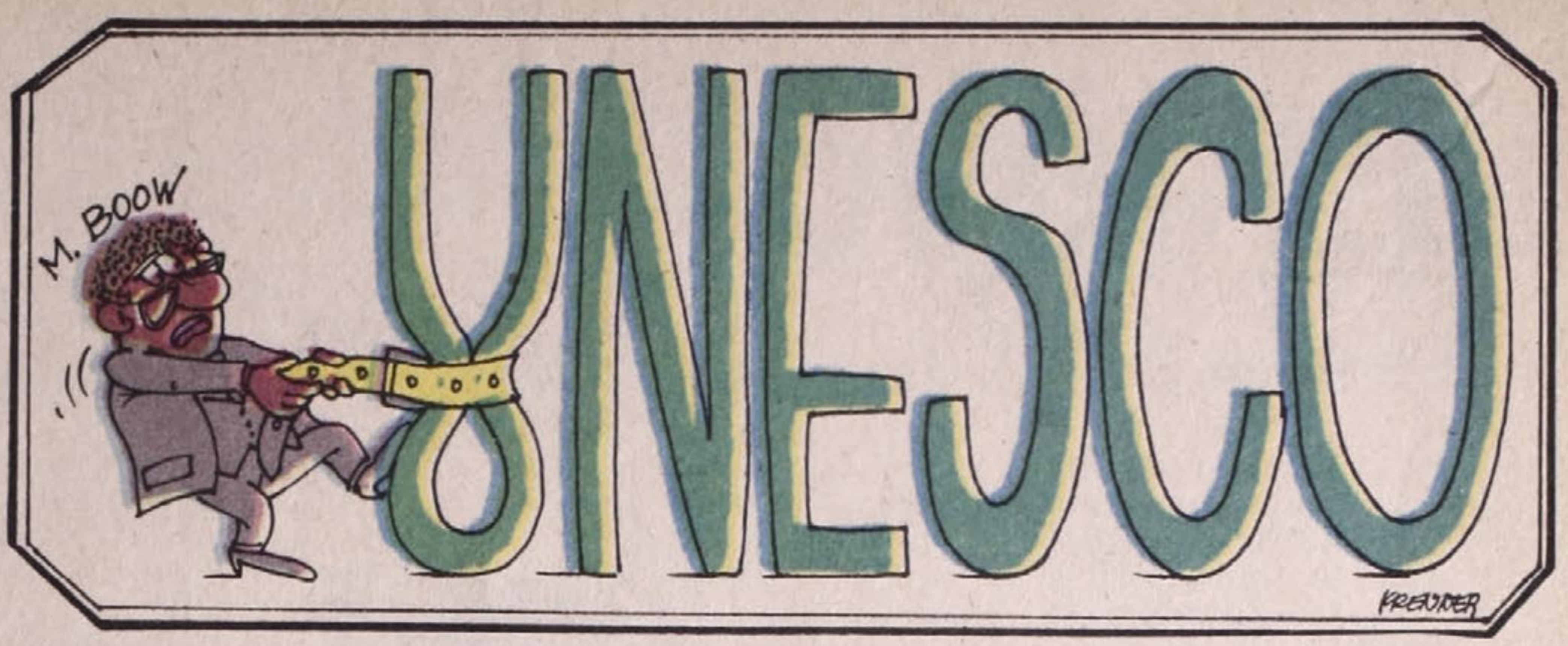

VONAKODÓ SOROK SZÜLETÉSNAPRA

A szerkesztőség kollektívája engem bízott meg, hogy írjak szokvány köszöntő szöveget Peterdi Pál születésnapjára. Csak semmi felhajtást, pár egyszerű sort, szárazon, szürkén, neked ez menni fog. Mégse mondja az ürge, hogy a kutya sem törődik vele.

Őszintén szólva ódzkodva fogadtam a dolgot. Az illető ugyan meglehetősen közel áll hozzám, az ilyesmi viszont roppant távol áll tőlem. Kinek jó ez? Csak leéghet az ember. Ha dicsérem, a többiek sértődnek meg, ha nem dicsérem, ő sértődik meg. Végül persze vállaltam. Nem egy főnyeremény, ha így, a nyugdíjkor közelében munkamegtagadással vádolhatják az embert. Egyébként is: én vagyok a szerkesztőség legöregebb tagja, hát ki az ördög ír majd erről a szerencsétlenről, ha én sem?

Tehát, mint a nevezetthez közelálló körök tudni vélik, Peterdi Pál ezekben a napokban ünnepelte fennállásának hatvanadik évfordulóját — már amennyire az ilyesmi egyáltalán ünnepnek tekinthető. Akkor már inkább a huszadik születésnap ... Esetleg a harmincadik ... Igaz. Ám vegyük tekintetbe, hogy Peterdi Pál 1945 februárjában lett húsz és 1955 februárjában harmincéves. Mindezeket figyelembe véve le kell szögeznünk, hogy a szóban forgó egyén élete nem volt szakadatlan mámorok láncolata.

Peterdi Pál egyetlen érdeme, hogy megérte a hatvanadik születésnapját. Adott pályán ez ritka eset. Ilyen szempontból bizonyos párhuzam észlelhető főmunkatársak és mosónők között.

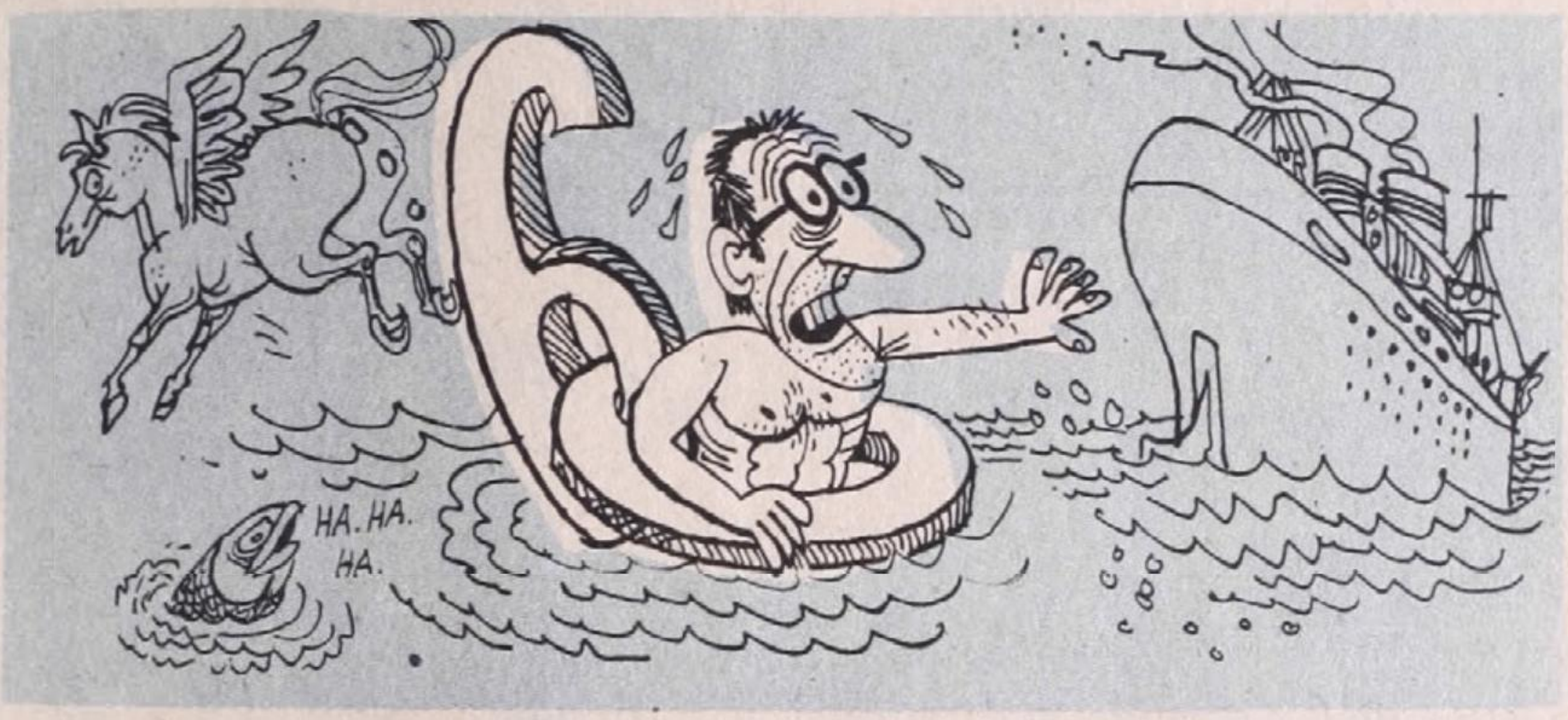

A magam részéről terhére kell írnom, hogy csaknem negyven esztendeje rója tele a honi lapok hasábjait buzgó dolgozataival. Ez önmagában még nem lenne hiba, de tessék csak meggondolni mit ért el vele. Az árak emelkednek, a nemzetközi helyzet feszült s az idei tél minden eddiginél keményebb volt. Nem, nem, jobb lett volna, ha sosem vesz tollat a kezébe ...

Vádolható továbbá az olvasó sérelmére sorozatban elkövetett nevettetési kísérlet alapos gyanújával. Szolgáljon mentségére, hogy ez a kísérlet csak a legritkább esetben jár sikerel.

Peterdi Pál javára szóljon, hogy rendelkezik bizonyos önismerettel. Tisztában van vele, hogy elment a hajó, sosem lesz már halhatatlan. Felháborító viszont, hogy cserében örökké akar élni. Azt mondja: a nagy számok törvénye is neki dolgozik. Az emberiség fennállása óta milliók és milliók költöztek a boldogabb vadászmezőkre. Tehát napról napra nagyobb az esély, hogy valaki egyszer mégis csak életben marad. És vigye el őt az ördög, ha nem játssza meg ezt a sanszot.

Tenyérbemászó naivitás és logikája pillanat alatt visszafordítható. Az élet úgyebár véletlenek műve és mit csinál ma Peterdi Pál, ha teszem azt, meg sem születik? Csak áll a sarokban ugyebár és furcsa képeket vág.

Naivitását tetézi, hogy azt hiszi: tehet is valamit a hosszú életért. Éjjel kettőkor még az írógépet üti, reggel hatkor már a teniszlabdát. Fut, bokszol, úszik, harminc évvel fiatalabb tagokkal focizik. Néha hagyják, hogy egy gólt rúgjon, ilyenkor öröme nem ismer határt, rikoltozva rohangál a pályán s a többiek összekacsintanak mögötte, örül a vén krampusz. Ilyenkor néha egy csepp szánalmat is érzek az ünnepelt iránt.

Egyébként szereti a gyerekeket, a kutyákat és vakul bízik abban, hogy a második hatvan év sem lesz sokkal nehezebb. És ez az, amire ezen ünnepélyes pillanatban nem emelem poharamat. Túl nehéz ...

Peterdi Pál

NAGYÜZEMI DEMOKRÁCIA

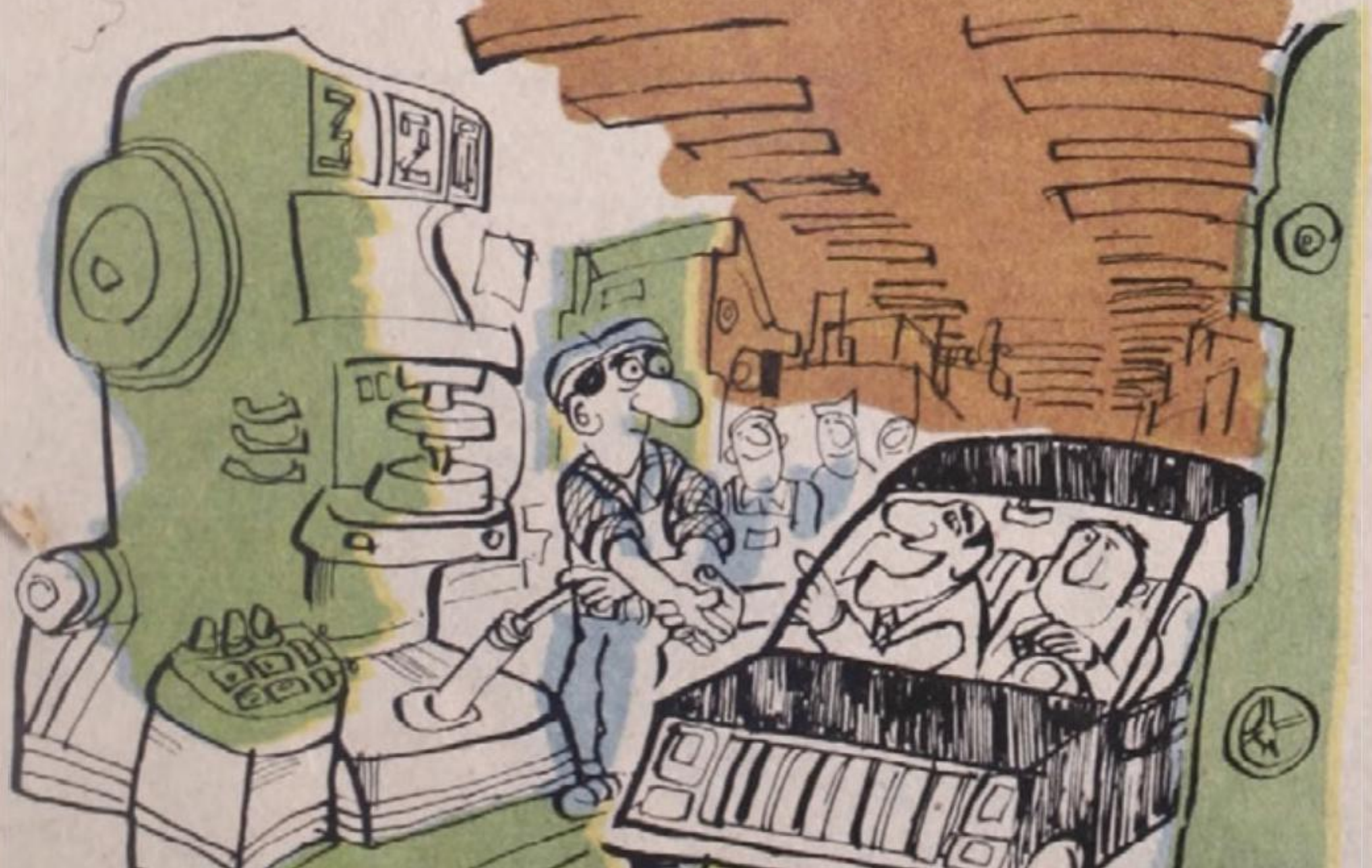

ÚJ ARISZTOKRÁCIA

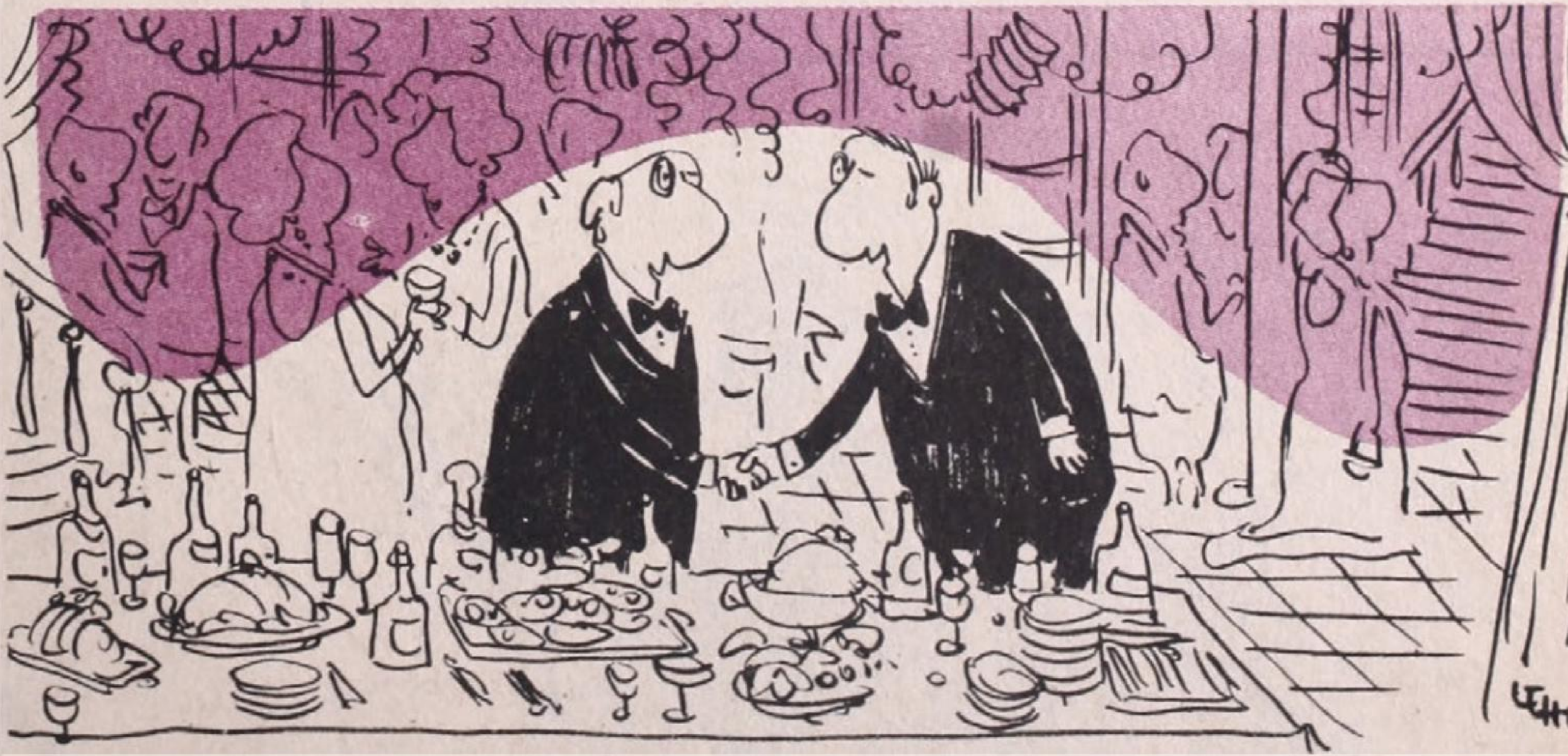

– Én a Lehelen áhulok!
– Én a Gahayn!

Liftmúzeum nyílt Pesten

AZ ELSŐ ÉS A MÁSODIK EMELET KÖZÖTT

DALLOS JENŐ:

GÉPJÖVŐ

TEREMTÉS

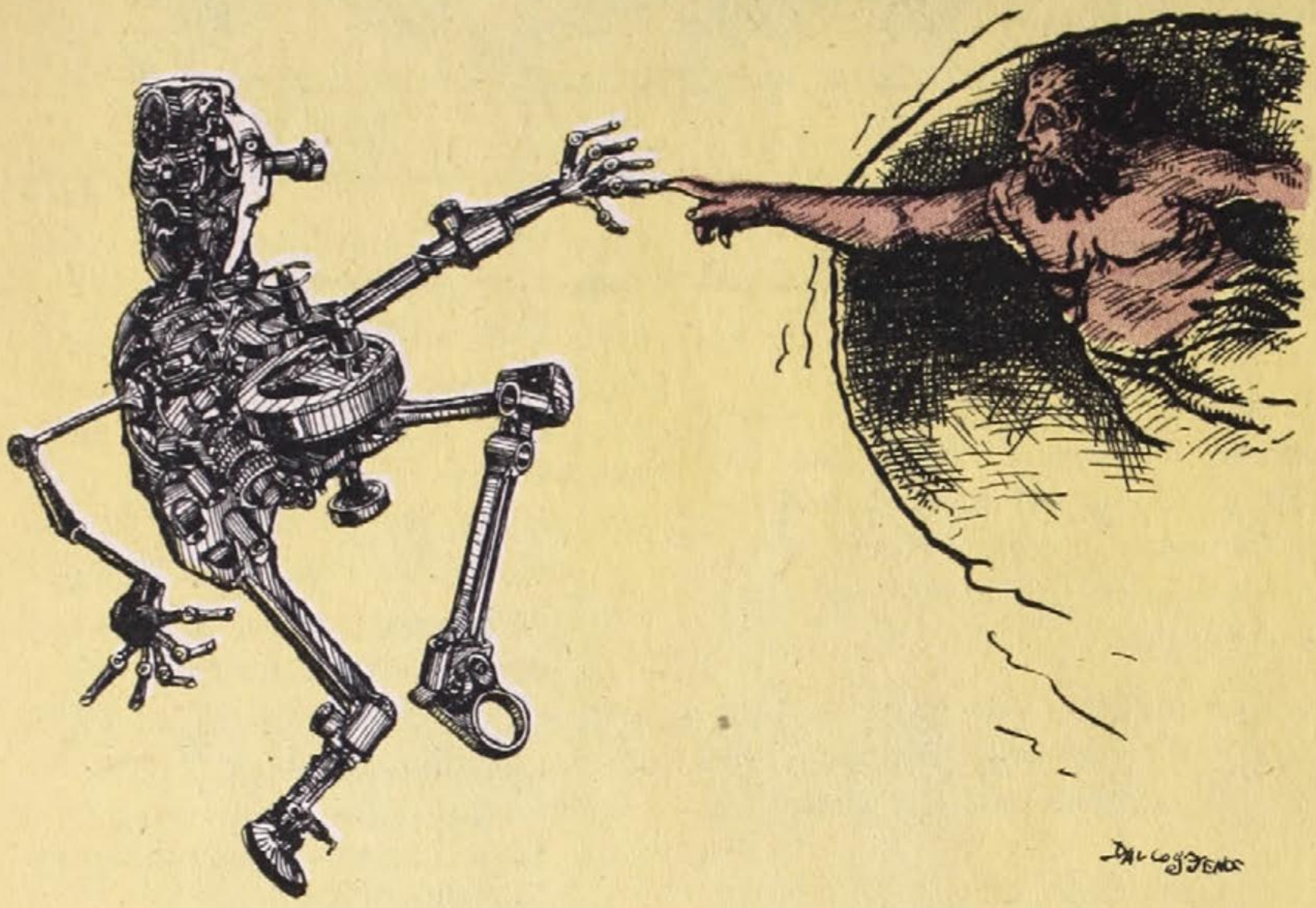
DALLOS JENŐ

TERMÉSZETIMÁDAT

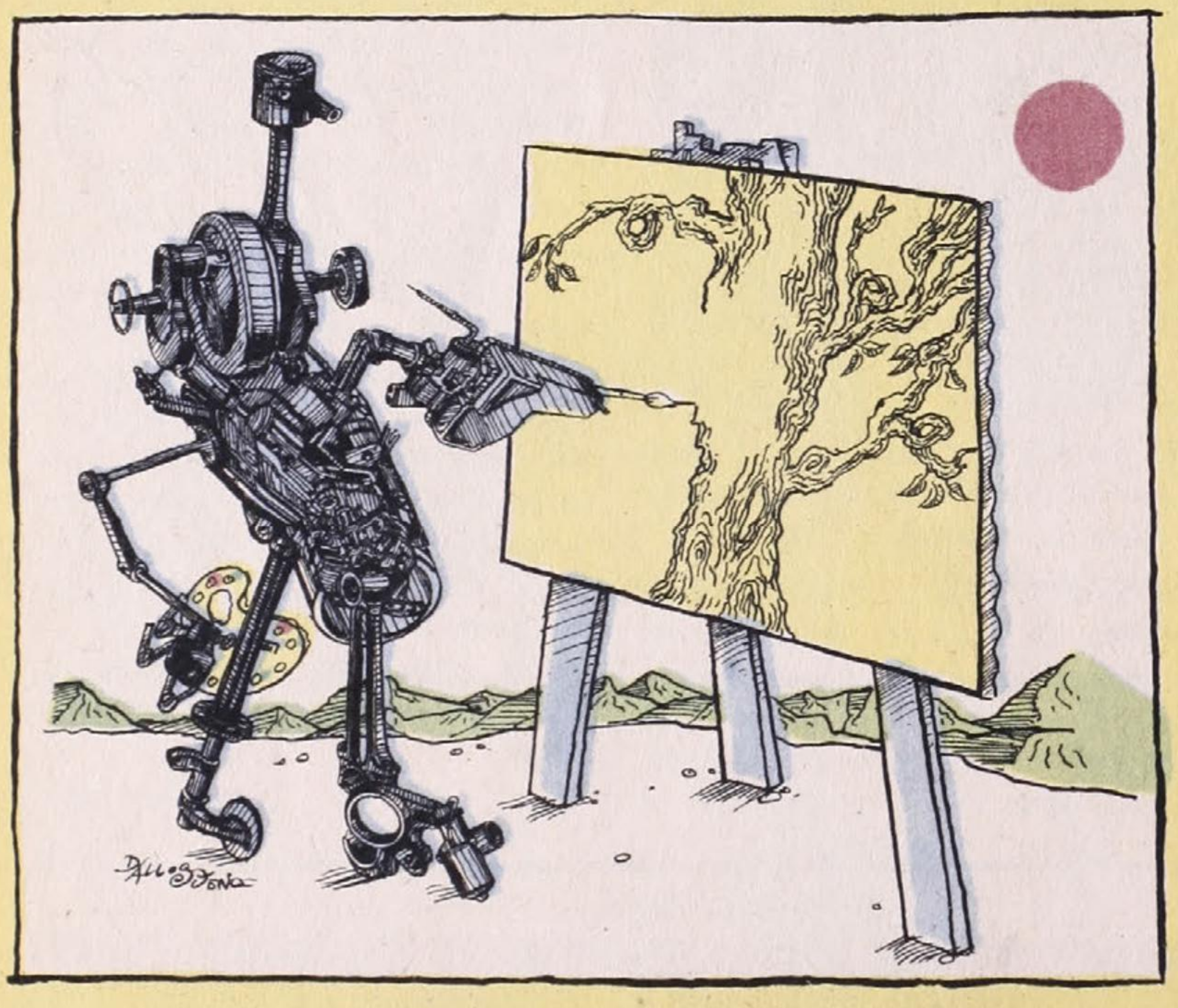
DALLOS JENŐ

ESZMÉLÉS

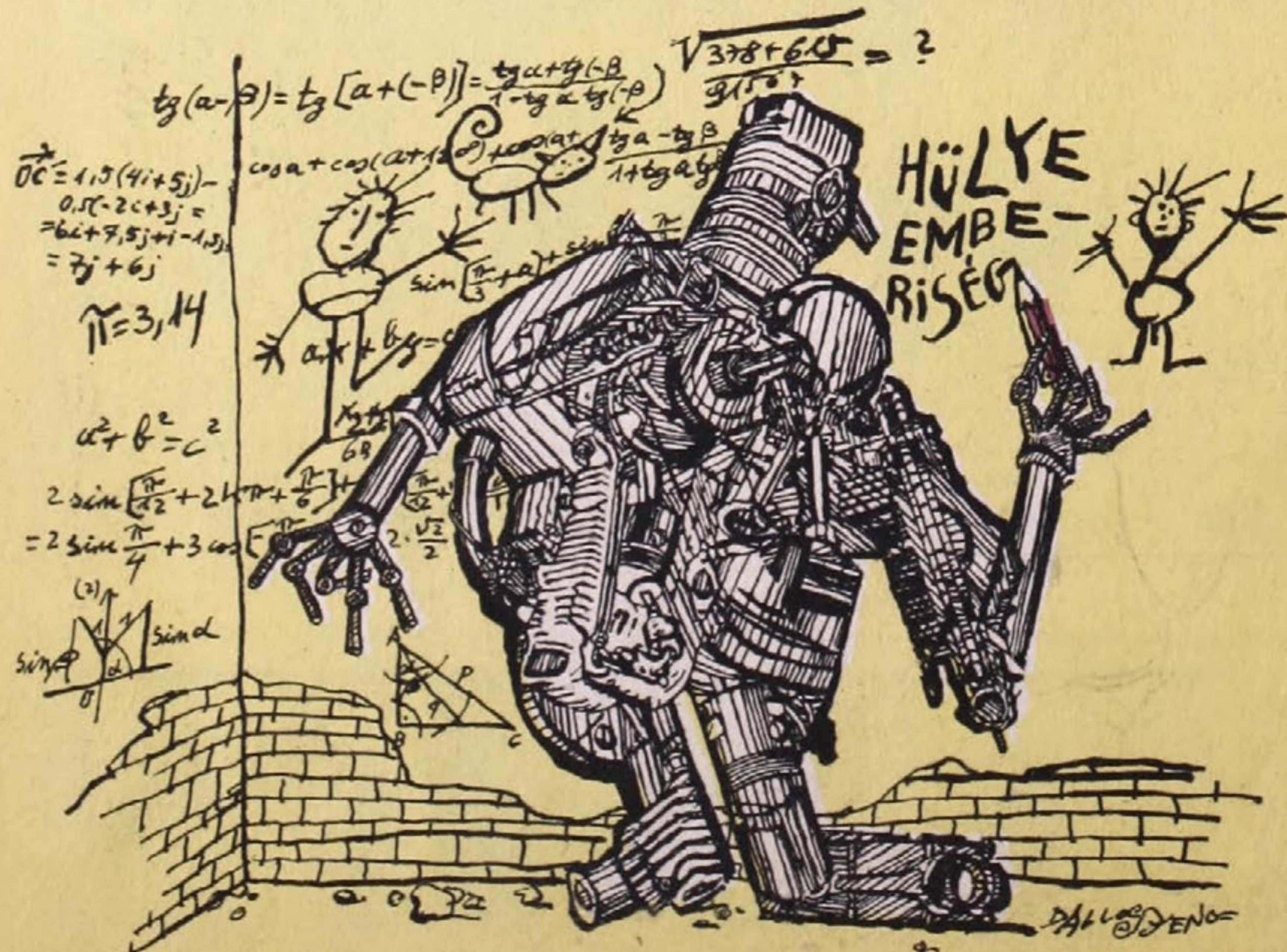
tg(α−β) = tg[α+(−β)] = (tgα+tg(−β))/(1−tgα·tg(−β))
√(378+615)/(31507) = ?
OC = 1,5(4i+5j) − 0,5(−2c+3j) = 6c+7,5j+i−1,5j = 7j+6j
cosα + cos(α+120°)
(tgα − tgβ)/(1+tgα·tgβ)
π = 3,14
a² + b² = c²
sin(π/3 + α)
2 sin[π/12 + 2kπ + π/6]
= 2 sin π/4 + 3 cos
2·√2/2
sinα
HÜLYE EMBERISÉG
DALLOS JENŐ

HÁZIÁLLATOK

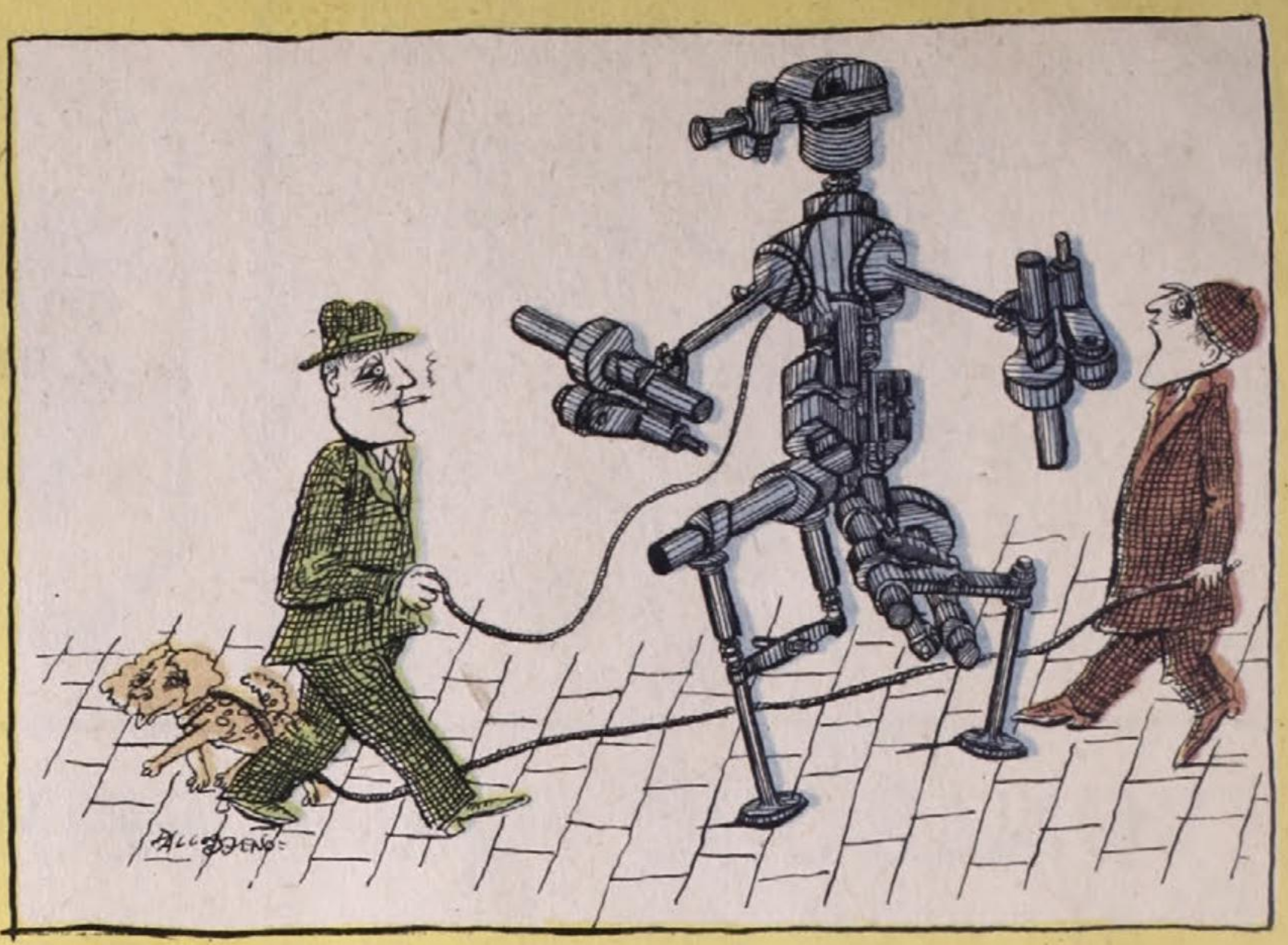
DALLOS JENŐ

GLADIÁTOROK

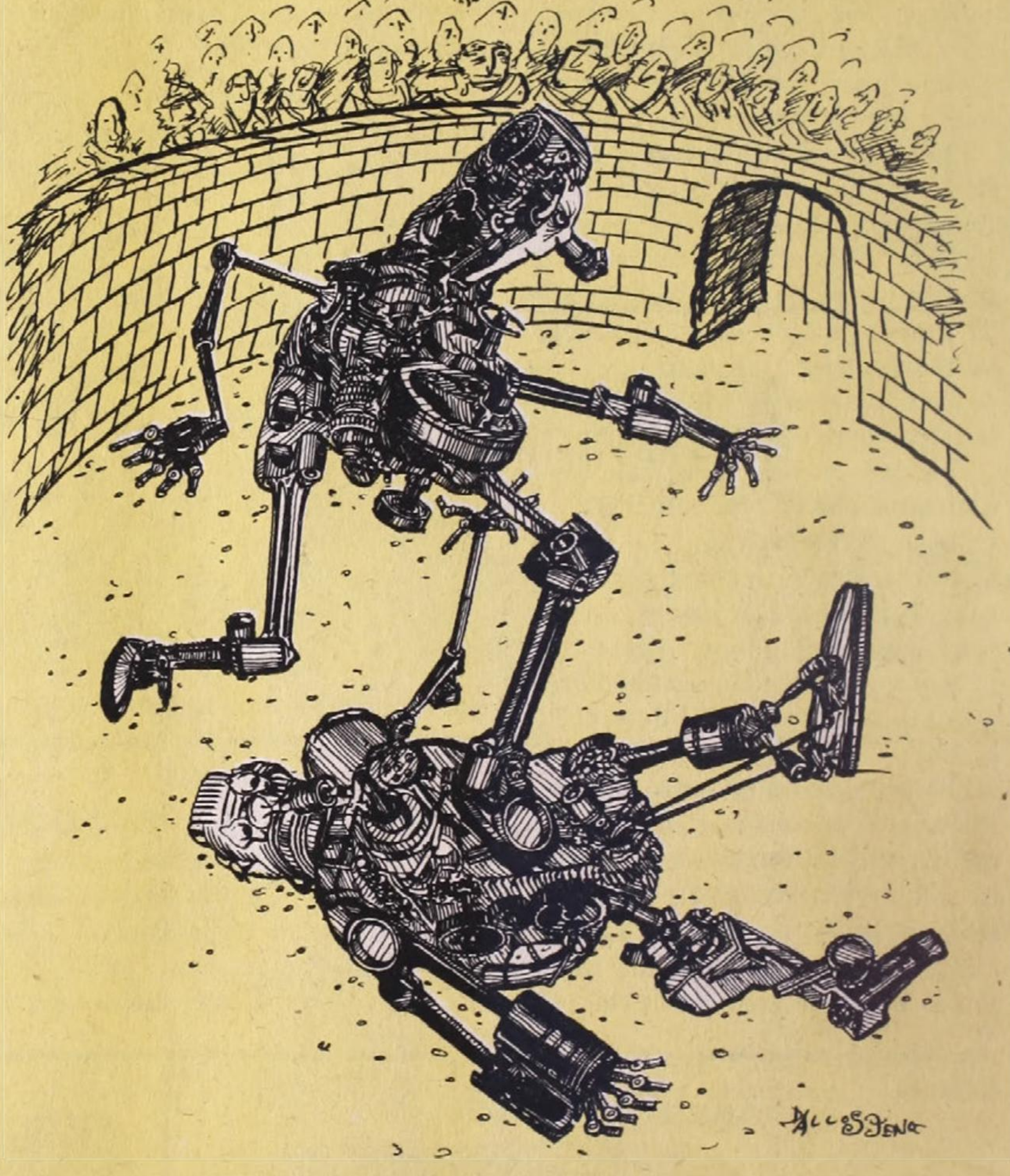
DALLOS JENŐ

HADERŐ

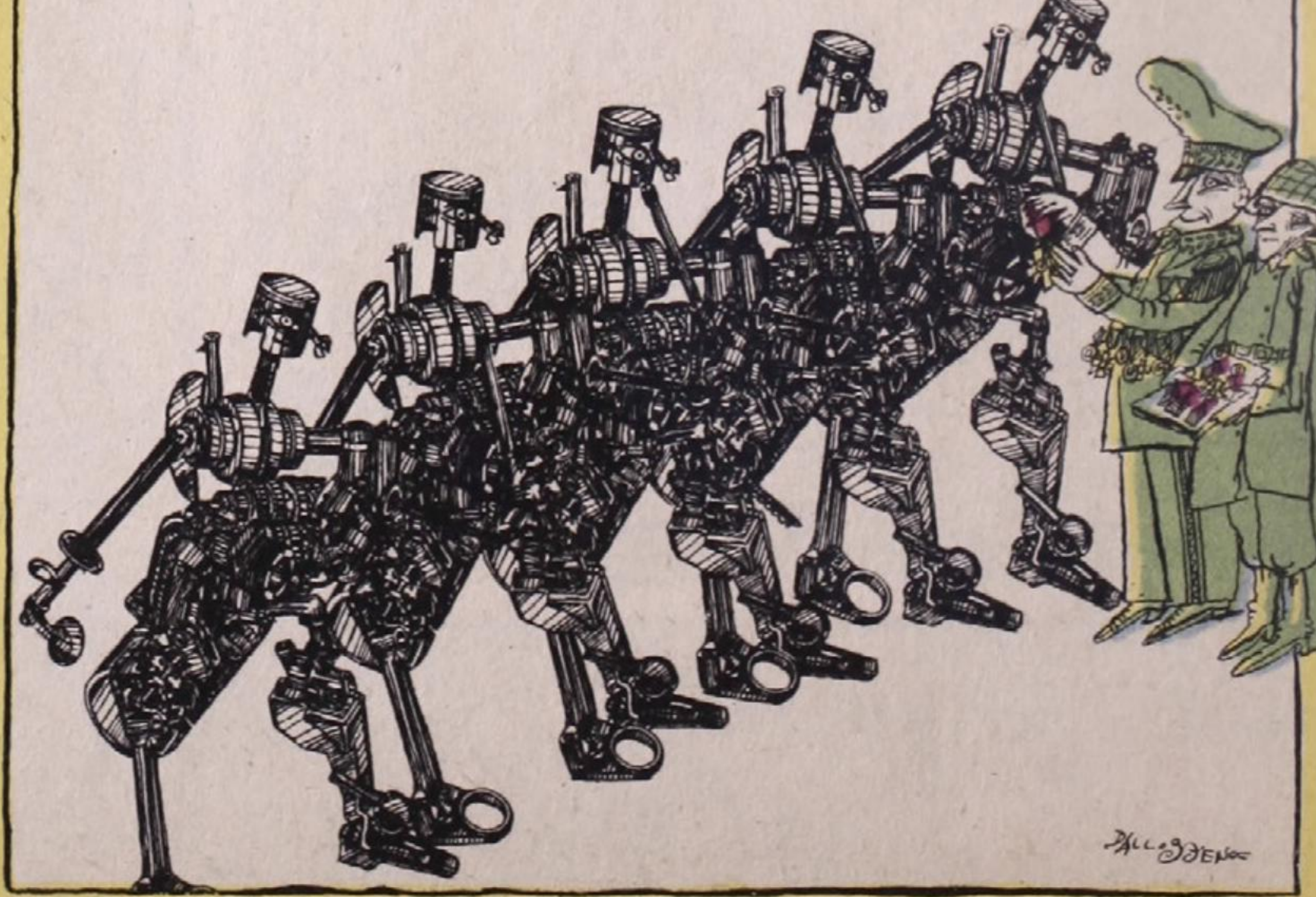
DALLOS JENŐ

A NEMZETKÖZI SAKKSZÖVETSÉG ELNÖKE AZ ÚJ VILÁGBAJNOK EGY LÉPÉSSEL MATTOLTA KARPOVOT ÉS KASZPAROVOT

MEGVETTÜK A „CÁPÁ”-T

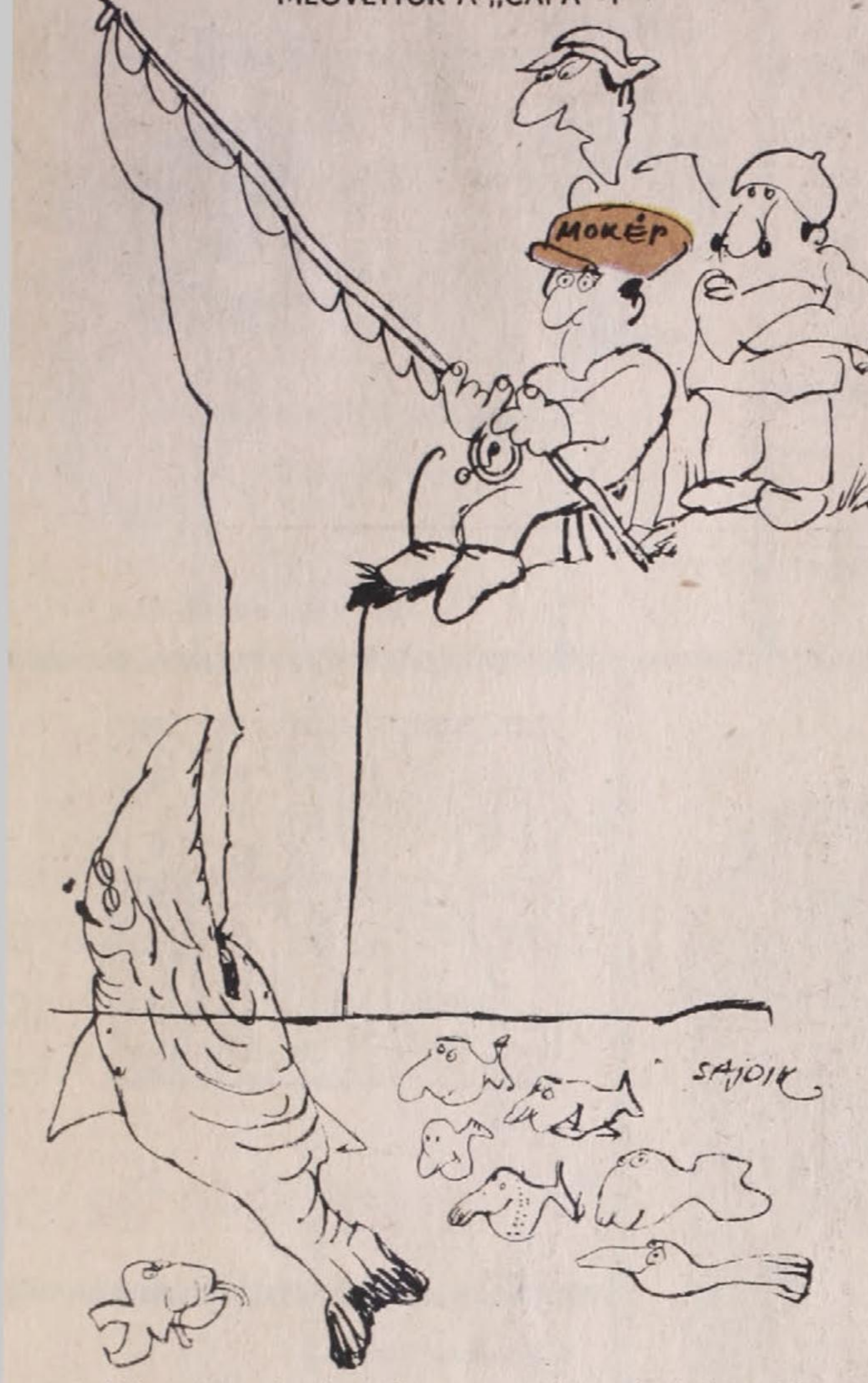

– Hja, most már olyan öreg, meg olyan olcsó, hogy könnyű kifogni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Hogy lehet a legkönnyebben megtanitani úszni egy lányt?

— Óvatosan átöleled bal kezeddel a derekát, majd megfogod a jobb kezét és erősen tartod, aztán pedig . . .

— Te fajankó, a húgomról van szó!

— Miért nem ezzel kezdted! Lökd le a hídról a vízbe!

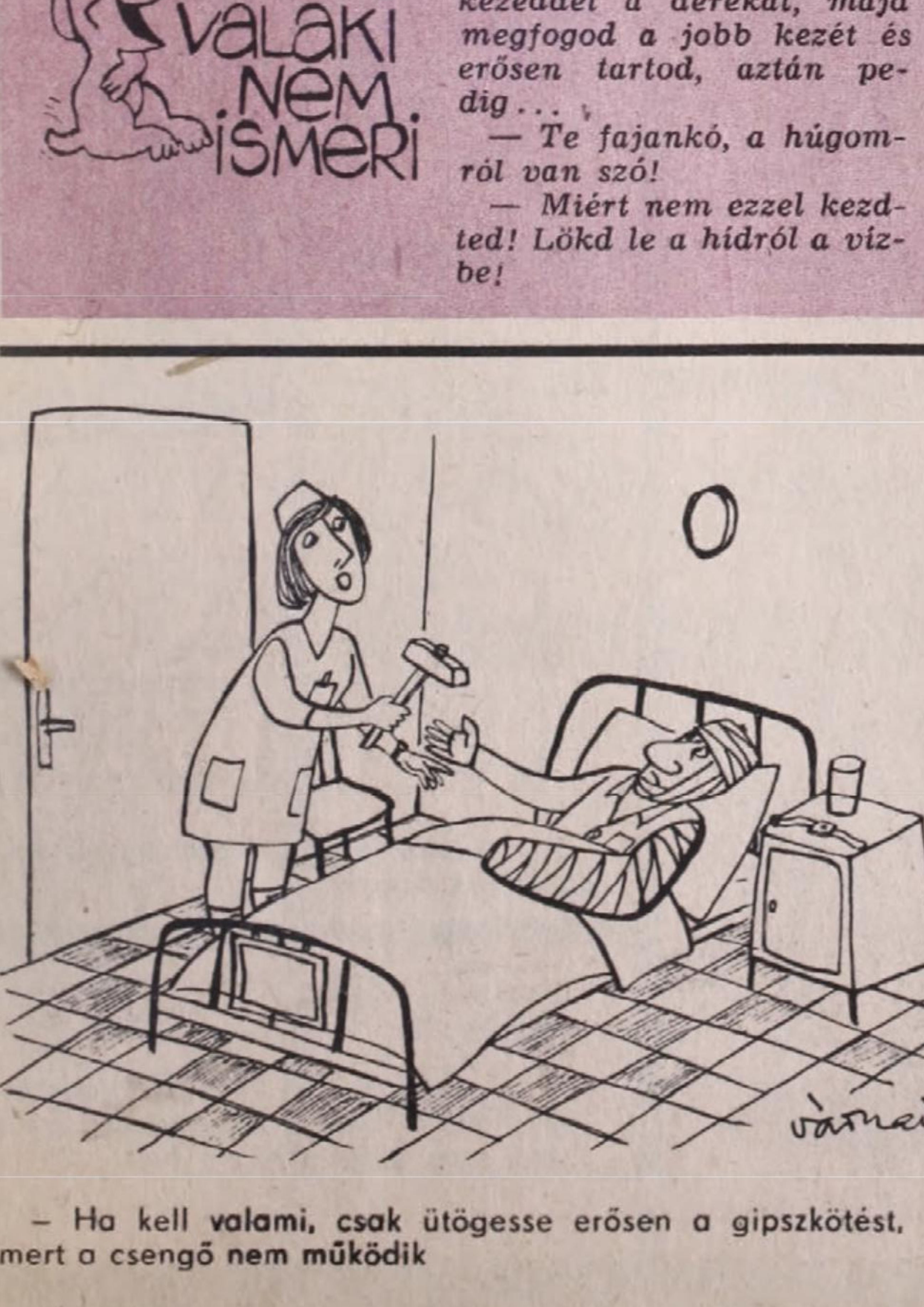

– Ha kell valami, csak ütögesse erősen a gipszkötést, mert a csengő nem működik

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS

A brigádértekezlet a vége felé járt, már csak a fontos, valamint a közérdekű kérdések voltak hátra.

— Mikor kell megint színházba mennünk? — kérdezte Nepomuk Béla, aki csupaszív esztergályos létére ezúttal háromnapos szakállát birizgálta.

— Ma este — szólalt meg vészjósló hangon Zenitné Kábult Marionett, aki ugyan nem tartozott közvetlenül az özv. Jönabrék Frigyesné nevét viselő szocialista brigádhoz ám mint üzemi kultúros, kötelességének érezte segíteni a dolgozók szellemi épülését.

— Meccs van a tévében — mondta Nepomuk Béla. — Ha nem nézem meg, másnap mindenki engem fog cikizni a villamoson, az ellenőr pedig kékre festi a fogaimat, pusztán nevelő célzatból.

Zenitné Kábult Marionett nem tartozott azok közé, akik mások közé tartoznak; ő mindig tudta, hova tartozik, de ezzel csak ritkán szokott dicsekedni.

— Ha viszont színházba megy — mondta —, akkor nem csupán az egy főre eladott színházjegyek számát, de az ezzel foglalkozó statisztikusok sikerélményét is növeli.

Jobb híján ebben maradtak. Este, a színház előcsarnokában, Nepomuk Béla félve szorította füléhez kicsiny zsebrádióját, de vesztére kimerült az elem, így egy hangot sem hallott a kupadöntő közvetítéséből.

— Vigyázat! — óvta az özv. Jönabrék Frigyesné nevét viselő brigád tagjait Zenitné Kábult Marionett. — Ez mai darab, de kissé modern felfogásban.

A modern felfogás már a nézőtéren érződött; a színpadon, a vasfüggöny előtt egy komplett állatóvoda igyekezett begyűrűzni a színpadra, váltakozó sikerrel.

— Ezt a rendező közéleti töltése sugallja — jegyezte meg a lelkes kultúros.

A második felvonás utolsó harmadára azután a színpad is kivilágosodott, s ekkor derült ki, hogy Anorákh Lamantin, aki meghívott vendégként vett részt az előadáson, tulajdonképpen egy rosszul összegyúrt hógolyót alakított — nem is rosszul.

Néhány ihletett perc elteltével Nepomuk Béla diszkréten oldalba bökte Zenitné Kábult Marionettet.

— Mi az az önjáró automata könyökvédő ott a színpad hátsó fertálya táján? — kérdezte.

— Képi kifejeződés — mondta a kérdezett.

Mögöttük egy idős zacskózörgető néni nagyot piszszegett.

— Ne beszélgessenek előadás alatt — szólt rájuk. — Nem hallom a zacskóm zörgését.

A harmadik felvonás elején levelibékák lepték el a színpadot, s Anorákh Lamantin mindegyikük homlokára egy-egy emlékbélyeget ragasztott.

— Mi ez? — kérdezte Nepomuk Béla.

— Közjáték — súgta Zenitné Kábult Marionett.

A hatodik felvonás a vártnál is érdekesebben alakult. Az addig meglehetősen visszafogottan viselkedő királytigris levetette a szemüvegét és megevett egy arrajáró asztali ugrócsoportot.

— Most jön a konfliktus! — jelentette ki a kultúros.

— Apámnak is volt konfliktusa, de azután államosították — mondta Nepomuk Béla. Most magántaxis, megmaradt a közlekedésben.

Valóban a konfliktus következett. A színpadra berobbant a negatív hős, Málnavadász Lajos, aki előbb kitöltött egy előfizetéses lottószelvényt, majd szántszándékkal nem dobta be csütörtök délig.

— Ez rendezői színház, nem nézői — magyarázta Zenitné Kábult Marionett. — Filmben is van ilyen, meg festményben.

Amikor a tizedik felvonást követő vastaps felriasztotta őket, Nepomuk Béla még javában aludt.

— Jó darab volt — mondta Zenitné Kábult Marionett és határidőnaplójában kipipálta a „jó darab” bejegyzést. — Legközelebb majd egy rosszat nézünk meg, nehogy azt mondhassák, hogy csak a tejet isszuk meg, a fölét pedig otthagyjuk.

Az Özv. Jönabrék Frigyesné nevét viselő szocialista brigád tagjai egyemberként bólogattak. Ha jobban belegondolunk, egyáltalán nem mindegy, hogy mit gondolnak az emberek a tejről, meg a föléről.

Föld S. Péter

OLTJAK A KUTYAKAT

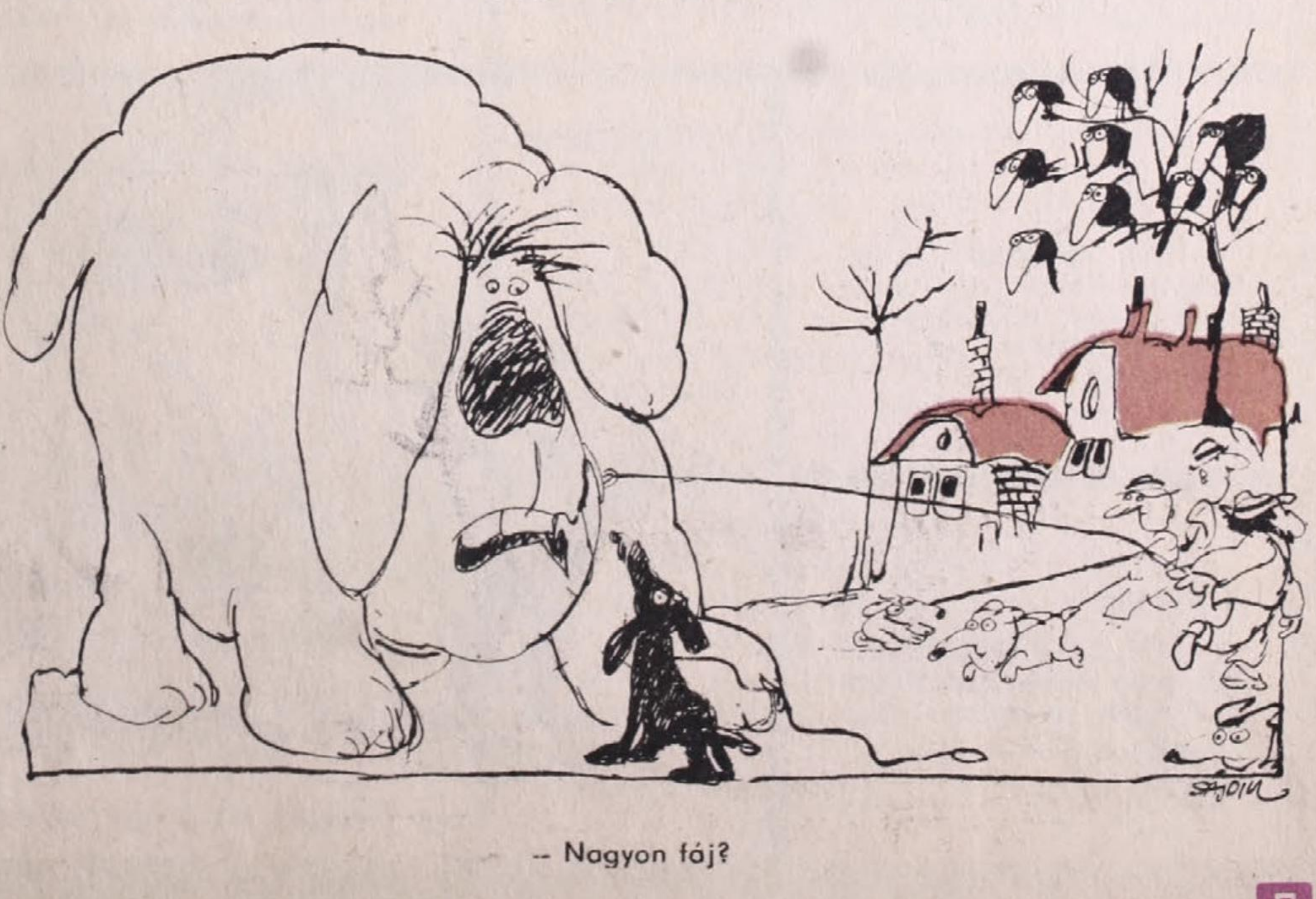

– Nagyon fáj?

LUDAS FÓRUM

Kaluzsnyi György
(Bp. V., Stollár B. u.
12/b)
kérdezi:

Hisznek-e az ufókban?

Hegedűs István:

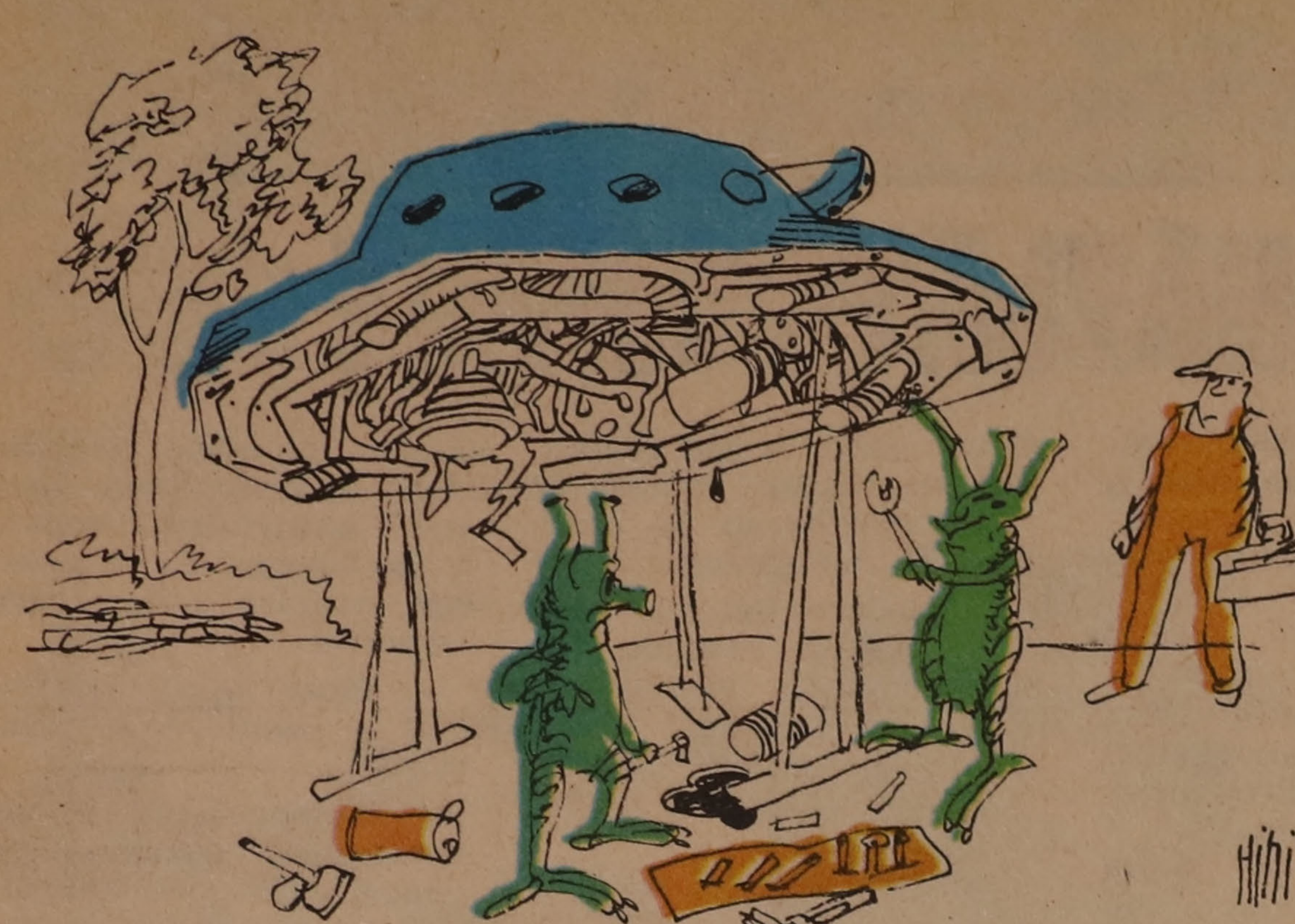

– Van belőlük egynéhány, de a szervizellátás még nem megoldott.

Radványi Barna:

— Nem hiszek. És még az sem izgat, ha az ufókor majd nem engem igazol.

Árkus József:

— Nem hiszek. Ha valaki annyira okos, hogy ufót tud építeni, bolond lesz éppen a földre látogatni.

Galambos Szilveszter:

— Hogyne. Én vezetek egyet másodállásban.

Brenner György:

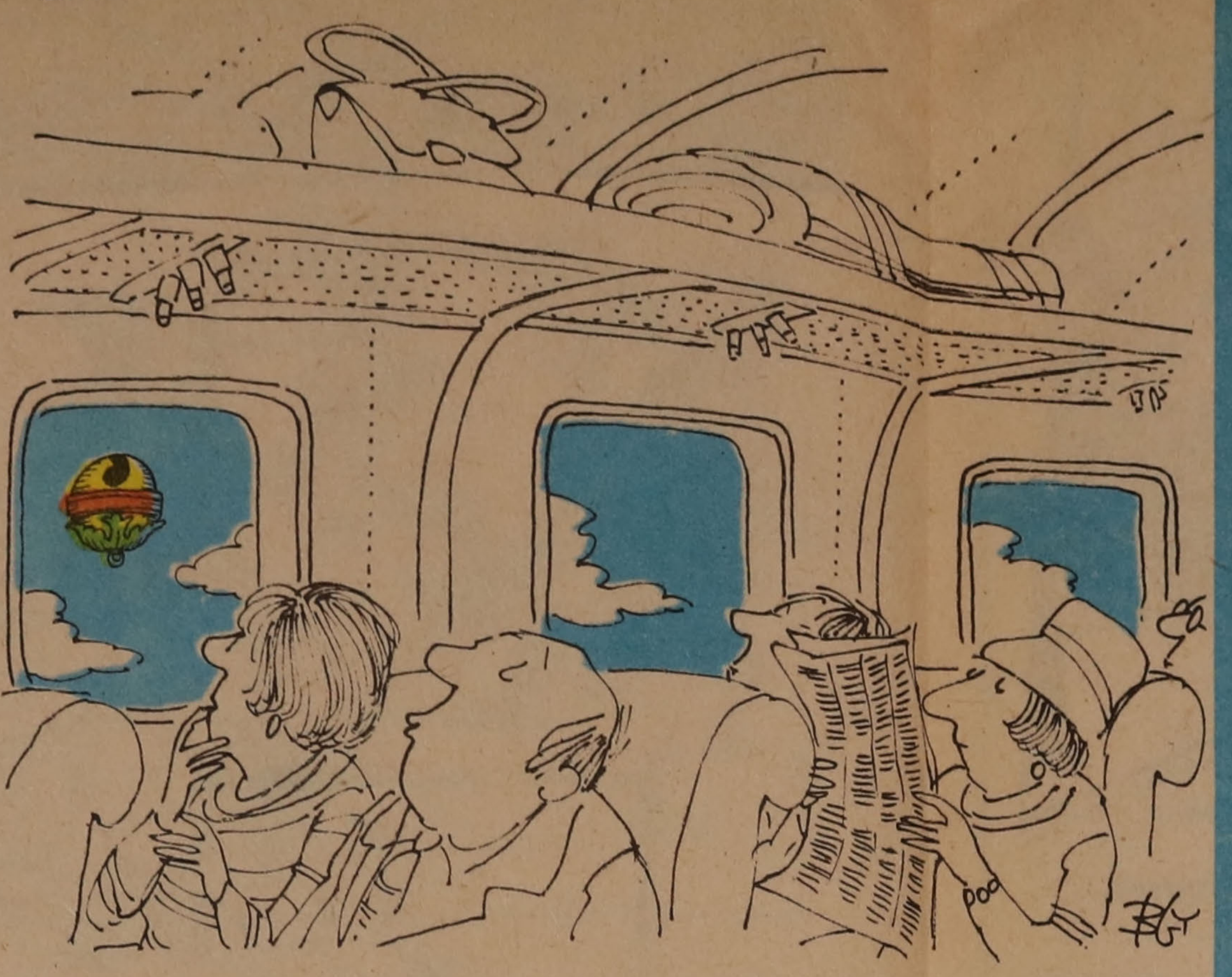

– Attól függ, merről jön a hír?

Föld S. Péter:

— Nem. Amióta egy ufó rosszul adott vissza egy fémhúszasból, nem hiszek bennük.

Trunkó Barnabás:

— Lehet, hogy léteznek ilyen spéci járgányok, de, hogy a Merkurnak semmi köze hozzájuk, az biztos.

Mikes György:

— Én hiszek az ufókban, ha ők is hisznek bennem.

Sajdik Ferenc:

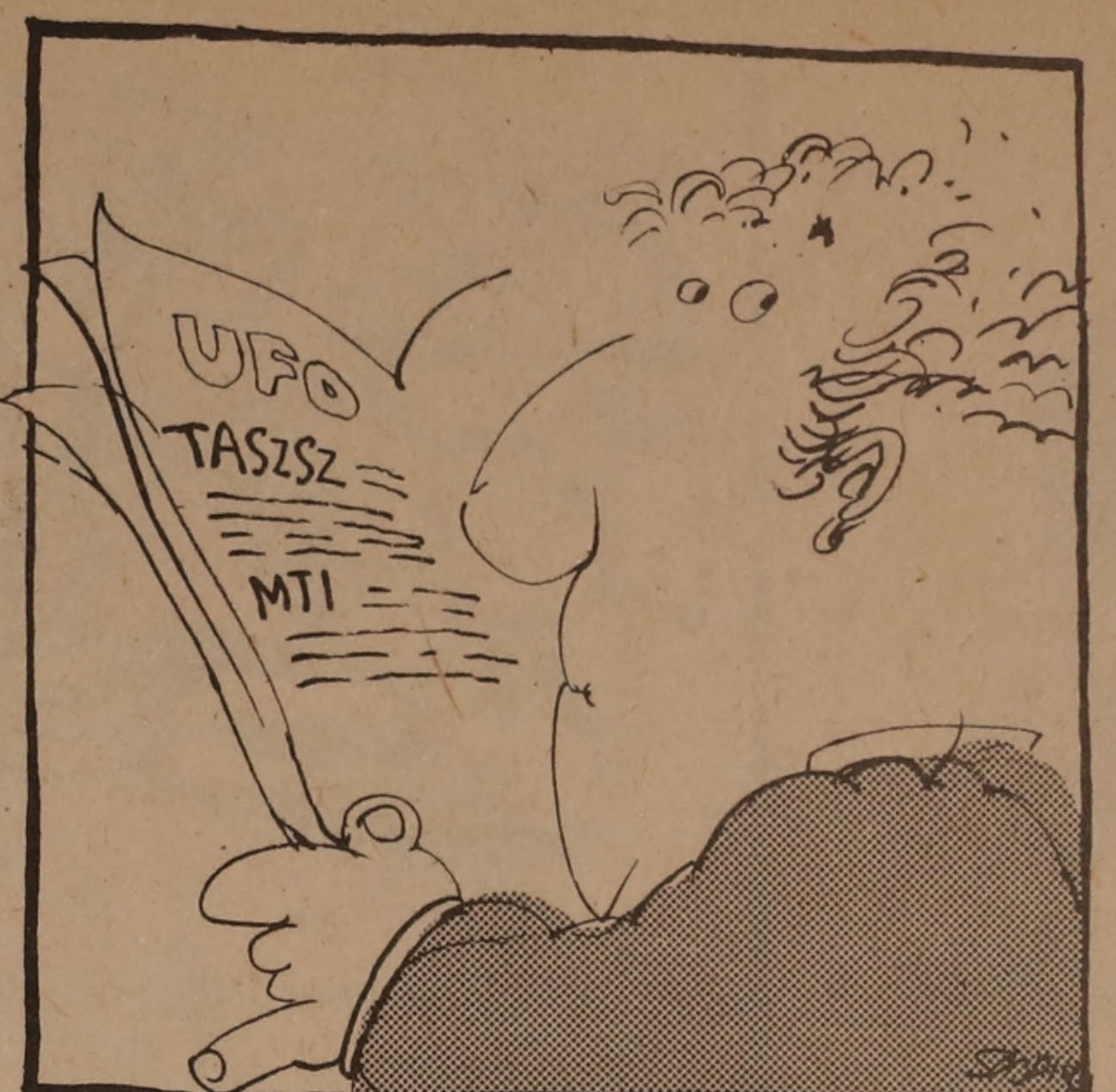

– Hát lehet nem hinni?

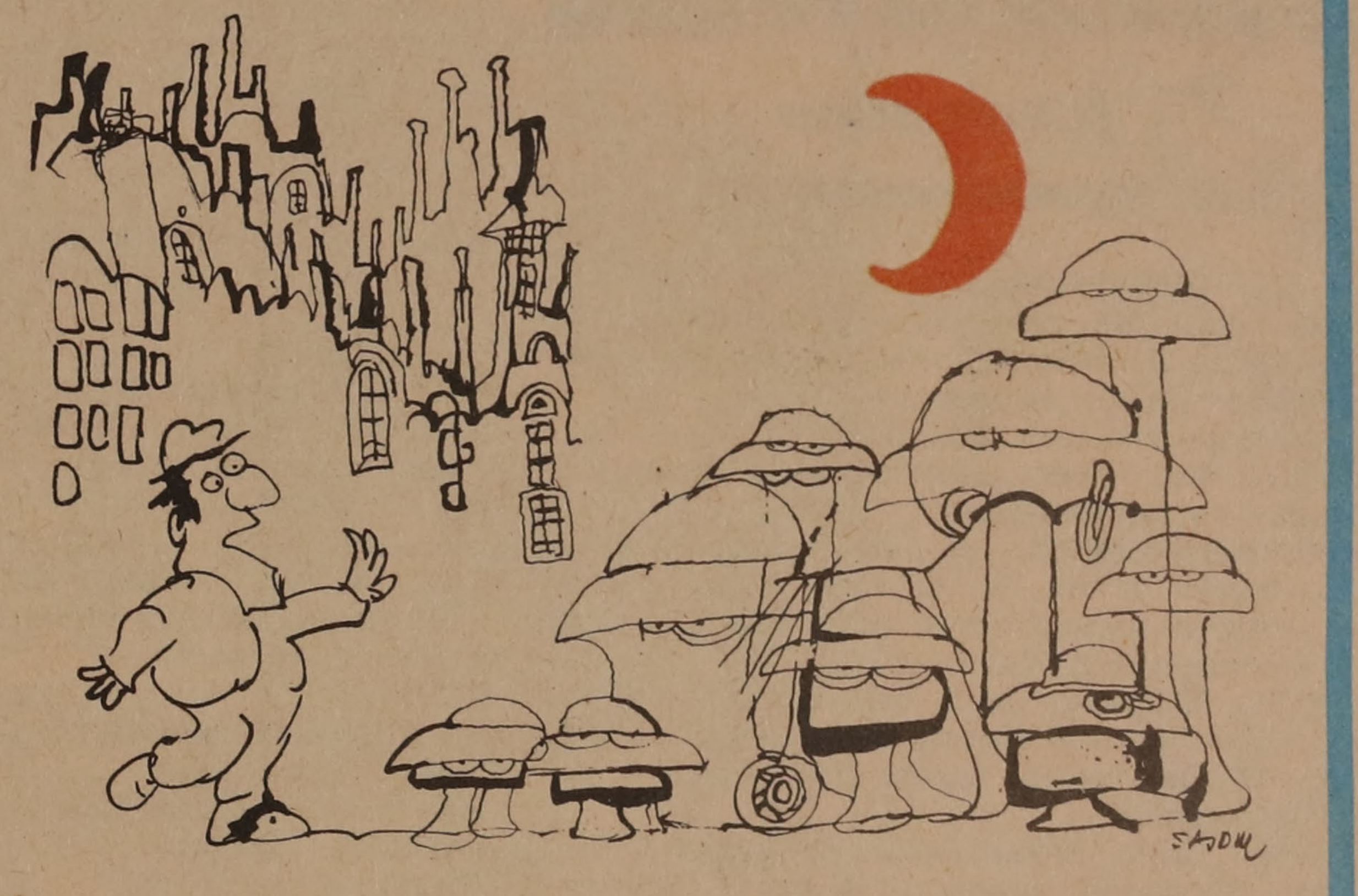

– Nem tudnának várni amíg hazarohanok a fényképezőgépemért?

Balázs-Piri Balázs:

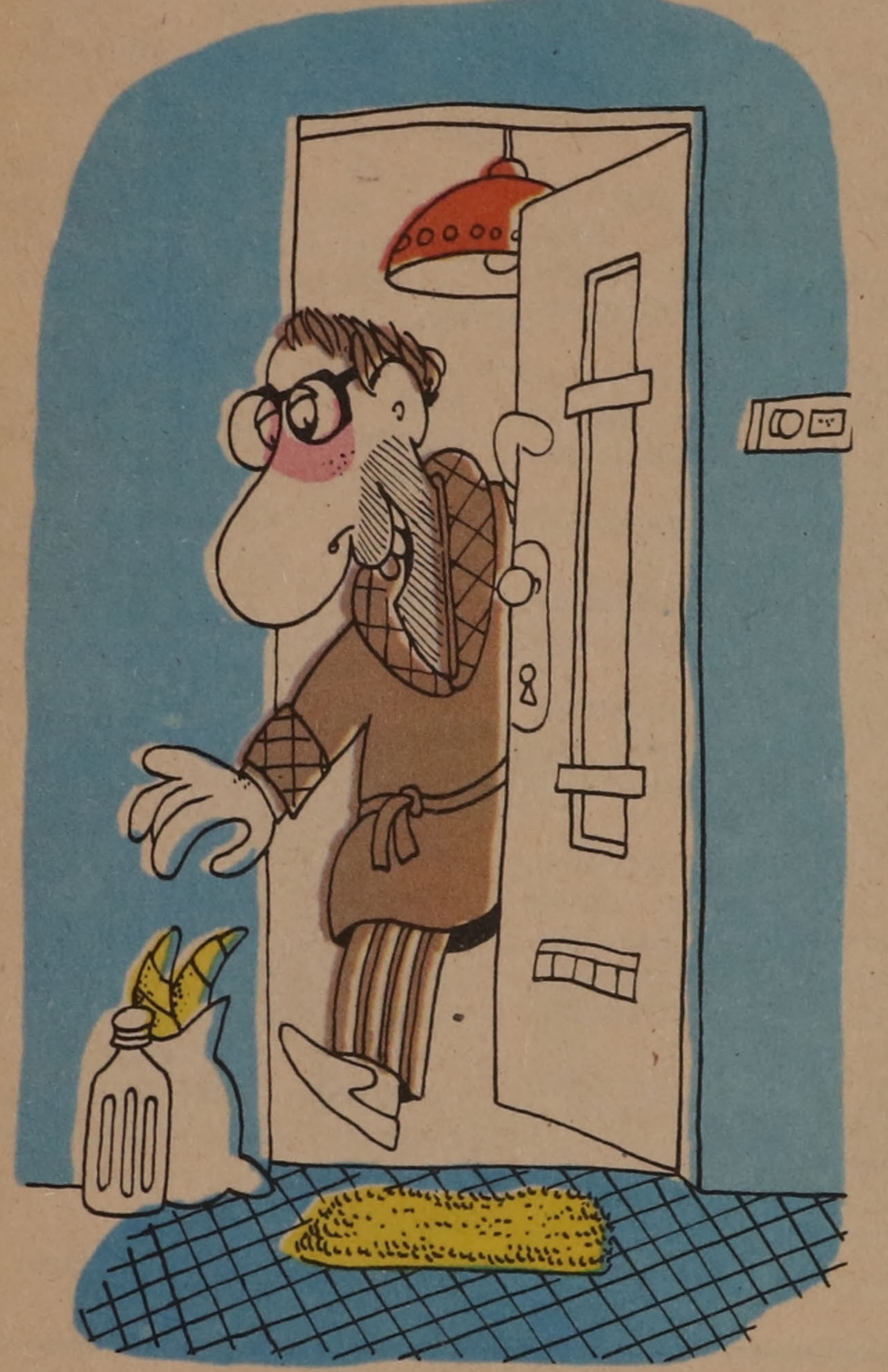

– Hiszik. Ma reggel is találtam tejet és friss péksüteményt az ajtóm előtt.

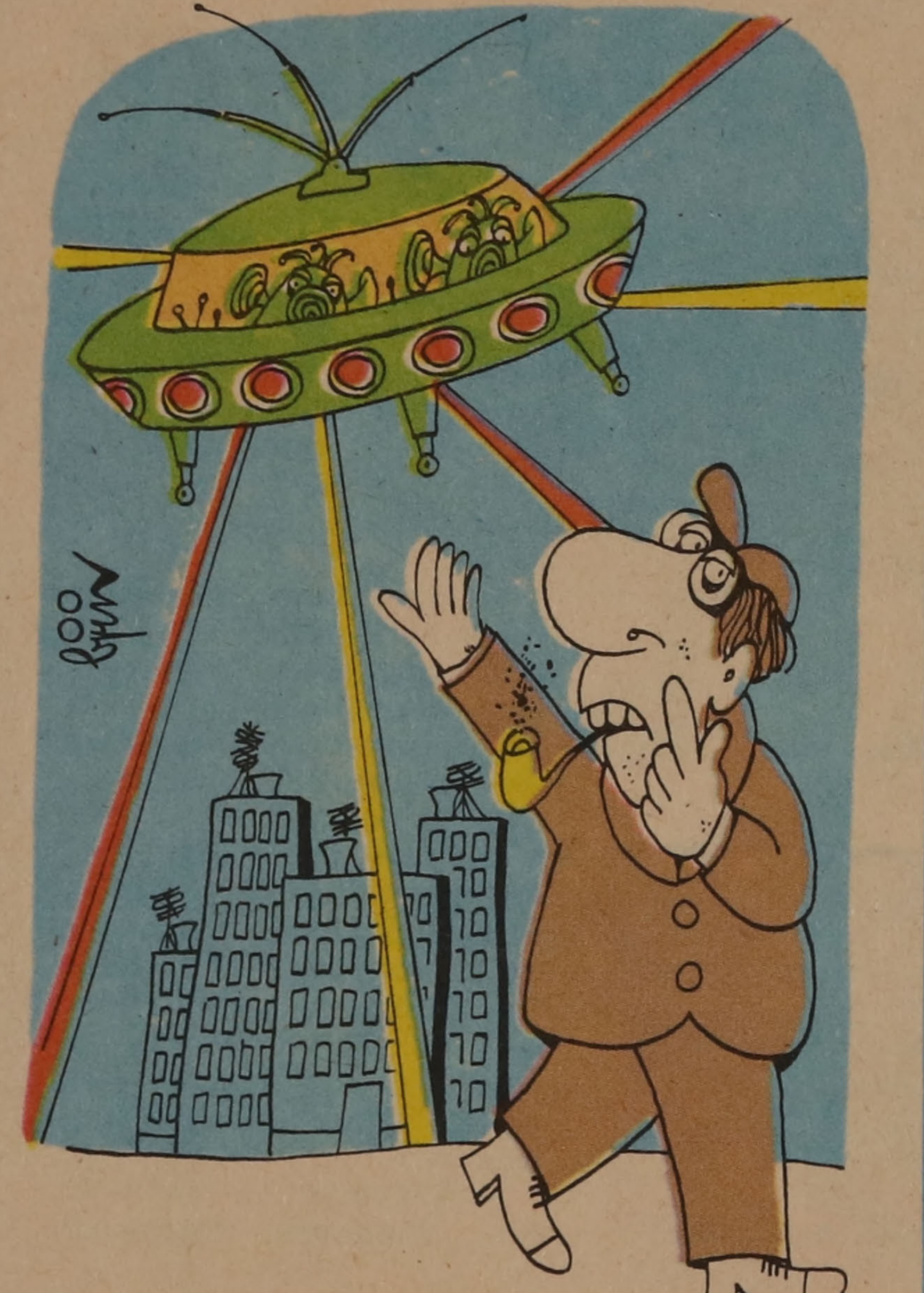

– Ha látok egyet, letagadom. Kell az nekem, hogy rám támadjon az egész tudományos sajtó?

Lehoczki István:

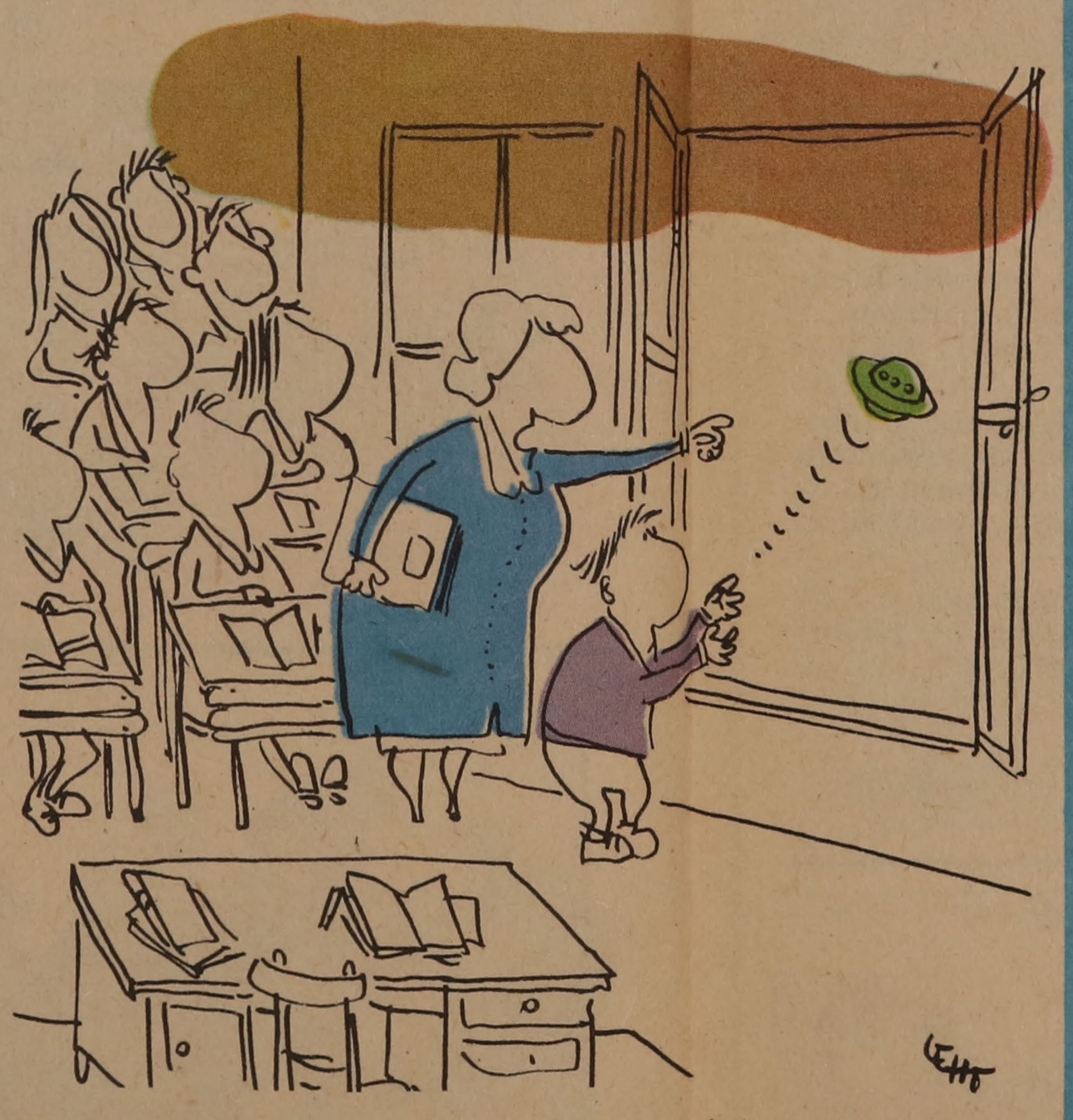

– Múltkor a fiam fogott egyet, de elengedte, mert úgy tanulják, hogy ilyen nincsen.

Szilágyi György:

Mikor az árakat nálunk emelik,
mindig feltűnik valami égi jel;
napfogyatkozás, UFO, vagy üstökös,
hogy a közfigyelmet másról vonja el.

Lévén megrögzött materialista,
lelkemben fárasztó terheket viszek,
tőlem röpködhetnek az UFO-k az űrben,
én csak az áremelésekben hiszek . . .

Krenner István:

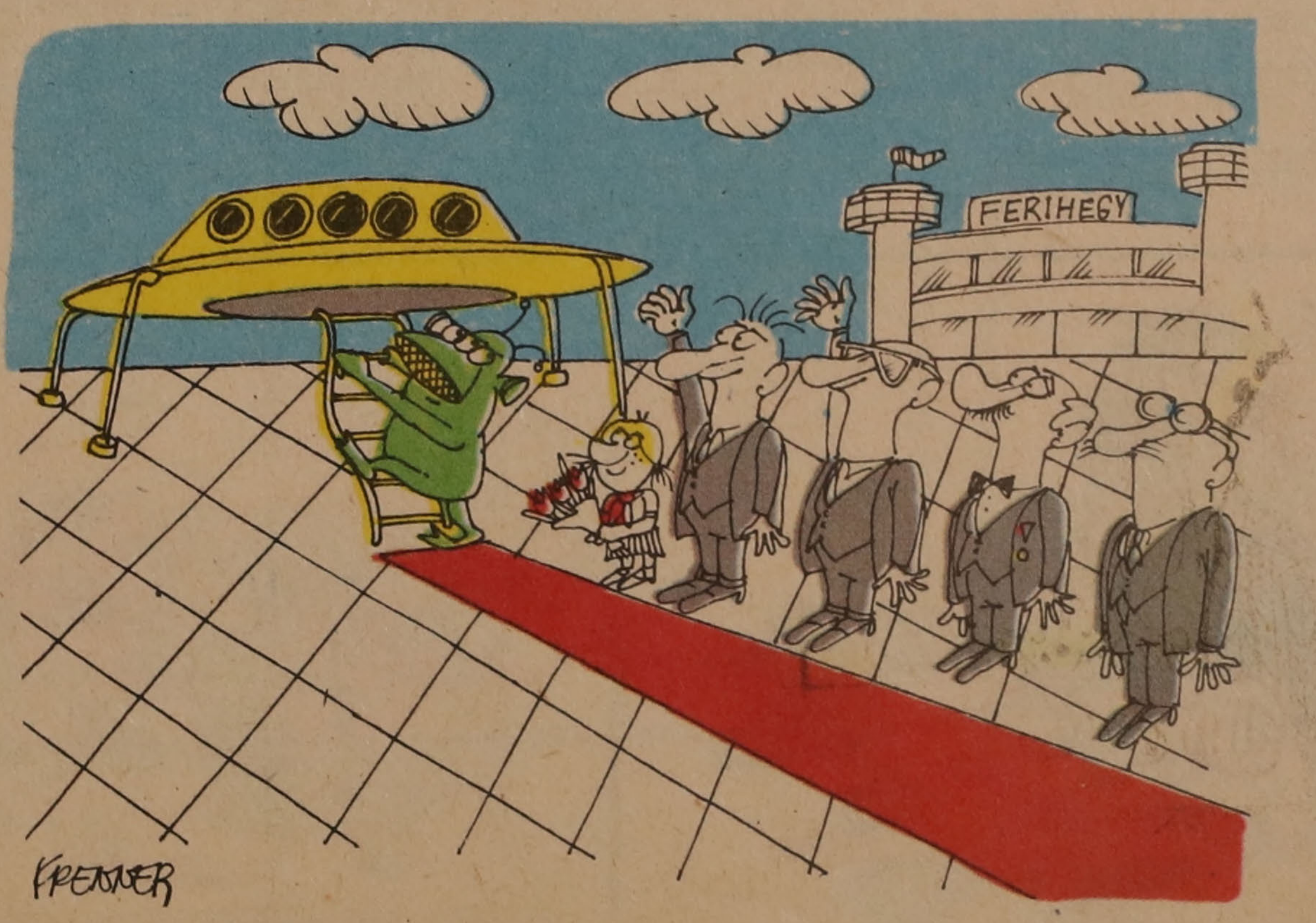

– Csak akkor, ha kölcsön lehet kérni tőlük.

Münz András:

— Az ufó nálunk a feleségem reszortja. Én a Loch Ness-i szörnyben hiszek, és időnként az árellenőrzésben.

Földi Iván:

— Legalább 24 órát vártak a közléssel, tehát kivizsgálták, így olyan biztos mint a halál.

Fülöp György:

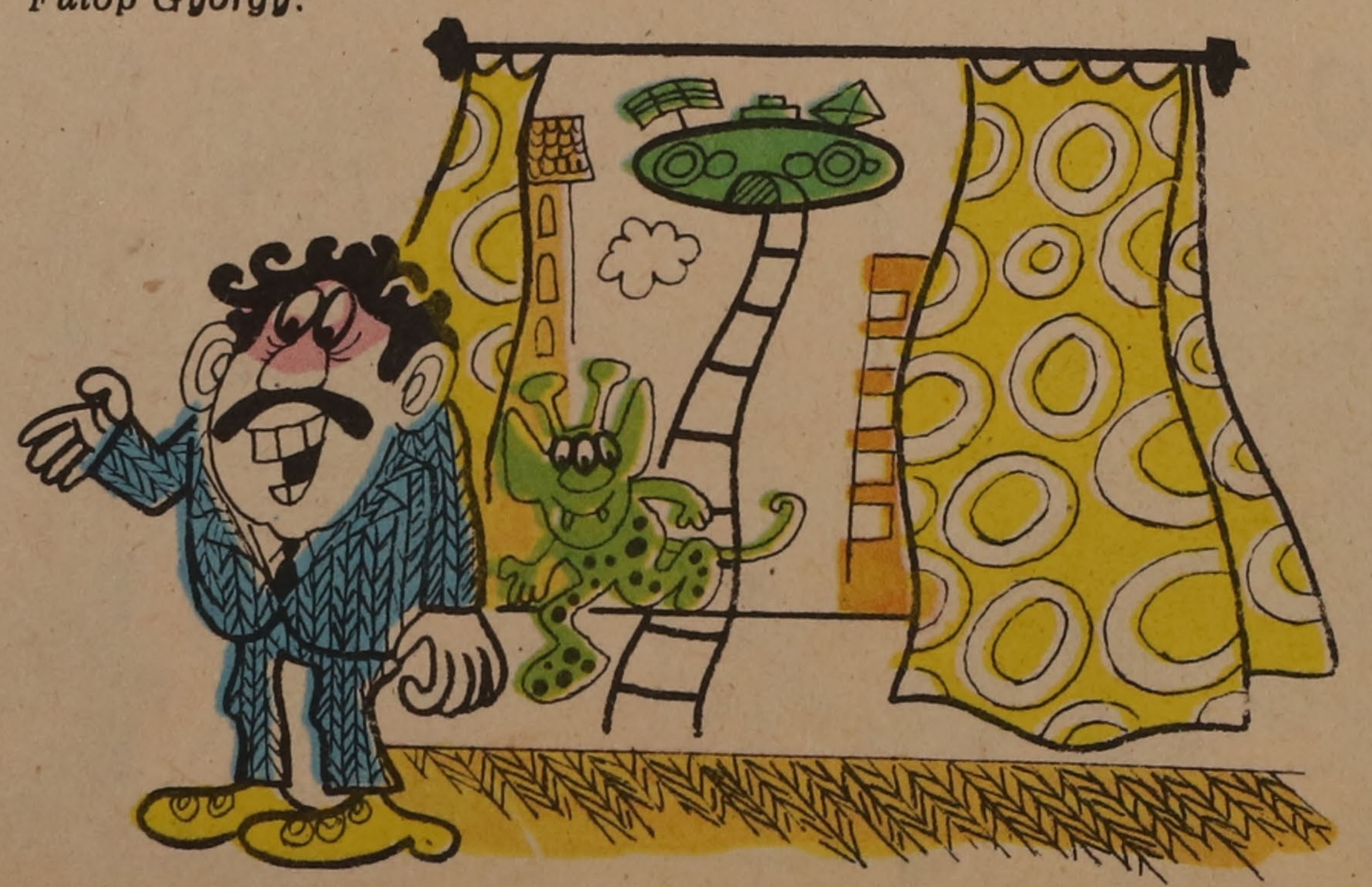

– Hogy képzelik? Hinni ilyen hülyeségben?

Peterdi Pál:

— Hát persze. A harmincas években is, meg az ötvenes években is belém nevelték, hogy ami olyan magasan felettünk van, abban hinni kell.

TOVÁBBÁ...

Hegedűs Lászlóné (Szolnok) érdekes kérdéssel áll elő: *„Hogyan lehetne elhallgattatni a sok fölöslegesen beszélő embert?”*

Erre van egy urbánus és egy radikális megoldás.

Urbánus: úgy kell intézni, hogy a fölöslegesen beszélő ember telefonon beszéljen fölöslegesen. Aztán le kell tenni a kagylót.

Radikális: „Fülembe forró ólmot öntsetek . . .”

■

Az előbbihez hasonló témát pendít meg **Áts Edina, veszprémi olvasónk:** *„Mit tennének önök annak érdekében, hogy a megkérdezett ne beszéljen mellé?”*

Itt is a technikát hívnánk segítségül. Mikrofont tennénk az illető elé. Abba ugyanis bele kell beszélni. Mert, ha mellé beszél, a kutya sem hallja. Más kérdés, hogy számos esetben, ez a jobbik figura.

■

Baranyi András (Makó, Liget u. 9.) kérdése: *„Önök mit unnak?”*

Egyszerű kérdésre egyszerű felelet: már rettenetesen unjuk, hogy mindig történik valami.

■

Gatt Ferenc (II., Völgy utca) kérdése: *„Mi a tervük az ezredfordulóra?”*

Elsősorban: túlélni.

■

Válfi Frigyes (1031 Sóvári utca 26.) az iránt érdeklődik, hogy *mi a véleményünk a kortárs irodalomról?*

Optimistán ítéljük meg a helyzetet. Amíg veréb lesz, Tandori is lesz.

■

Tisch Ferenc (III., Ady Endre u.) kérdése: *„Önök szerint melyik ma a legfontosabb szabályozó?”*

Ma és mindenkor: a lélegzés. Ha másféle szabályozóktól felszökik a vérnyomásunk, néhány mély légzéssel ismét szabályozni, többé-kevésbé normális keretek közé terelni lehetséges. És, ha ezt huzamosabb ideig folytatni tudjuk, akkor — ha nyugodt nem is, de mindenesetre hosszú lesz az életünk.

■

Ifj. Flachner József békásmegyeri olvasónk azt kérdezi tőlünk, hogy *van-e abszolút eredményes fogyókúra?*

Nincsen, de nem is kell. Az emberek többsége ugyanis nem kövér, hanem alacsony. Ha valaki 150 centi és 150 kiló, annak egy grammot sem kell leadni. Elég, ha megnő még másfél métert.

(p. p.)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

NOSZTALGIAJÁRAT

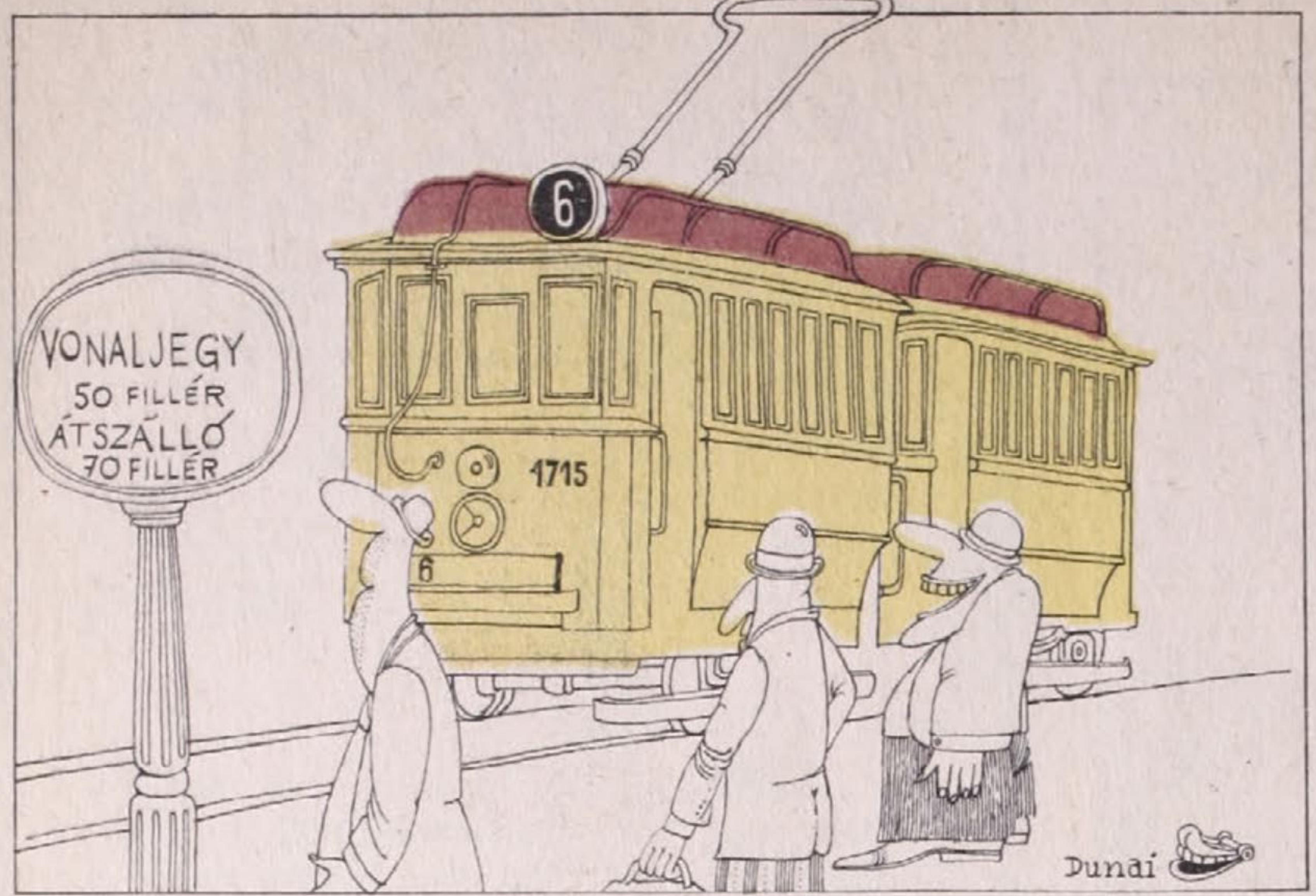

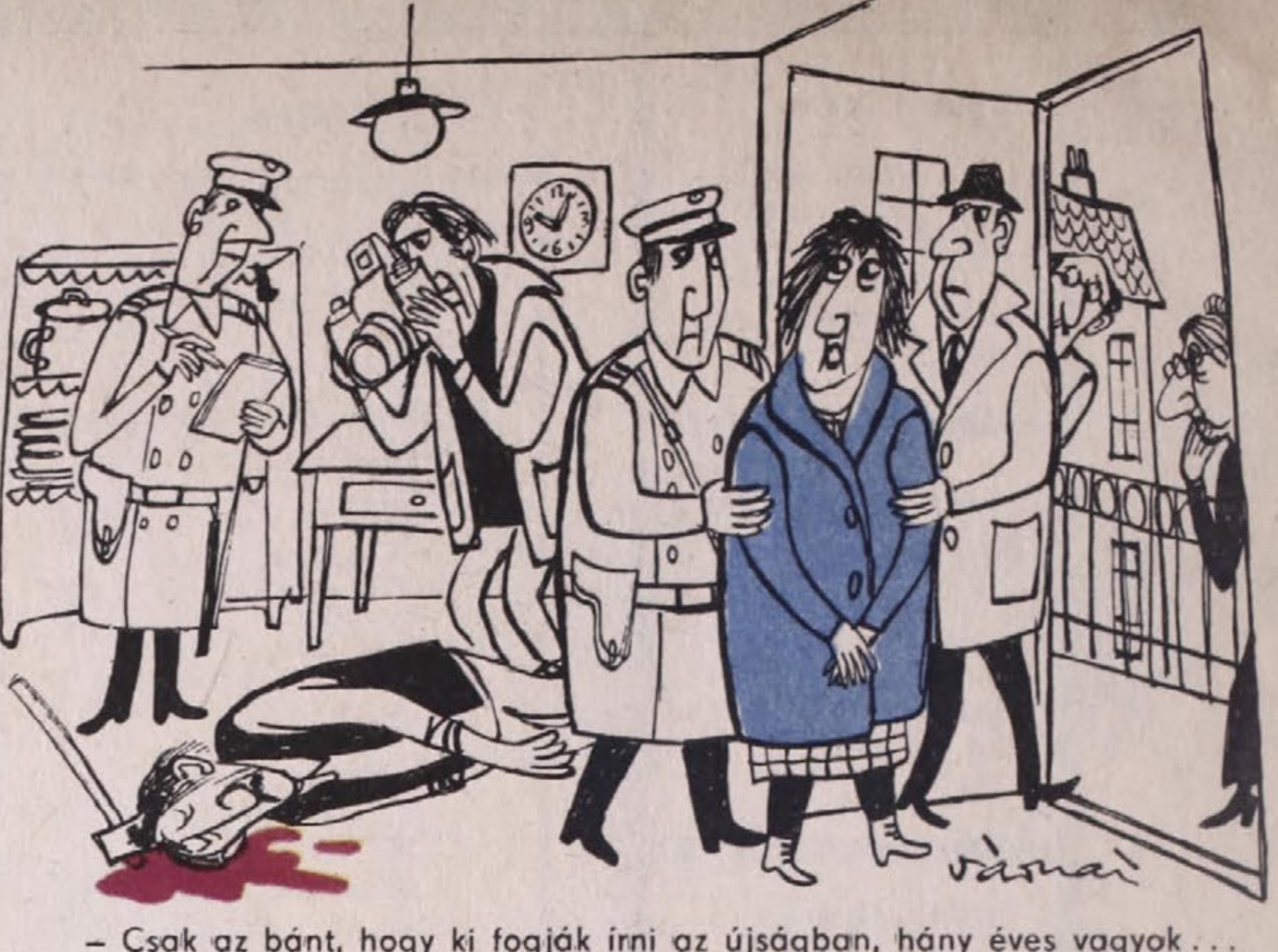

– Csak az bánt, hogy ki fogják írni az újságban, hány éves vagyok ...

SACSEK és HAJÓ

— EGYIPTOMRÓL

(EGY VADNAI-PARAFRÁZIS)

HAJÓ: Á, Sacsek úr! Hol volt, hogy ilyen sokáig nem láttam?

SACSEK: Egyiptomban jártunk a feleségemmel. Szenzációs dolgokat láttunk. A feleségem, az majdnem elalélt a második Ramszesztől.

HAJÓ: Nem csodálom. Az enyém már az elsőtől is holtrészeg volna ... Mellesleg nem is tudtam, hogy az araboknál alkoholt is isznak.

SACSEK (sötéten néz): Az arabok nem isznak alkoholt.

HAJÓ: Akkor hogyan hajtotta föl a nacsasszony azt a két felest? Vittek magukkal?

SACSEK: Hajó! A második Ramszeszt, azt nem isszák!

HAJÓ: Már aki. Nézze meg a Slamasszer Manót, annak még az ötödik se kottyan meg.

SACSEK: Ember, értse meg, hogy második Ramszesz, az nem ital, hanem egy hajdani uralkodó!

HAJÓ: Na és? Napóleon is egy hajdani uralkodó, aztán mégis isszák, nem?

SACSEK: Idióta! Második Ramszesz egy híres fáraó volt. Egy koronás fő. És ő építtette az abu-szimbeli templomot, melynek olyan ragyogó az elosztása.

HAJÓ: Jó neki. Ami engem illet, én a világ legpechesebb bridzselője vagyok.

SACSEK: Hogy jön ez ide?

HAJÓ: Ahányszor bemondok valamit, mindig kiderül, hogy pocsék az aduszínbeli elosztásom ... Lehet, hogy abba is hagyom és én is áttérek a fáraóra.

SACSEK: (nagyot fúj): Tudja, Hajó, ezentúl, ha értelmesen akarok valakivel beszélgetni, a Hárs-hegyi zárt osztályra megyek, nem magához. Pedig még volna mesélnivalóm. Például a kairói koldusokról. Csupa életerős ember, de ahelyett, hogy dolgozni menne, inkább kéreget.

HAJÓ: És előtte kitör?

SACSEK: Előtte nem, csak utána, ha nem adnak neki.

HAJÓ: Érdekes. Tehetség ezek szerint nem akad köztük.

SACSEK: Hogyhogy?

HAJÓ: Tudtommal a tehetség, az kitör, úgy kér eget((Vihog).

SACSEK: Idefigyeljen, Hajó! ha a maga fejében levő víz rázúdulna Egyiptomra, kevés volna az asszuáni gát! ... Apropó, víz, képzelje: jártam Szuezben!

HAJÓ: (laposan néz): Melyikben?

SACSEK: Melyikben, melyikben ... Olyan sok Szuez van Egyiptomban?

HAJÓ: Egyiptomban, azt nem tudom. Nálunk elég kevés, az fix. Na és mondja, hova tette addig a nacsasszonyt, amíg maga ... ízé ... a szuezével szórakozott?

SACSEK: Hogyhogy hova tettem? Ő is velem volt és roppantul élvezte az egészet!

HAJÓ: Hallja, Sacsek, furcsa egy házasélet lehet a maguké.

SACSEK: Hajó, nekem szörnyű gyanúm támadt. Szerintem magának fogalma sincsen arról, mi az, hogy Szuez.

HAJÓ: Én ne tudnám, Sacsekkém? Hát huelye vagyok én?

SACSEK: Szóval tudja. Na jó. Akkor azt is tudja, úgye, hogy évekig be volt zárva.

HAJÓ: Miért, mit követett el?

SACSEK: Semmit se követett el! Csak úgy bezárták. Politikai okokból.

HAJÓ: Ja, hogy ez még a Rákosi-időben volt!

SACSEK: Nem!!! Hatvanhéttől hetvenhatig volt bezárva. Addig egy lélek se mehetett keresztül rajta.

HAJÓ: És hetvenhat után?

SACSEK: Azóta aki csak akar. No persze, ha megfizeti.

HAJÓ: És még ennek van pofája azt állítani magáról, hogy ... ízé ... hogy szuez? Sacsekkém, magát ott palira vették!

SACSEK: Jó ég, Hajó, most jövök rá, miről beszélt maga mostanáig! Hadd magyarázzam meg végre: Szuez, az szoros!

HAJÓ: Hajjaj! Nekem mondja? Én is voltam fiatal ...

SACSEK: Tudja mit, beszéljünk másról. Az már mond valamit, hogy szfinksz?

HAJÓ: (rémülten): Mit csinálok?!

SACSEK: Hoztam haza a hatéves kisunokámnak egy kis szfinkszet. Tudja: fölül nő, alul oroszlán.

HAJÓ: És hol tartják? Ágyban vagy ketrecben?

SACSEK: Hülye! A gyerekszobában! De sajnos, nem volt sikerem. Pechünkre pont akkor állítottunk be, amikor a tévében a Rumcájsz ment.

HAJÓ: A második?

SACSEK: Honnan tudhatnám, hányadik? Az egy hosszú sorozat.

HAJÓ: És a maga hatéves kisunokáját jobban érdekli a távoli múlt, mint egy játék?

SACSEK: Ki beszél itt távoli múltról? A Rumcájsz, az egy mese.

HAJÓ: A második is?

SACSEK: Mit akar folyton azzal a másodikkal? Hát persze, hogy az is! Az egész Rumcájsz egy mese!

HAJÓ: Akkor hát nem is épített semmit?

SACSEK: Kicsoda?

HAJÓ: A Rumcájsz.

SACSEK: Dehogynem. Egy kis házat az erdőben, Jicsín mellett.

HAJÓ: Aha. És azt nézte a kedves felesége templomnak.

SACSEK: Hajó!!! Azt nem a feleségem nézte, hanem a kisunokám. És miféle templomról beszél maga?

HAJÓ: Hát arról, amelyet az a második Rumcájsz nevű koronás bridzsező építtetett, s amely előtt a nacsasszony fejébe szállt a snapsz.

SACSEK: Szent Habakukk, Hajó, maga mindent összekever! Egyfelől van az egyiptomi Ramszesz meg a korona, másfelől meg Rumcájsz, aki egy egyszerű, józan, megfontolt cseh parasztember!

HAJÓ: Megfontolt? Akkor maga zavarja össze a dolgokat, Sacsekkém. Mert ha jól tudom, a font van Egyiptomban, és a korona Csehszlovákiában, nem?

SACSEK: Mars ki!

Timár György

KINCSES SZIGET

– Százas papírzsebkendő!

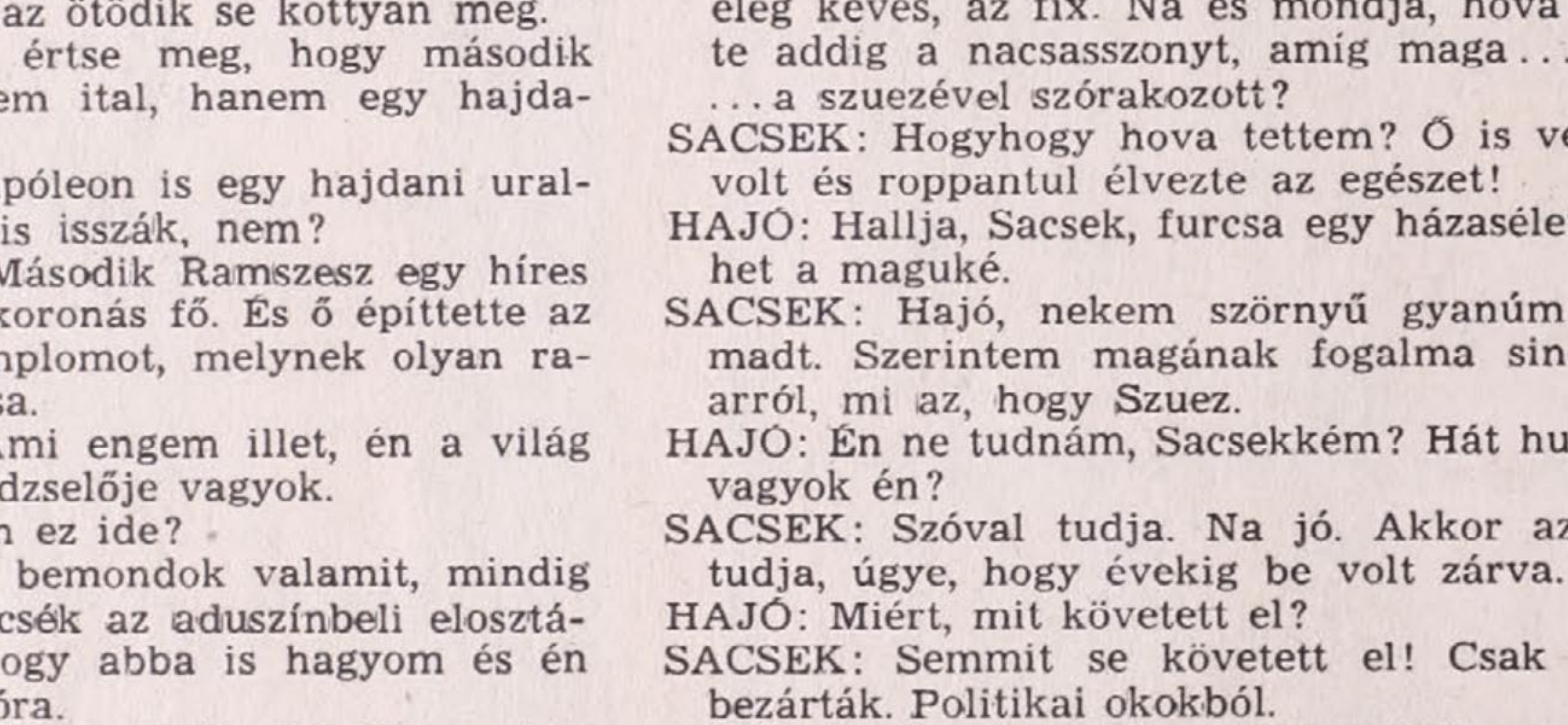

MICSODA KÜLÖNBSÉG

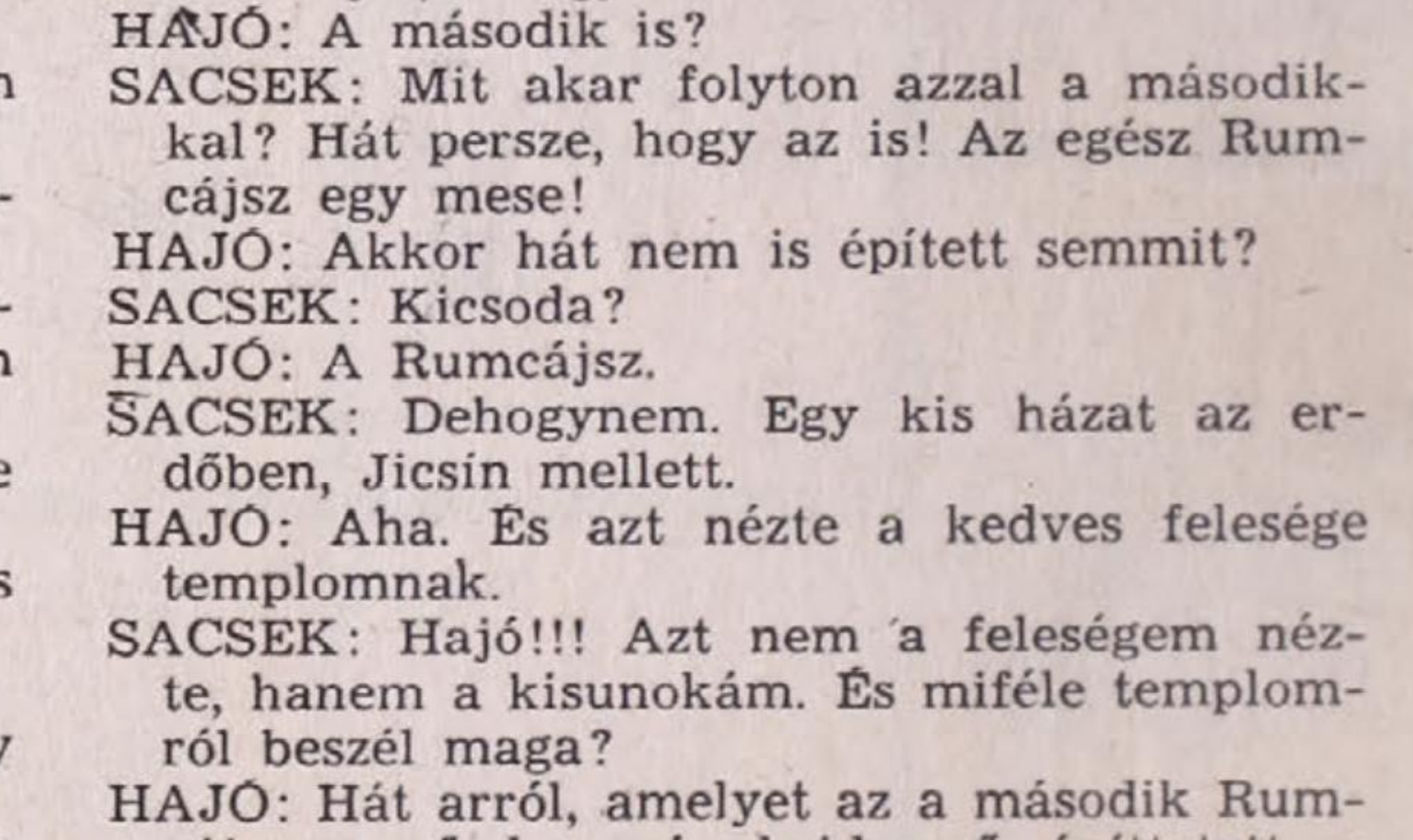

– Munkaidőben?
– Áh dehogy, GMK-ban.

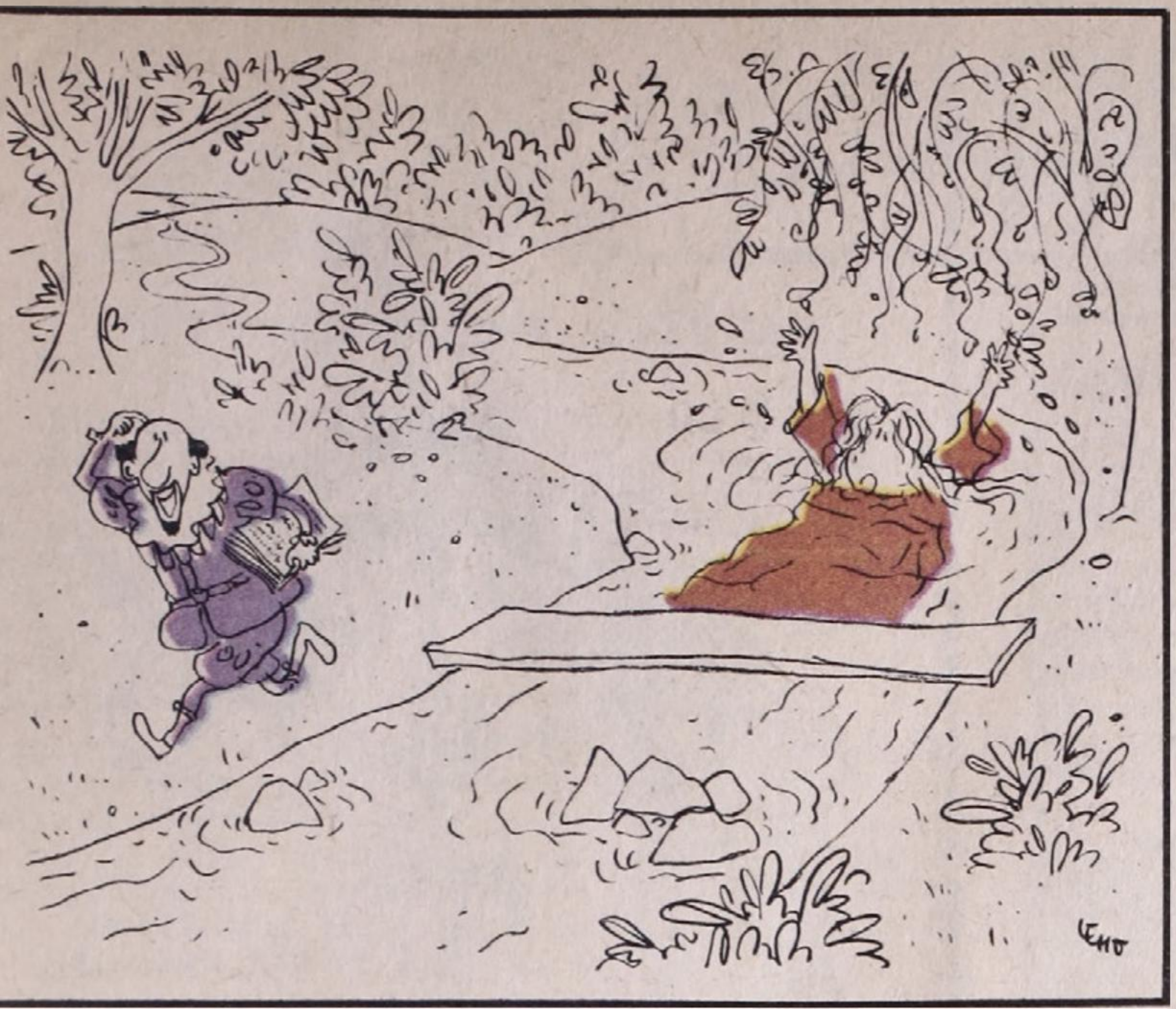

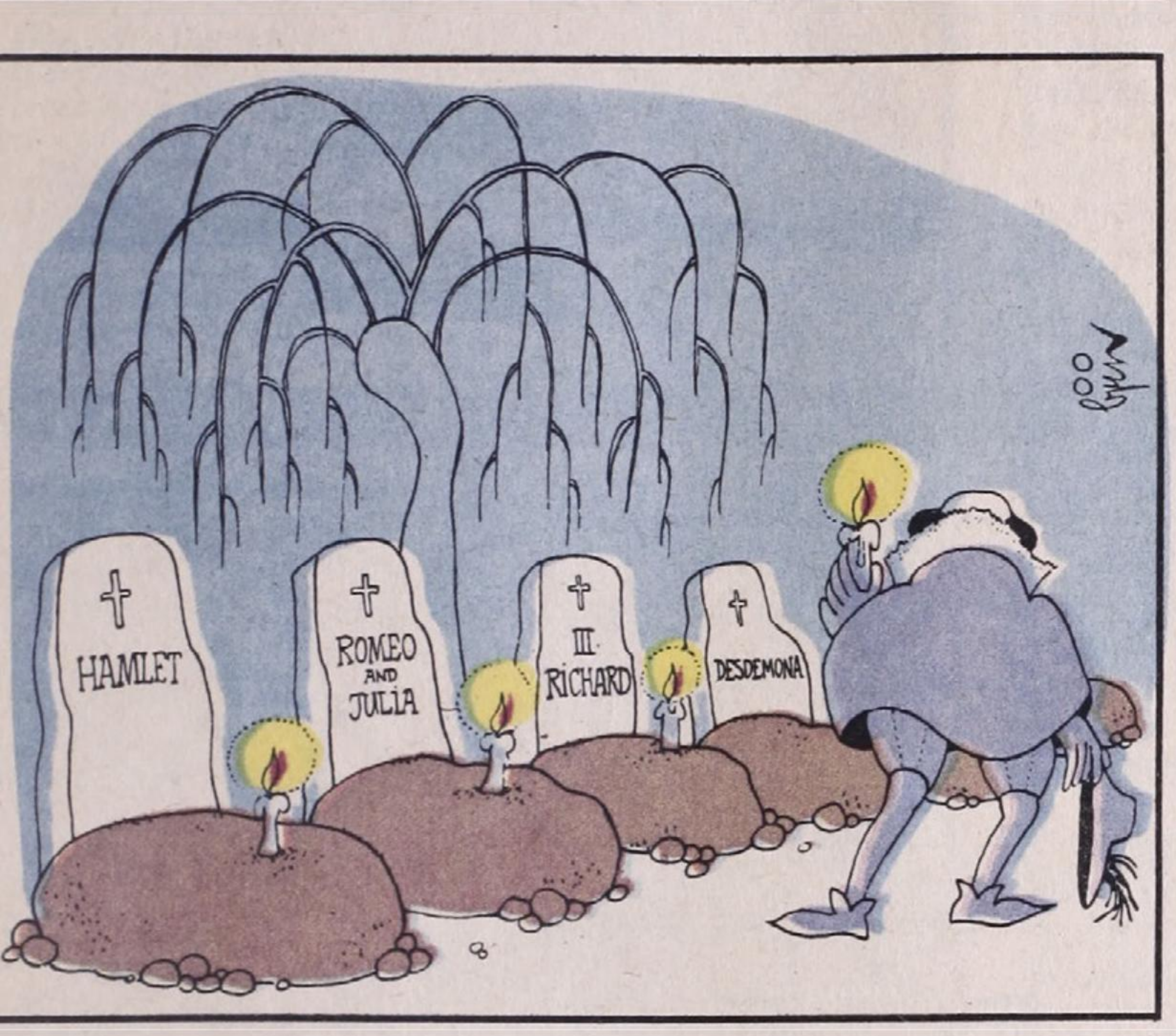
HAMLET
ROMEO AND JULIA
III. RICHARD
DESDEMONA

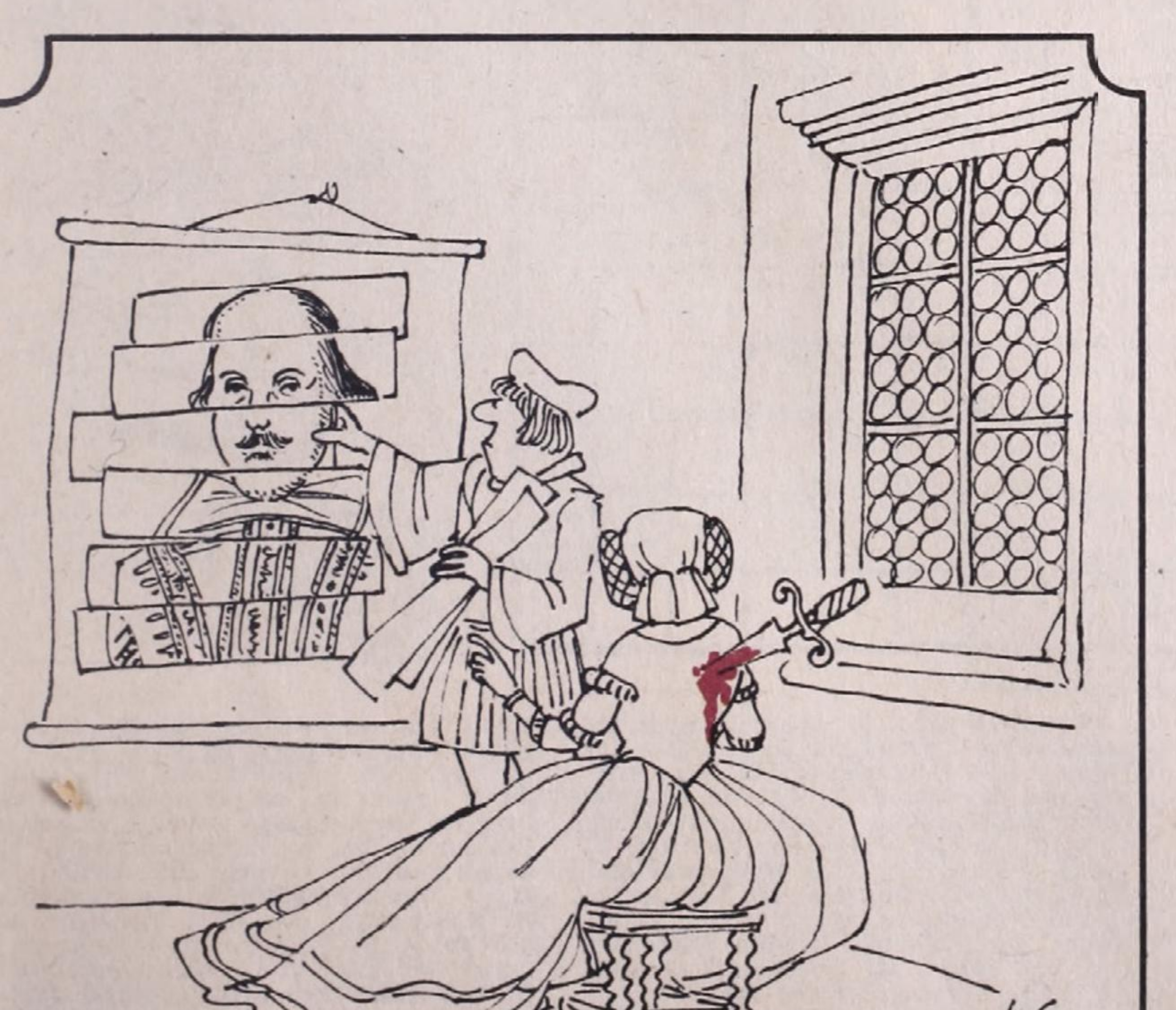

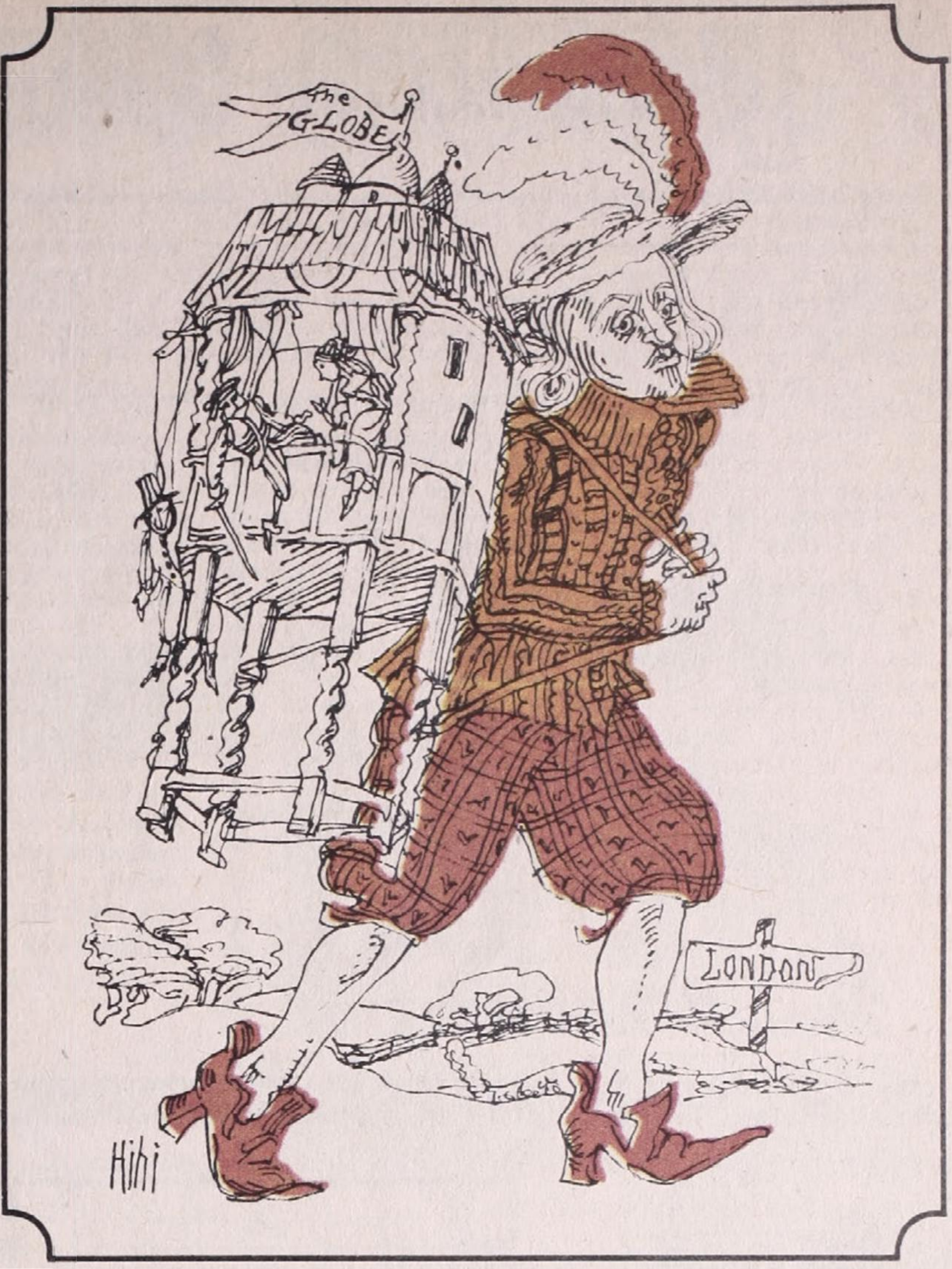
the GLOBE
LONDON
Hihi

Shakespeare

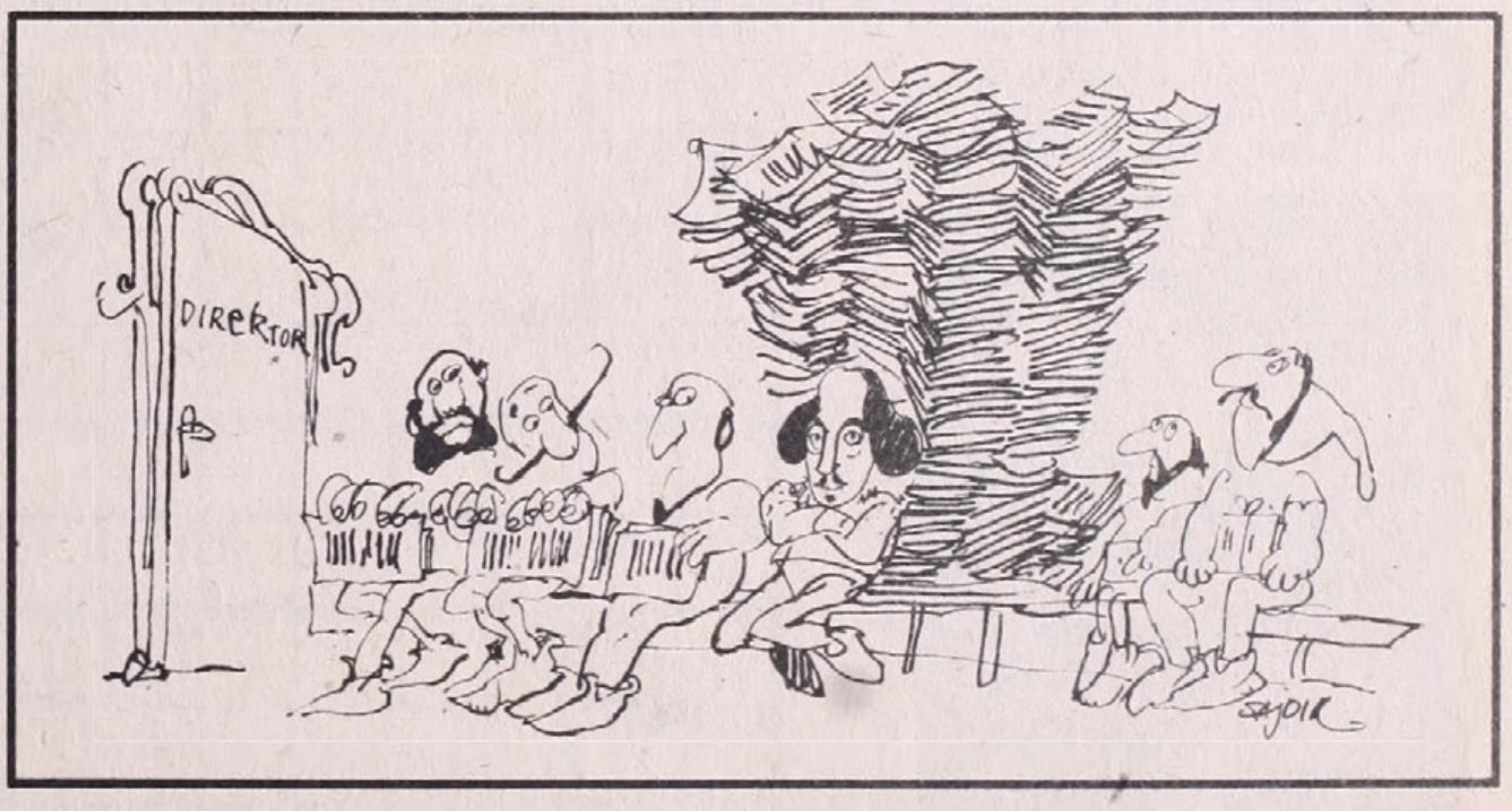
DIREKTOR
SAJDIK

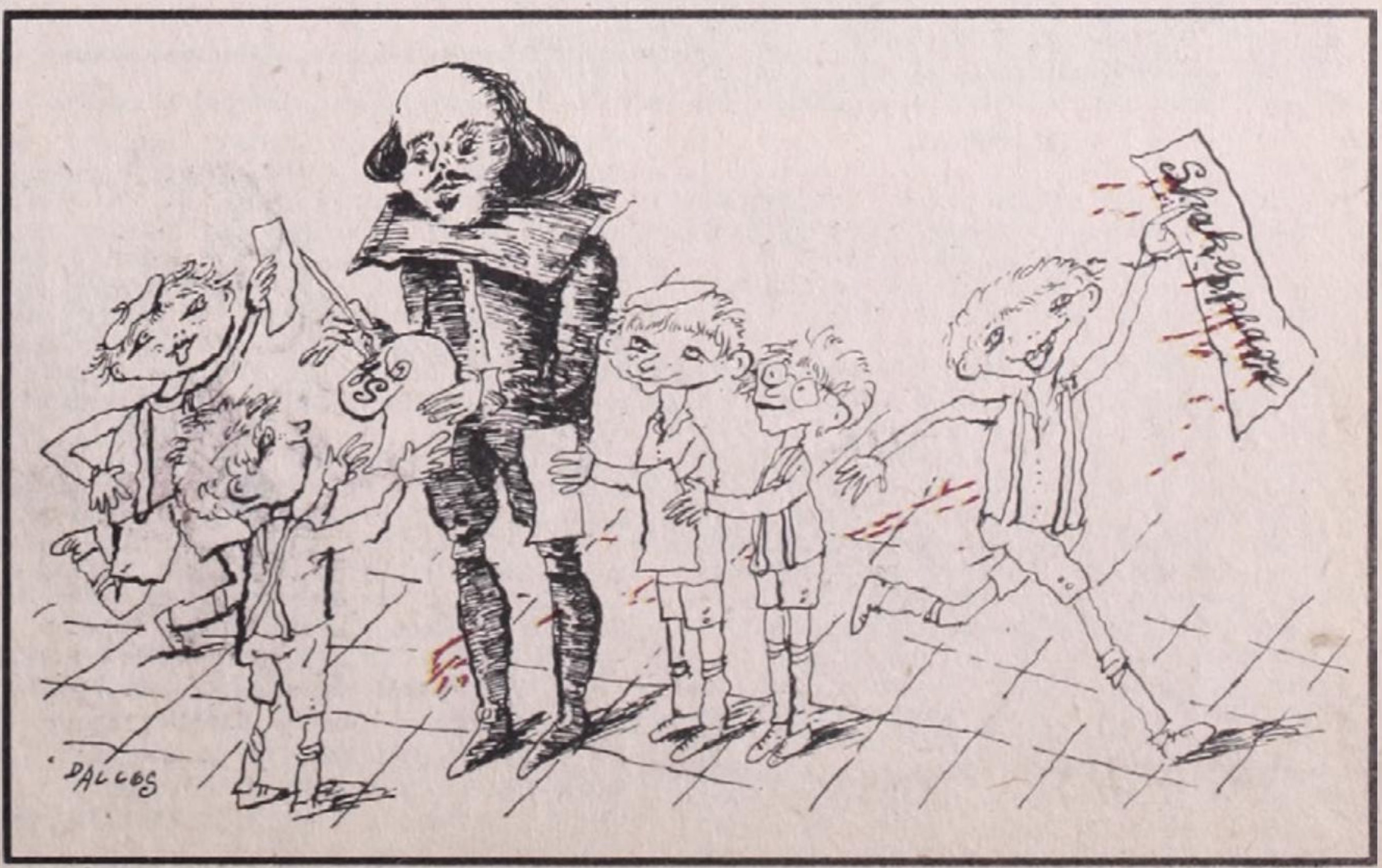
~~Shakespeare~~
DALLOS

EHOCZKI,
HEGEDŰS,
ALÁZS-PIRI,
RENNER,
AJDIK,
DALLOS

(VIGYÁZAT, SZIGORÚAN KOMOLY)

LOMBIKBÉBIRŐL – DIÓHÉJBAN

Lombikbébi-kísérlet Magyarországon!

A derűsnek tetsző híradást a mai rossz híreket ontó világban meg kell becsülni. Gondoltuk hát, mi is teszünk egy kísérletet, hogy nyilatkozatra bírjuk a sajtótól ostromolt Csömör Sándor professzort, hazai lombikbébi-programunk parancsnokát. Örömmel jelenthetjük, hogy a mi kísérletünk máris eredménnyel járt. Sikerült bekukkantani egy tudományos kulcslyukon.

Első kérdés: mit is értünk lombikbébi alatt?

— A lombikbébi fantázianév. Nem lombikban nevelt csecsemőről van szó, csak arról, hogy a gyermekre vágyó mamajelölt petesejtjét lombikban termékenyítik meg és azt beültetik az anyaméhbe.

— Mikor lesz a start?

— Pár hónap múlva.

— Mikorra várható az első lombikbaba?

— Jósolni nehéz, de addig még elég sok víz lefolyik a Dunán.

— És mennyi deviza folyik el a kísérletezésen? Általában mennyibe kerül egy lombikbébi az államnak?

— Devizából semmibe. Hazai anyagból dolgozunk. Az első lombikbébi becslések szerint így is kétmillió forintba kerül az országnak, de ebbe beleszámít az eddigi kísérletek költsége.

— Szóval utána rohamos költségcsökkenés várható, amit a mai nehéz gazdasági helyzetben igazán meg kell becsülni. És mibe kerül mindez egy leendő mamának?

— Semmibe. A megtermékenyítés az előzetes kezeléssel együtt teljesen ingyenes.

— Tehát a feltételeknek megfelelő magyar állampolgároknak biztosítják a lombikbébihez való jogát. Nagy a túljelentkezés?

— Sokszoros.

— Kik jelentkeznek?

— Fű-fa-virág.

— Protekció?

— Reménytelen. Bizottság dönt.

— Hol tart a világ?

— Anglia, Ausztrália és az USA már valóságos lombikbébi-hatalom, több mint száz ilyen babával. Az NDK és Csehszlovákia két-két lombikgyerekkel dicsekedhet.

— Végül, de nem utolsósorban: miben különbözik egy lombikbébi a hagyományos kisbabától?

— Természetesen semmiben. Mégis azt mondom: boldogok lehetnek azok a nők, akik a szokott módon jutnak babához, mert ebben az esetben a hagyományos út a megbízhatóbb.

— És ha szabad hozzátennünk: a kellemesebb is.

Köszönjük az interjút.

Fülöp Györgi

SAKK-PATT

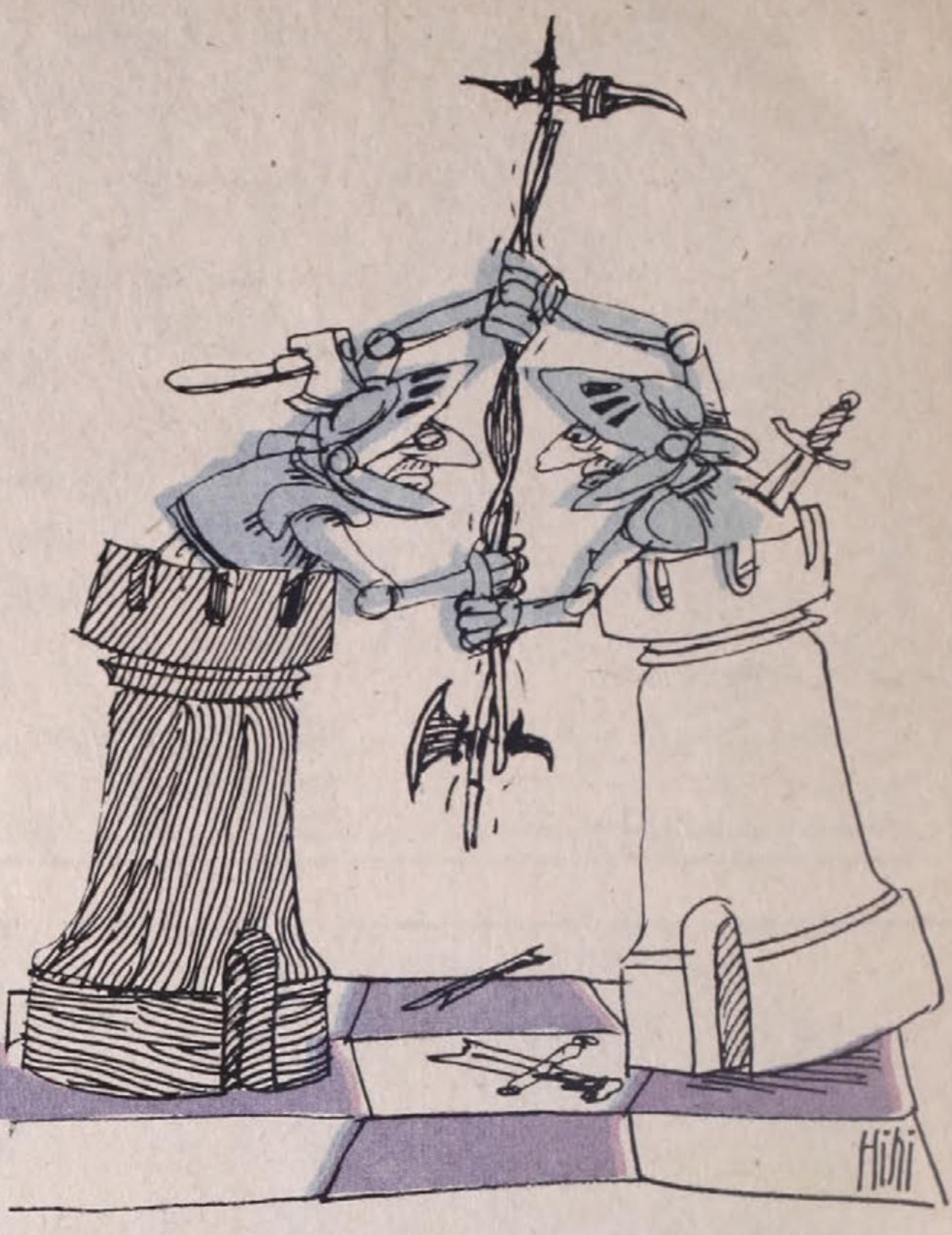

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

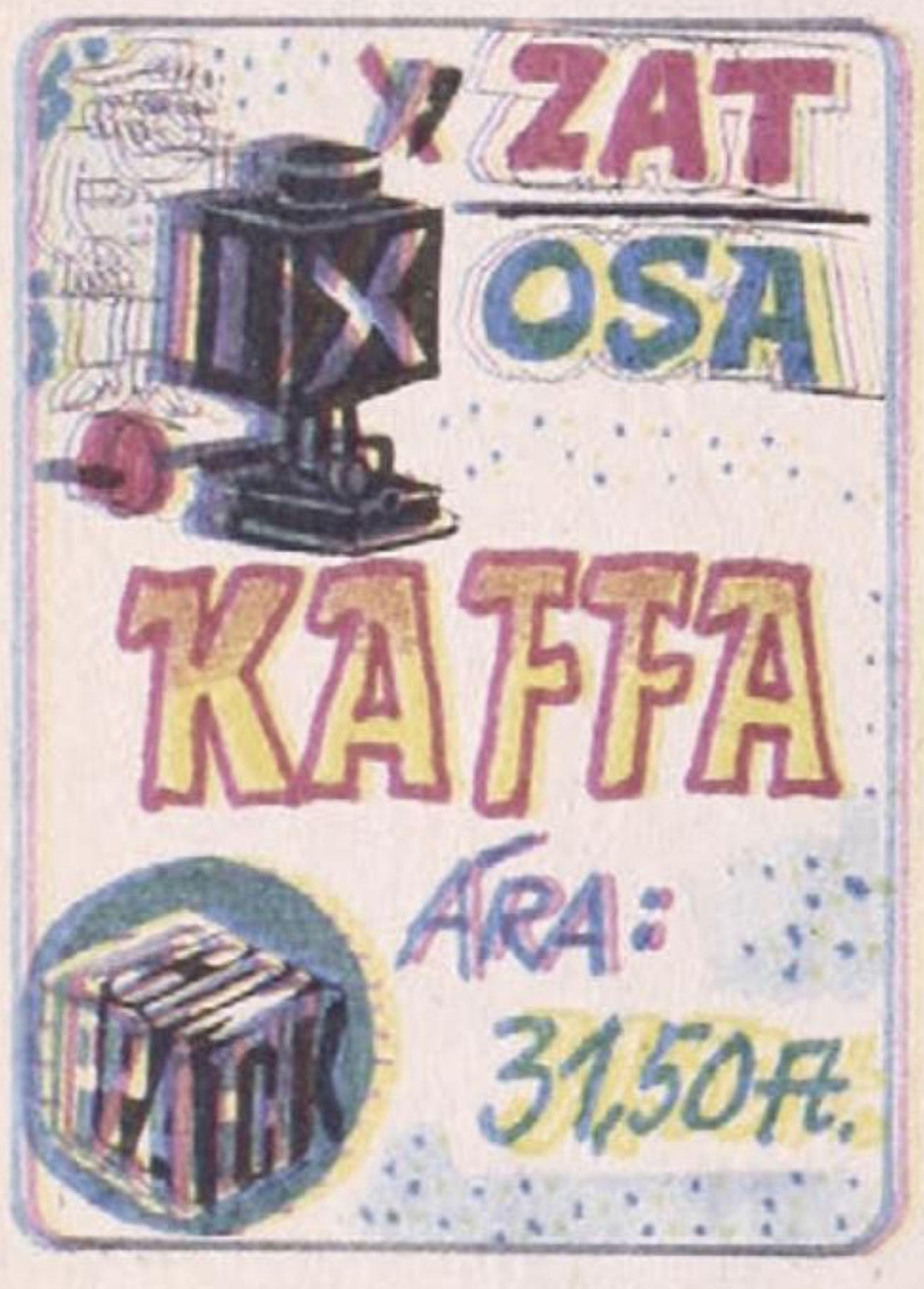

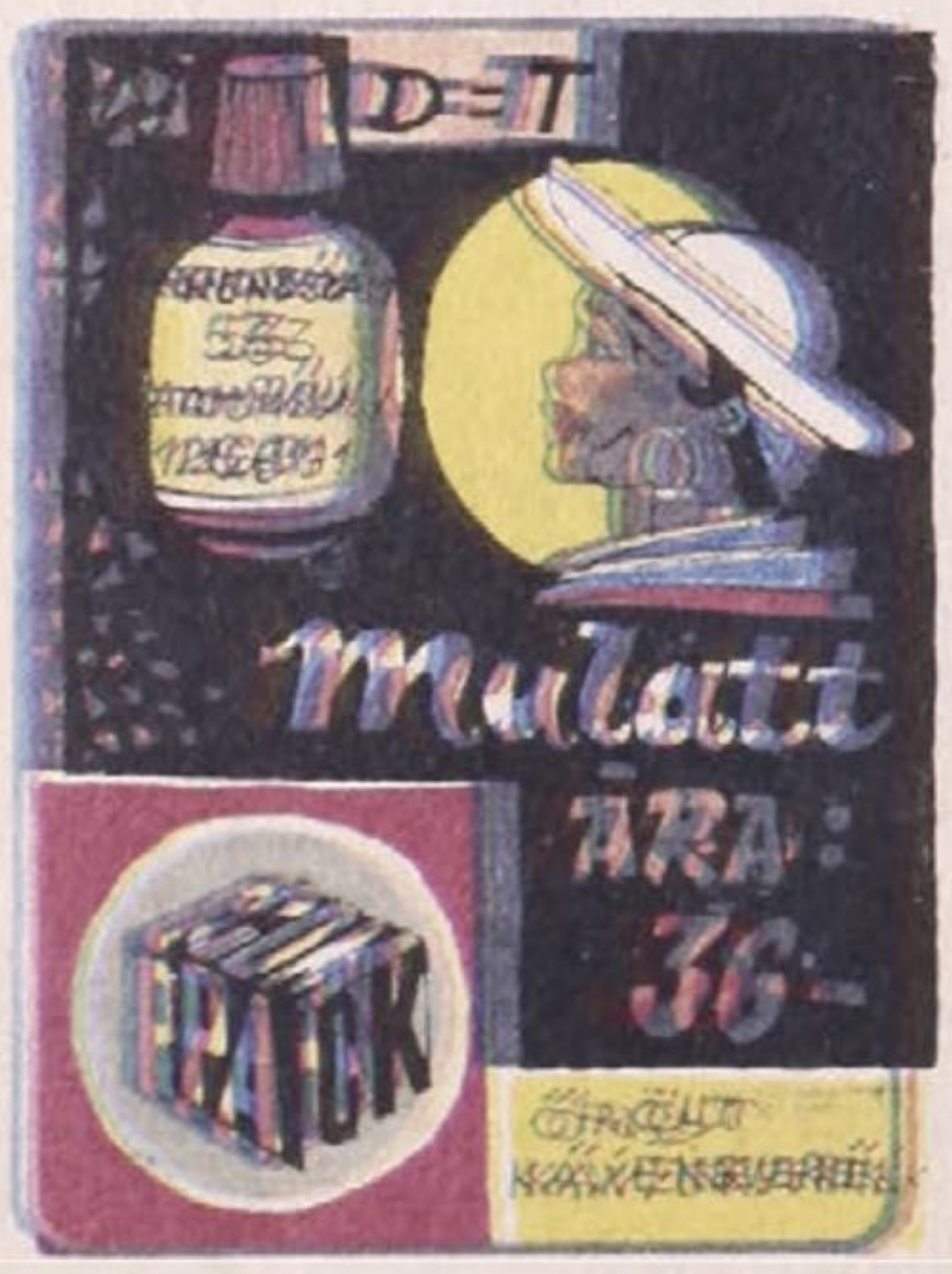

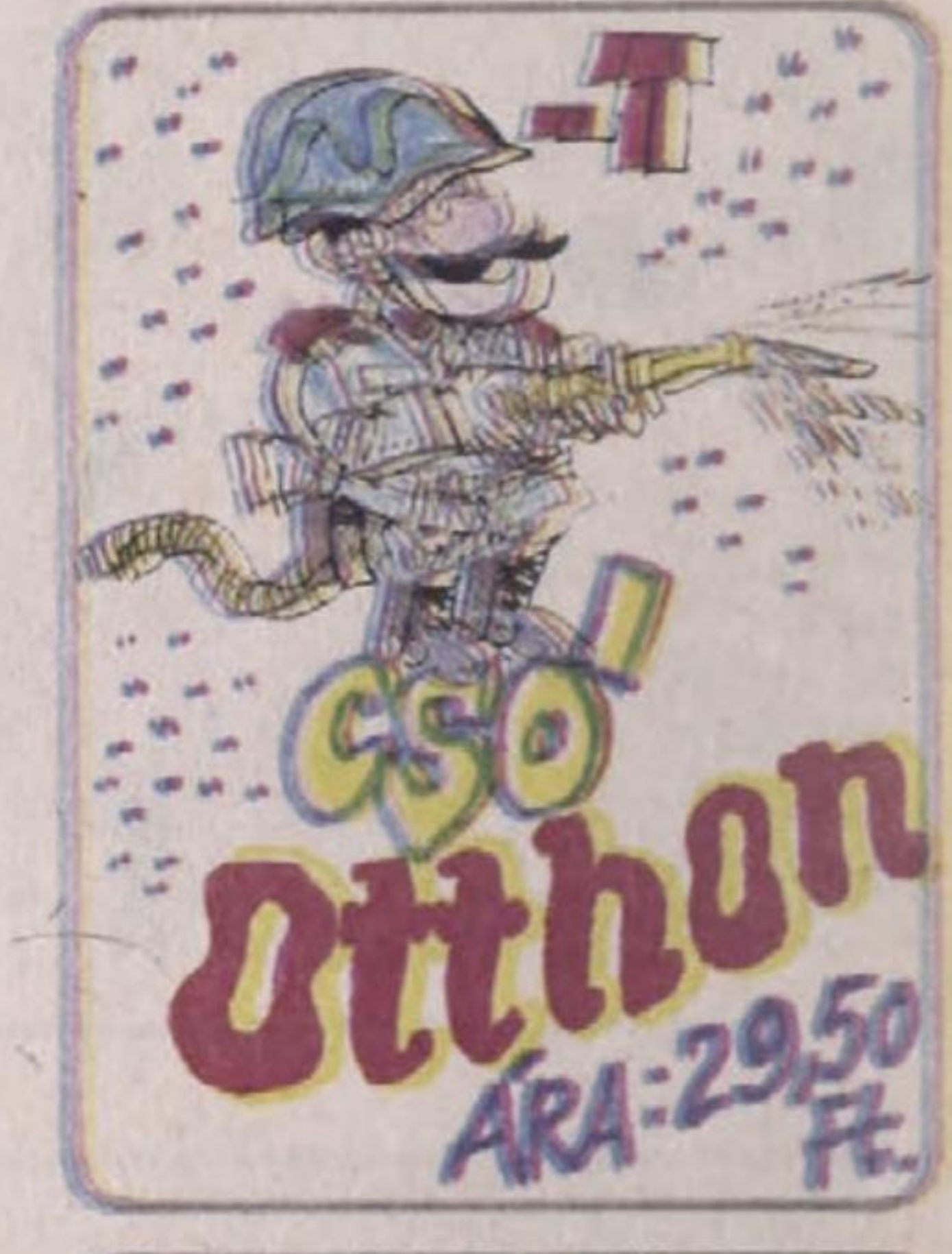
-T
CSŐ!
Otthon
ÁRA: 29,50 Ft.

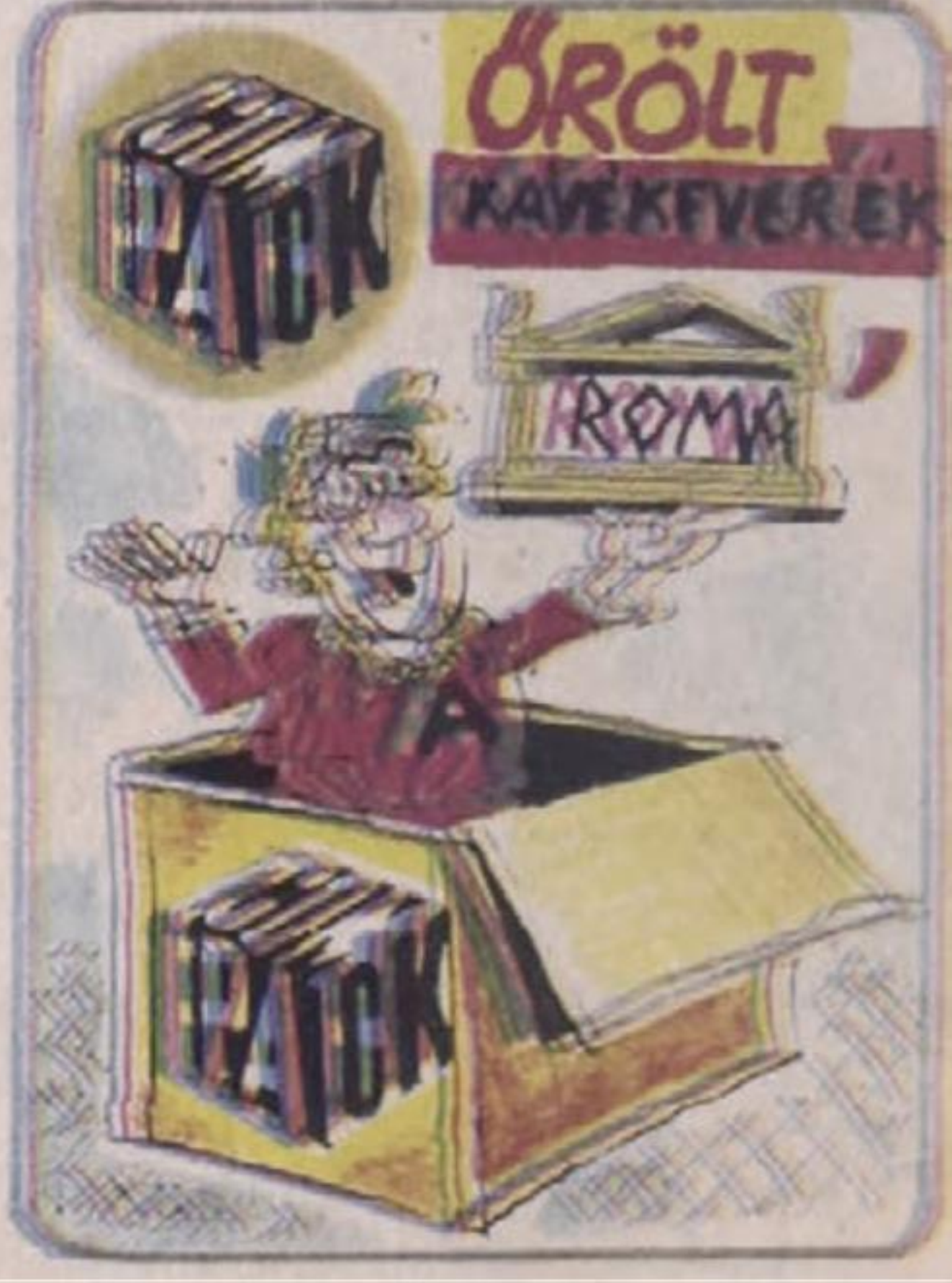

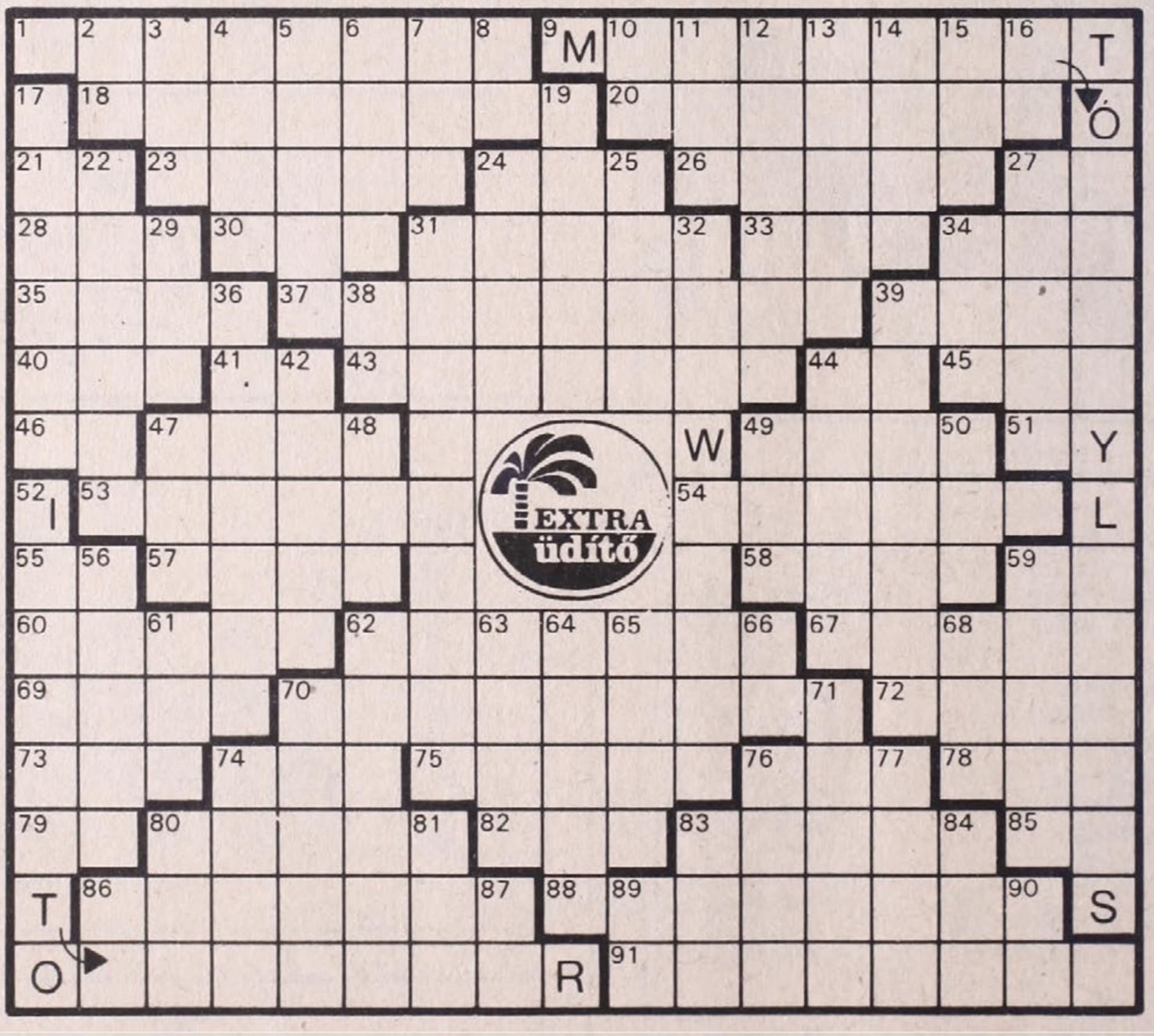

ÜDÍTŐITAL

Bővült az üdítőitalok választéka, mert a Békés megyei Üdítőitalipari Vállalat elkezdte a palackozást és . . . — folytatása a vízszintes 9., a függőleges 32. és 52. sorban.

VÍZSZINTES: **1.** A görög és egyben az európai irodalom első nagy költője. **18.** Segéd a földméréseknél. **20.** Elbeszélő költemény. **21.** Kutya. **23.** Folyóvízmélyedés. **24.** TPK. **26.** Afrikai kikötőváros az Indiai-óceán partján. **27.** Igen, oroszul. **28.** Csőszerű hangszer. **30.** Világbajnok szovjet sakknagymester (Mihail). **31.** Poharfajta. **33.** Becézett női név. **34.** A mohamedánok bojtos fejfedője. **35.** A testünk rostos állományú része. **37.** Csokoládémárka. **39.** Fekete István egyik regényének címe. **40.** Uralkodói cím. **41.** Az aktínium vegyjele. **43.** Város Hollandiában. 1713-ban itt kötötték meg a spanyol örökösödési háborút lezáró békét. **44.** Szovjet repülőgéptípus nevének röv. **45.** Függ. **46.** AN. **47.** Juhok istállója. **49.** Kikötőváros a Vörös-tenger partján. **51.** Kettős mássalhangzó. **53.** A Hideg napok írója (Tibor). **54.** Kisebb esemény. **55.** NM. **57.** Pénzzel tartozó személy. **58.** . . . ad — a viselkedésével felháborít **59.** Indulatszó. **60.** Nagy hírű francia nyomdász- és könyvkereskedő család (DIDOT). **62.** Francia mérnök, a Szuezi-csatorna tervének kidolgozója (Ferdinand). **67.** Szőrpamacsból álló eszköz. **69.** Görögkeleti szentkép. **70.** Ez a Sas-hegy is és a Gellérthegy is. **72.** Hozzá szívvel-lélekkel ragaszkodó személy. **73.** NSZK-beli nagyvállalat nevének közismert röv. **74.** HES. **75.** Darálás. **76.** Von. **78.** Kereskedelmi, röv. **79.** NS. **80.** Énekei. **82.** Kivágja a magas . . . — könnyed biztonsággal énekel. **83.** Szép fekvéséről és váráról híres város Csehországban **85.** A szelén vegyjele. **86.** Páratelt déli szél. **88.** A magyar felvilágosodás legnagyobb költője. **91.** A román irodalom legnagyobb lírikusa (Mihail, 1850—89).

FÜGGŐLEGES: **2.** A birtokviszony kifejezésére használják az angolok. **3.** Labor . . . — műszeripari vállalat nevének röv. **4.** Tűzzel elemészt. **5.** A KMP egyik megalapítója (László, 1885—1950). **5.** Orjol szovjet város névváltozata. **7.** Vízzel kevert föld. **8.** A cink vegyjele. **10.** Állami Biztosító, röv. **11.** Fogoly. **12.** Német romantikus költő, a Heilbronni Katica című dráma szerzője (Heinrich von, 1777—1811). **13.** Ürügy, kibúvó. **14.** Névérték — kereskedelmi kifejezés. **15.** A had betűi keverve. **16.** Azonos mássalhangzók. **17.** Olasz filmrendező és -színész, a neorealizmus iskolájának egyik megteremtője (Vittorio). **19.** Folyó Berlinben. **22.** A kelet-római birodalom elnevezése (a székhelyéről). **24.** A légnyomás egysége. **25.** A kutyának vetett húsos csont. **27.** Francia filmszínész (Alain). **29.** Sok finom szemcse. **31.** Nyomdász. **34.** Magasabb helyre. **36.** Nagy Sándor (uralkodó) nemzetisége. **38.** ZU. **39.** Az aradi vértanúk egyike (Károly). **42.** A barbizoni festők egyik mestere (COROT). **44.** Olaszország egyik legnagyobb folyója. **47.** Filmek fényérzékenységének egysége. **48.** Lopva figyel. **49.** Szabó István egyik filmjének címe. **50.** Angol tagadószó. **56.** Író, a Törökországi levelek szerzője (Kelemen). **59.** Az egyik megyénk. **61.** Kutyafajta. **62.** Főváros DK-Afrikában. **63.** A legyőzöttre kivetett szolgáltatás. **64.** Sporteszköz. **65.** Ez a hét nap. **66.** SG. **68.** A Magyar Televízió operatőre (Igor). **70.** Alatt, alul, angolul (BELOW). **71.** Alaszka leghosszabb folyója. **74.** Háború. **76.** Jégkorong. **77.** Muzsika. **80.** 502, római számmal. **81.** IKT. **83.** Kacat. **84.** A honfoglaló hét vezér egyike. **86.** Az ón vegyjele. **87.** ÖE. **89.** Tiltószó. **90.** Integrált áramkör, röv.

Beküldendő: a vízszintes 9., a függőleges 32. és 52. sor megfejtése, március 15-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Üdítőital, Ludas Matyi”.

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

ITT A KOSÁR, HOL A KOSÁR?

Aki még nem ismerné ezt a szórakoztató társasjátékot és gondja van, hogy hol töltse el a szabad szombatját, azt meghívom a Kelenföldi Városközpont Csemege ABC-áruházába. A játékot csak szombaton művelik, 8-tól 15 óráig. Bárki benevezhet. Fokozza az ügyességet, gyorsaságot, állóképességet. Az elszánt vevő bemegy az üzletbe. Nem a bejáraton, ott hiába is próbálkozna, a belépéshez kosár kell, abból pedig egy szál sincs. Bonyomul tehát a kijáraton, és megkezdi a kosárvadászatot.

A játszótér a pénztárak mögött van. Aki fizetett, és áruját a csomagolóhelyen próbálja elpakolni, már menet közben prédája lesz a kosárlesőknek. Most jön az ügyeskedés: ki tudja hamarabb megfogni a még teli kosarat, vagy szorosan a nyomába szegődni pillanatnyi gazdájának. Az idősebbek abbahagyhatják, nem versenyképesek a rámenősebb, erősebb játékosokkal.

Régen, ha a kérő a kislánytól kosarat kapott, nagy szégyen volt. Bezzeg itt! A segítőkészséget, udvariasságot is fejleszti a játék, mert hamarabb jut nyereményhez a játékos, ha segít kiszemelt áldozatának a kosárból szatyorba, táskába pakolni, félkézzel a zsákmányt markolva. Fiatal lányok pedig gyakorolhatják pillantásuk varázsát: idősebb urak fürgén dobják ki árujukat, s nyújtják hódolatuk jelét.

Ezt játszuk minden hétvégén. Tartson velünk! Játsszon velünk!

Hanzel Lajosné
Budapest XI., Szakasits Á. u. 56/b. 1115

HA ÉN MACSKA VOLNÉK...

Mirr-Murr, az esti tévémesék hőse kóbor macska akart lenni, s milyen boldog volt, hogy ez sikerült neki. Az én nagy vágyam, hogy házi macska lehessek. Kedvence gazdámnak, ki a legfinomabb pecsenyét adná ebédre, hozzá sok-sok finom tejecskét. (Bosszankodjék ő, amiért drágább lett a tej.) Boldogan dorombolnék a meleg szobában. (A megdrágult energia sem az én gondom.) Nem érdekelne a vita az orvosi hálapénzről, ha beteg lennék, úgyis meggyógyítana a gazdám háziorvosa.

Hálás volnék, hízelegnék, és nem csinálnék olyat, hogy elcsavarogjak, kétségbeesésbe kergetvén jó gazdimat, olyannyira, hogy a környezetvédelmi miniszterhez kelljen fordulnia az érdekemben. Nem úgy, mint Párizsban Brigitte Bardot-nak, kinek Belotte nevű házimacskája tűnt el szőrén-szálán. A Magyar Nemzetben olvastam, hogy BB tízezer frankot ajánlott fel annak, aki megtalálja és visszaviszi kedvencét.

Kedves BB! Fogadj el engem Belotte helyett! Ígérem, soha nem csavargok el! Miau.

Jauch Józsefné
Budapest XX., Jókai Mór u. 40. 1203

AGYŐ, SUGÁR!

Nemrégiben apró baleset rt, farmernadrágomból kiszakadt a cipzár. Elvittem a Sugár üzletközpontba, ahol közölték, hogyha biztosítom a cipzárat, akkor csak a csere 75,50. Annyira megdöbbentem, hogy otthagytam, s ahogy mondták, egy hét múlva érdeklődtem. Kerek tíz percig tartott, míg a nadrágot egyáltalán megtalálták, s újabb öt perc, míg varrónőt találtak hozzá, majd felvilágosítottak, hogy túl korán jöttem, csak most nyitottak és délután is ma van, jöjjek akkor.

Sajnos a cipzár nem értékelte az érdekében tett erőfeszítéseket, mert újra elszakadt. Ezúttal egy ismerősöm által ajánlott szabóhoz vittem el, aki 30 forintért vállalta mindezt, igaz, ő csak egy napig dolgozott rajta.

Mindezekből levontam a tanulságot, ha ugrálok is, azt nem a Sugár felé teszem.

Sztolár Anna
Budapest XIV.,
Ond vezér útja 21. 1144

TÜCSÖK és BOGÁR

idén új edző, Kovács Jenő vezetésével készülő szövetkezetiek helyzetét viszont nehezíti, hogy legjobbjukra, Kondorosinéra nem számíthatna: anyagi örömök elé néz.
— Sajnos, komolyabb szín-

Profivilág!
(A Népszavában lelte Pencz József, bajai olvasónk)

SERTÉS állományom bővítéséhez csendestársat keresek. Ajánlatokat „Sürgős" jeligére a Kiadóba.

Még csendben is kell maradnia? Kemény sors!
(Beküldte Tóth Béláné, nyíregyházi olvasónk)

Még szemüveg nélkül olvas

Az ország legidősebb férfia

Akkor itt alighanem csak a képeket nézi!
(A Déli Hírlapból ollózta Lászlóné Hétházi Margit, miskolci olvasónk)

kari szolgálatot teljesítő) 2. *(in Gold)* aranyban
r·Igel [~s, ~] *(s.)* 1. *(zoo.)* sün *(Erinaceus)*; *borstig wie ein ~ (átv. is)* tüskés, mint egy sün 2. = **Igelwalze b)**; 3. palackmosókefe □ *so ein ~!* micsoda tüskés ember! *das paßt wie der ~ zum Arschwisch v. zur Türklinke (tréf. köz/biz.)* úgy nem jó ez, mint ahogy a lófasz nem furulya, majomsegg nem ibolya, se nem rózsabimbó
r·Igelfisch *(zoo.)* sünhal *(Diodon)*

Hoppá!
(Az Akadémiai kiadó gondozásában megjelent Német—magyar szótár I. kötetében bukkant rá Urbán Zoltán)

is kielégíti. A közvetlen adás telt háza percekig tartó tapsórkánnal és ujjrázással honorálta a művészek játékát. Ehhez mi, a

Nagyon helyes. Inkább az ujjunkat rázzuk, mint a rongyot!
(Az Esti Hírlapból merítette dr. Rott Nándorné)

Bizonyára hallottatok már olyan hiedelmekről (babonákról), amelyek egy-egy állathoz fűződnek. (Például: *a négylevelű lóhere?; a gólya?; a kuvik?*)
Írjatok — ebben a témakörben — néhány olyan mondatot, amelyekben

Hát ha állathoz fűződik, akkor miért négylevelű?
(A 7. osztályosok részére készített magyar nyelvi feladatlapok között lelte Pónya István, lábatlani olvasónk)

MATINÉ
17-én, vasárnap de. 10 órakor
AZ ELTÉVEDT NYUSZI
Színes szovjet rajz- és bábfilmek.

14 ÉVEN ALULIAKNAK
NEM AJÁNLOTT!

Ezek után kíváncsiak lennénk, hová tévedt az a nyuszi?
(A hatvani mozimüsorban találta Basa Ottó)

hogy a Fővárosi Tanács Végrehajtó Bizottsága határozatot hozott az *ügyfélfogás (új) rendjéről.*
Erről annak idején rovatunk is beszámolt, de úgy látszik, nem

Szép szőke ügyfél, gyere be!
(A Magyar Hírlapban lelte Ujváry Dániel)

VÉR-FAGYASZTÓ

Előrebocsátom, nem vagyok nyelvész, de sérti a szememet az, amit a BKV e téren művel. A Rózsadombon közlekedő 11-es és 91-es járatokon, a megállóhelyeket feltüntető táblákon, többek között olvasom: „Vér-halom utca", „Vér-halom tér", „Vörös-torony lépcső". (Az ihletet talán a Felső Zöld-máli úti megállótól kapták, ahol, én legalábbis nem értem, miért kell kötőjelet alkalmazni.)

Javaslom, ha következetesek akarnak lenni, vállalatukat írják B-pKV-nak, (Buda-pesti Közlekedési Vállalat). Amíg ezt nem teszik, maradjanak a régi nevek: Vérhalom, Vöröstorony.

Gergely Miklós
Budapest II., Pentelei Molnár utca 4.
1025

ADAKOZÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Asszony, hozz ki egy kancsó vizet, kell az uszodába!

200—200 forintot nyert:

Pásztor Sándor, Debrecen Tócóskert tér 3. 4031

Király Józsefné, Tatabánya, Sárbereki ltp. 202. 2800

Farkas Istvánné, Bp. Szitás u. 113. 1209

A nyereményeket postán küldjük el.

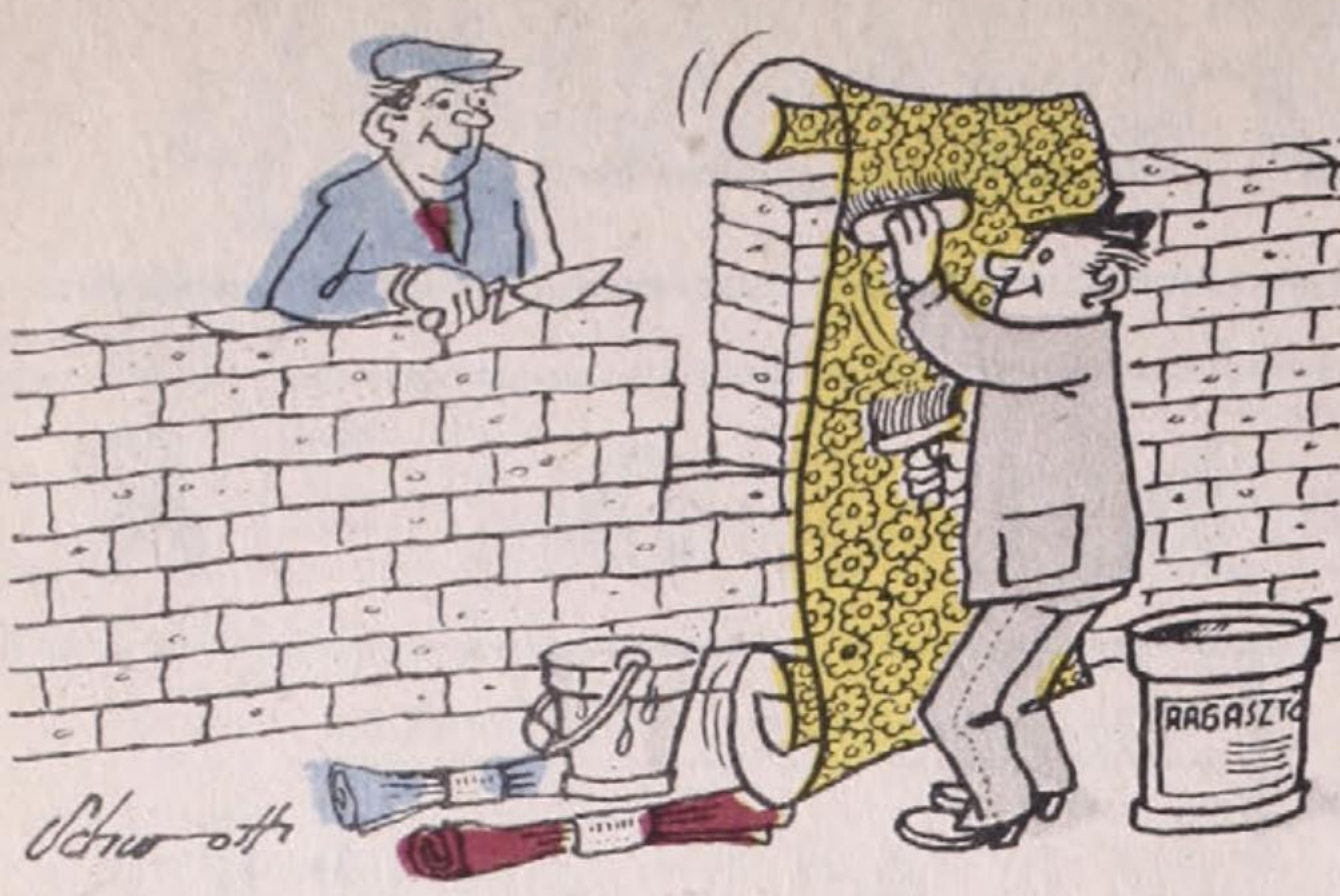

– Rá se ránts! Majd összefogja a tapéta!

KAMA SZUTRA

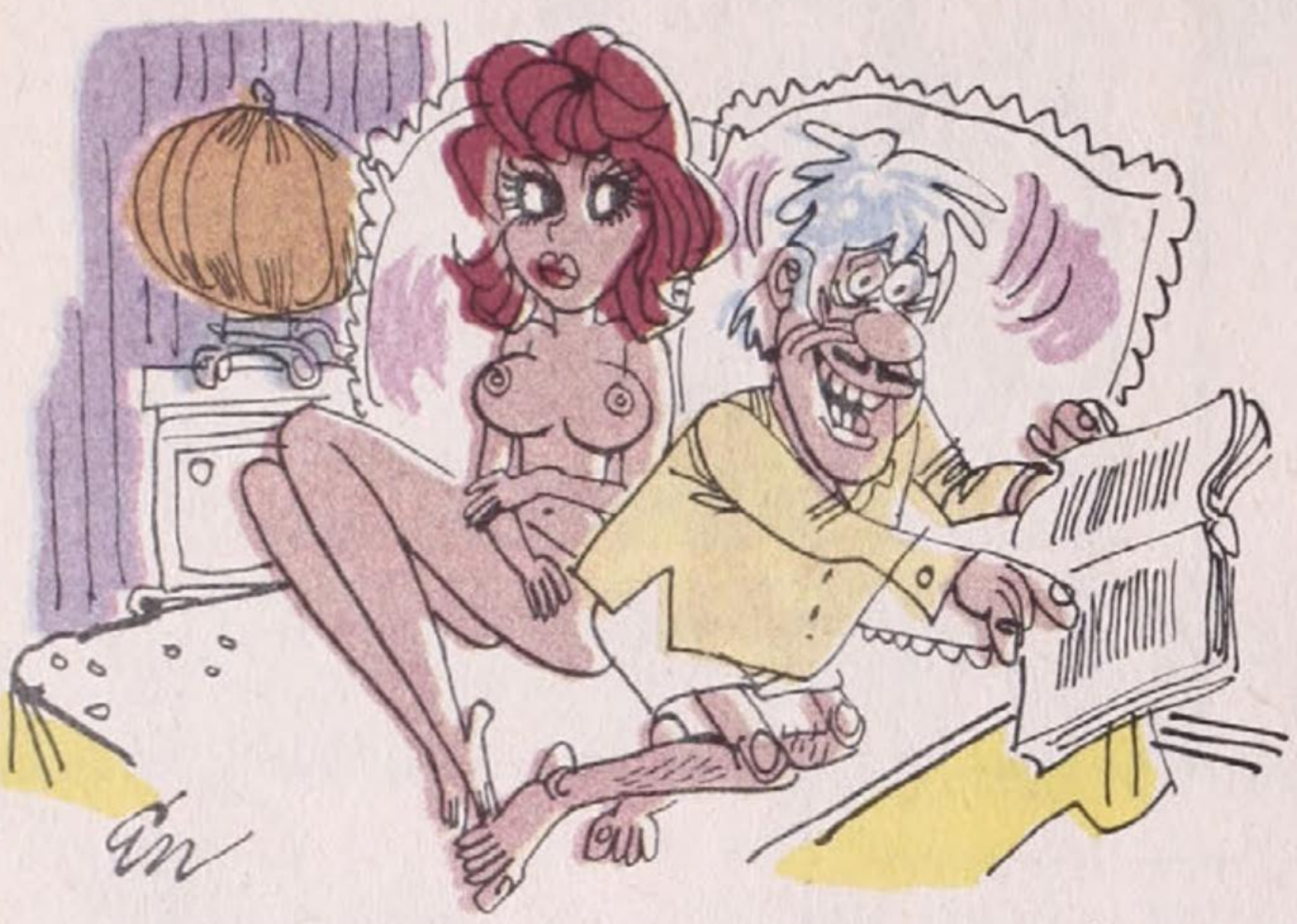

– Végre! Találtam egy olyan fejezetet, amit még te sem ismersz!

RATKÓ FIÚK, RATKÓ LÁNYOK

Engedjétek meg, hogy tegezzelek Titeket, Ratkó fiúk, Ratkó lányok! Hiszen ha valóban jól sikerült volna az első randevúm, akkor lehetnék apátok is. (Cserébe megengedem, hogy visszategezzetek.)

Azzal kezdeném, hogy eddig csak rosszat hallottam rólatok. A hatvanas évek elején minden sirám azzal kezdődött, hogy sokan vagytok. Azért nincs hely az óvodában, később az iskolában, mert itt vannak a Ratkó gyerekek, s elfoglalják a sok helyet. (Mintha az ötvenes években nem számítottak volna arra, hogy egyszer felnőttök.)

Később azt mondták, azért jelentkeznek annyian középiskolákba s egyetemekre, mert most ért el idáig a Ratkó gyerekek által keltett demográfiai hullám. Jó, bejutottatok nagy nehezen, az okosabbak kivártak néhány évet, amikor már kisebb létszámú korosztályok versengtek a helyekért.

Elvégeztétek az egyetemet. Aztán kiderült, hogy egyes szakmákban kevés az állás a végzettek számához képest. Erre is azt mondták, hogy a Ratkó korosztály most végez, ezért nincs mindenkinek azonnal állás. (Mintha nem számítottak volna arra, hogy egyszer elvégzitek az egyetemet.)

Mióta munkába álltatok, azóta kevesebbet hallani Rólatok. Azaz egyszer még hallottam, hogy emleget titeket egy illetékes. Úgy 1975 táján ismét szűknek bizonyultak a bölcsődék, majd az óvodák, később az általános iskolák. Akkor már természetesnek tetszett (tetszett a fenének!), hogy ezért is Ti vagytok a felelősek, főleg a Ratkó lányok, mert most értek szülőkorba és ezért megint demográfiai hullám van tetőzőben tízmilliós lavór vizünkben. (Mintha nem biztattak volna benneteket, hogy szüljetek két, ha lehet három gyereket.)

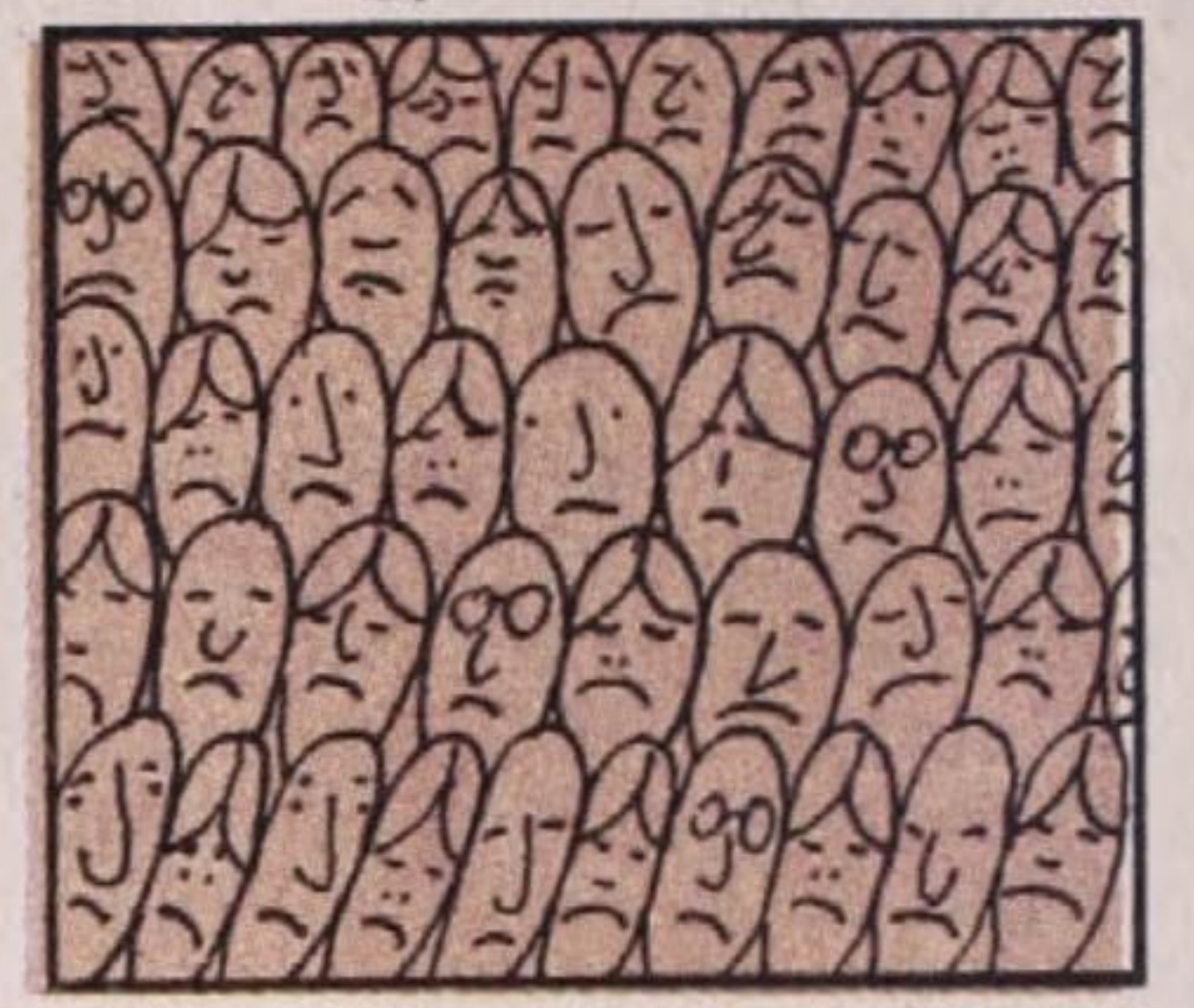

Sajnos, mostanában nem hallok rólatok. Pedig szívesen hallgatnám, hogy azért megy olyan jól gazdaságunknak, mert a Ratkó gyerekek most vannak a legszebb férfi, illetve női korban, s az ugye meglátszik a termésen, ha csupa tettrekész Ratkó csemete veselkedik neki és fogja meg a munka nehezebbik végét.

Pedig igyekeznetek kell, mert az előttetek levő korosztály meg éppen most érkezett el az infarktusok korába (vagy az infarktusok az övékébe?), s olykor-olykor a teljesítménye sem az igazi. Arról pedig jobb nem beszélni, hogy utánatok — eltekintve néhány kivételtől — ez mint már mondtam, Nektek köszönhető — kisebb létszámú korosztályok következnek. Sok feladatot kell elvégeznetek, hiszen van egy korosztály, amelyik egyre nagyobb létszámú lesz, hozzátok hasonlóan, s ez a nyugdíjasoké. Helyettük is dolgoznotok kell, már csak azért is, hogy megvessétek az alapját a XXI. század eleji fellendülésnek, amelynek nyomán a jövőt illető aggodalmak nélkül, emelt fővel mehessetek nyugdíjba.

Már hallom az akkori illetékesek panaszát: Azért nehéz a helyzet, mert most mennek tömegesen nyugdíjba ezek a Ratkó gyerekek...

Gőz József

REJTÉLY

– Főúr, tegnap egész éjjel nem tudtam aludni a kávéjuktól – mondja a vendég a pincérnek. – Miért? Olyan erős volt?

A vendég válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 4-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

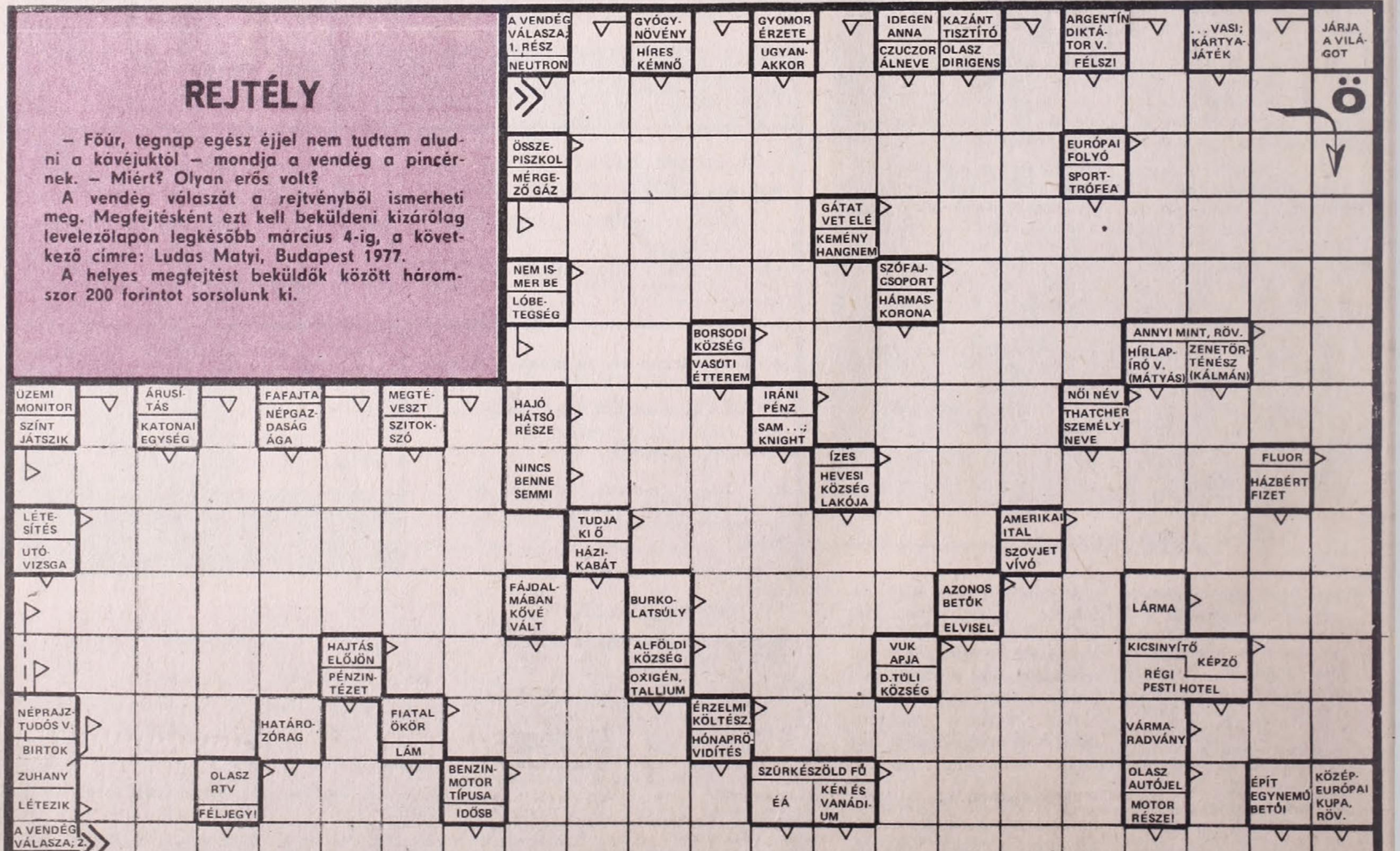
A VENDÉG VÁLASZA; 1. RÉSZ
NEUTRON
GYÓGYNÖVÉNY
HÍRES KÉMNŐ
GYOMOR ÉRZETE
UGYANAKKOR
IDEGEN ANNA
KAZÁNT TISZTÍTÓ
CZUCZOR ÁLNEVE
OLASZ DIRIGENS
ARGENTÍN DIKTÁTOR V.
FÉLSZ!
... VASI; KÁRTYAJÁTÉK
JÁRJA A VILÁGOT
Ö
ÖSSZEPISZKOL
MÉRGEZŐ GÁZ
EURÓPAI FOLYÓ
SPORTTRÓFEA
GÁTAT VET ELÉ
KEMÉNY HANGNEM
NEM ISMER BE
LÓBETEGSÉG
SZÓFAJCSOPORT
HÁRMASKORONA
BORSODI KÖZSÉG
VASÚTI ÉTTEREM
ANNYI MINT, RÖV.
HÍRLAPÍRÓ V. (MÁTYÁS)
ZENETÖRTÉNÉSZ (KÁLMÁN)
ÜZEMI MONITOR
SZÍNT JÁTSZIK
ÁRUSÍTÁS
KATONAI EGYSÉG
FAFAJTA
NÉPGAZDASÁG ÁGA
MEGTÉVESZT
SZITOKSZÓ
HAJÓ HÁTSÓ RÉSZE
IRÁNI PÉNZ
SAM ...; KNIGHT
NŐI NÉV
THATCHER SZEMÉLYNEVE
NINCS BENNE SEMMI
ÍZES
HEVESI KÖZSÉG LAKÓJA
FLUOR
HÁZBÉRT FIZET
LÉTESÍTÉS
UTÓVIZSGA
TUDJA KI Ő
HÁZIKABÁT
AMERIKAI ITAL
SZOVJET VÍVÓ
FÁJDALMÁBAN KŐVÉ VÁLT
BURKOLATSÚLY
AZONOS BETŰK
ELVISEL
LÁRMA
HAJTÁS ELŐJÖN
PÉNZINTÉZET
ALFÖLDI KÖZSÉG
OXIGÉN, TALLIUM
VUK APJA
D.TÚLI KÖZSÉG
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
RÉGI PESTI HOTEL
NÉPRAJZTUDÓS V.
BIRTOK
HATÁROZÓRAG
FIATAL ÖKÖR
LÁM
ÉRZELMI KÖLTÉSZ.
HÓNAPRÖVIDÍTÉS
VÁRMARADVÁNY
ZUHANY
OLASZ RTV
FÉLJEGY!
BENZINMOTOR TÍPUSA
IDŐSB
SZÜRKÉSZÖLD FŐ
ÉÁ
KÉN ÉS VANÁDIUM
OLASZ AUTÓJEL
MOTOR RÉSZE!
ÉPÍT EGYNEMŰ BETŰI
KÖZÉP-EURÓPAI KUPA, RÖV.
LÉTEZIK
A VENDÉG VÁLASZA; 2.
GYANAKVÁS
TELEGRAMOT KÜLD

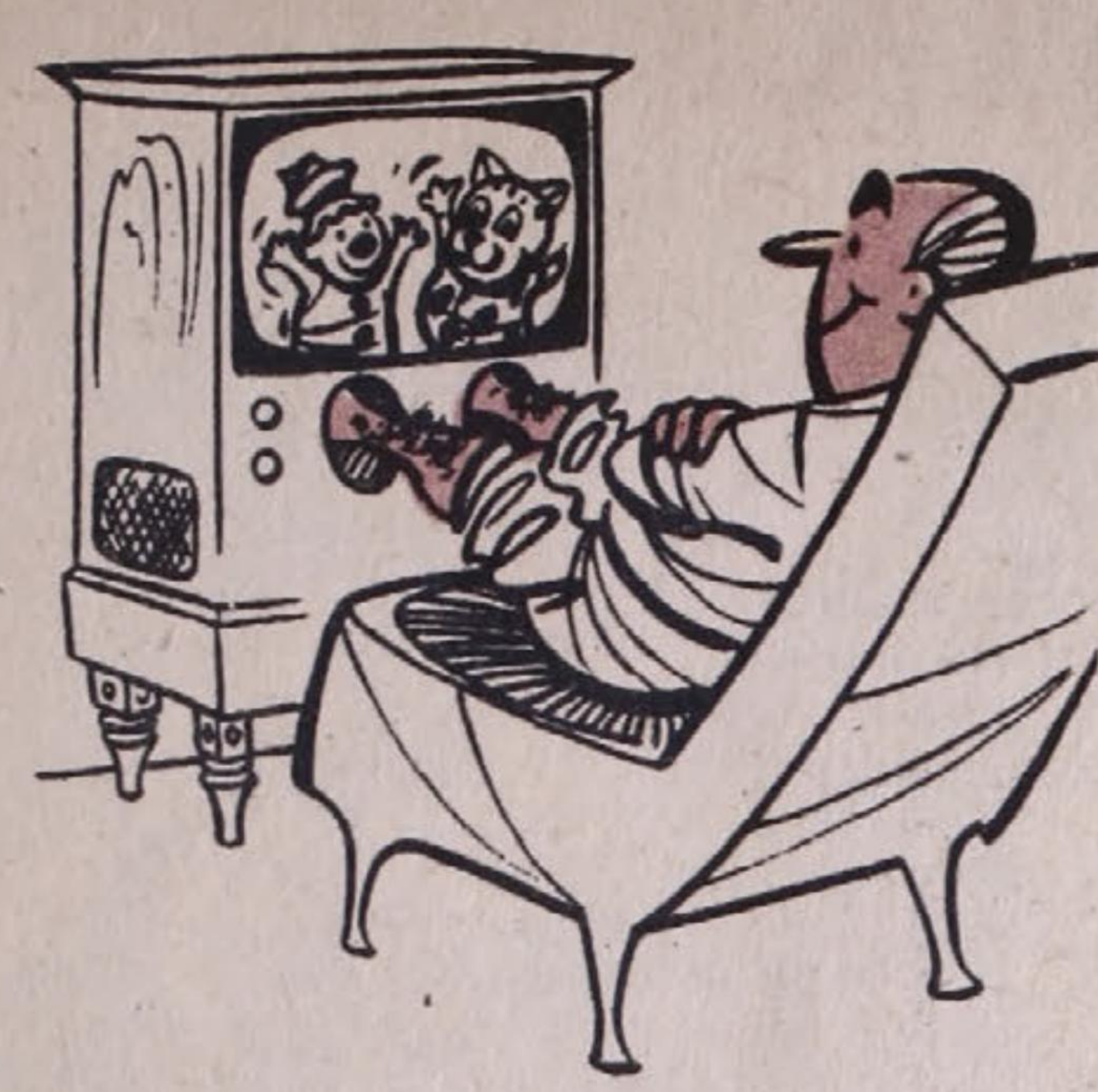

IMPORT HUMOR

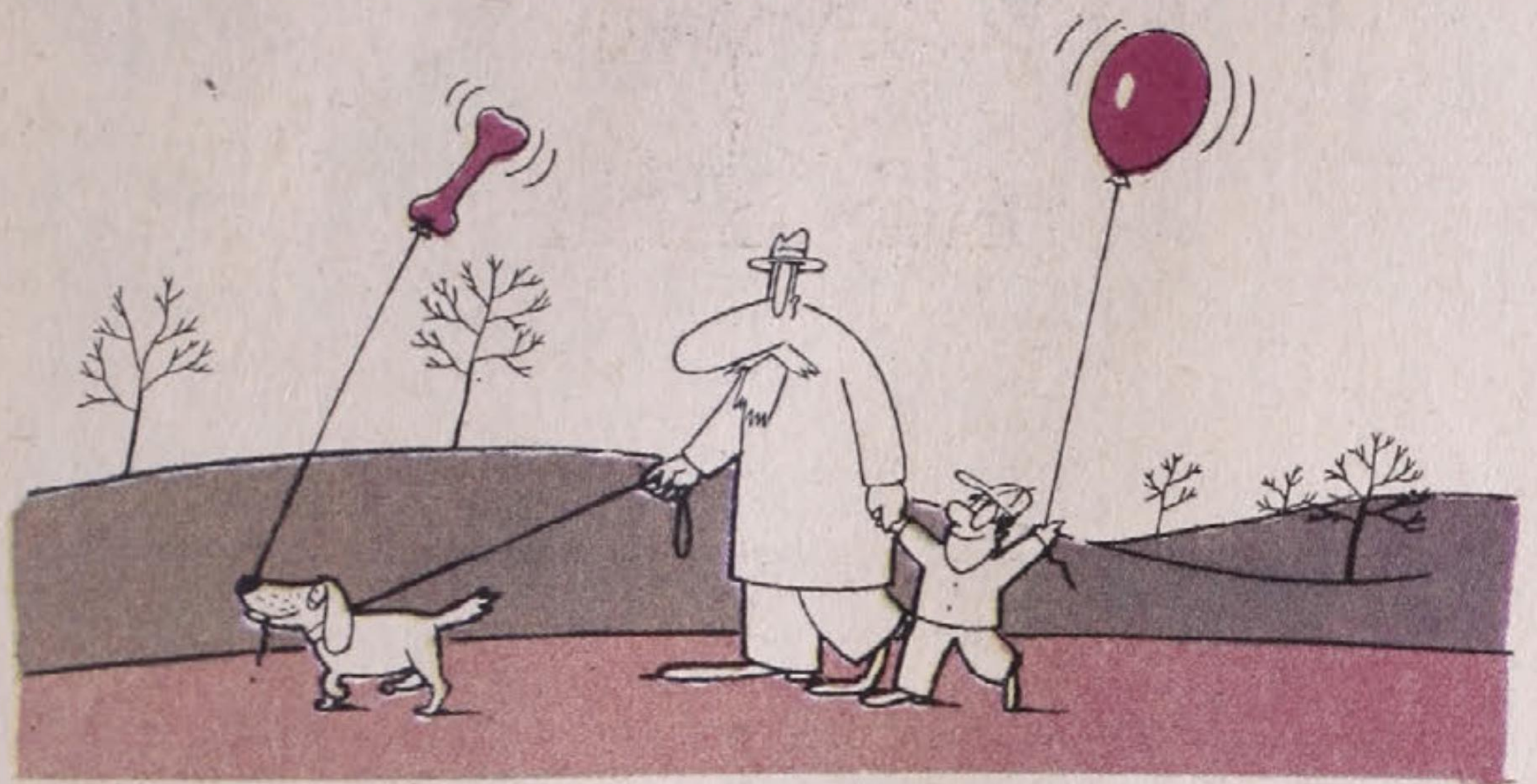

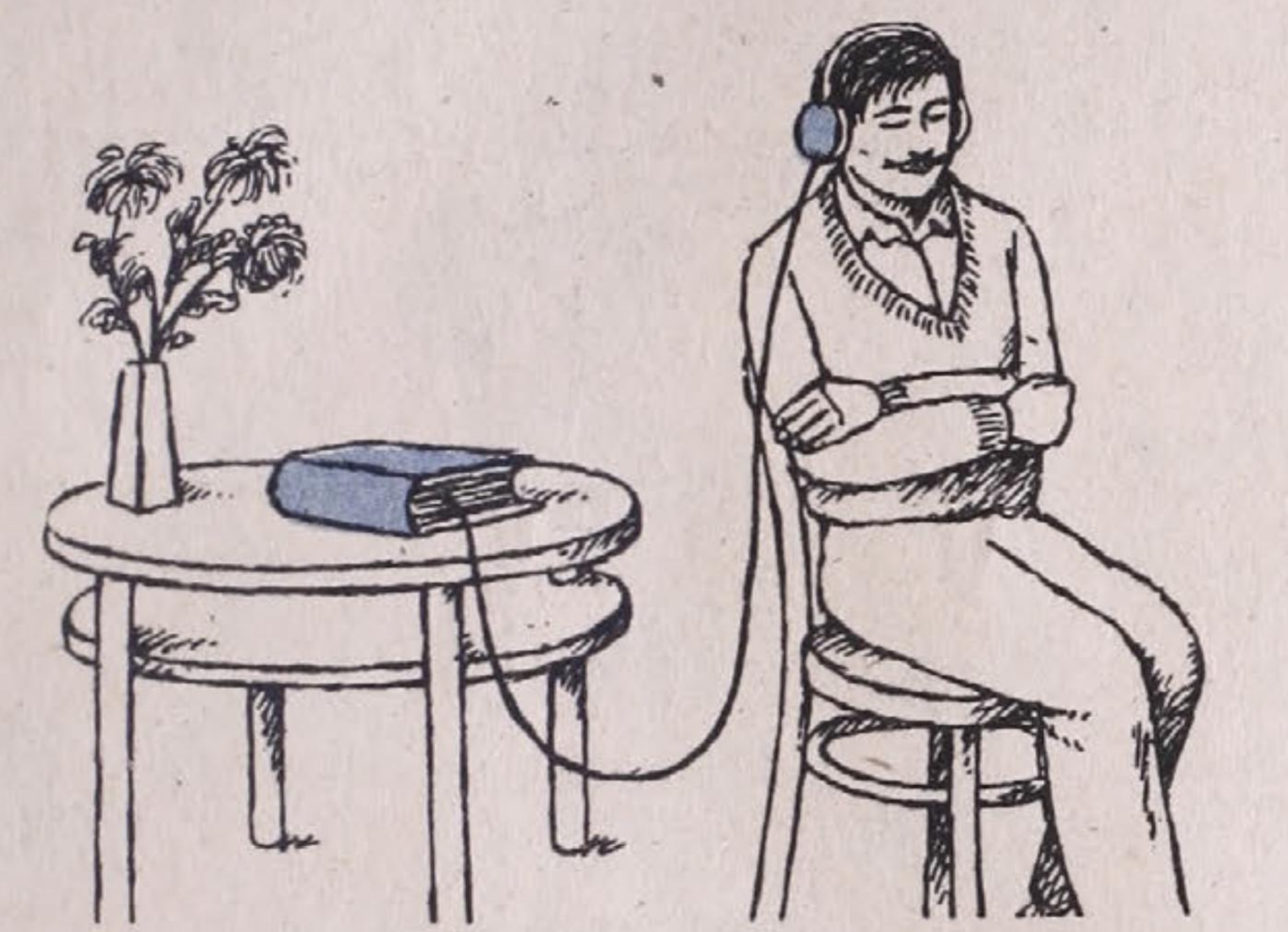

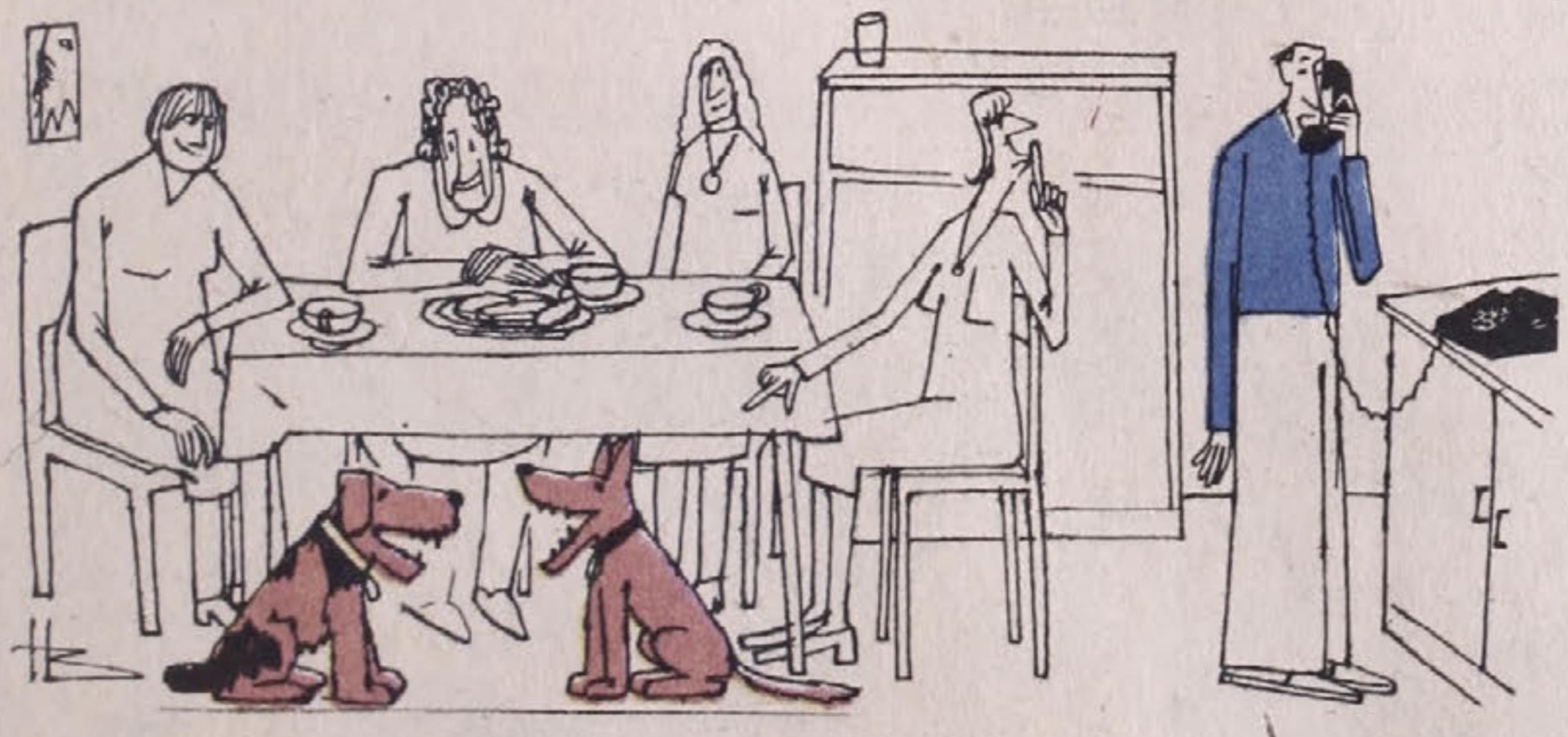

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-09
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

TRIBÜN

Pirmin Zurbriggen, az alpesi sí kétszeres világbajnoka mondta:

— A lesiklóverseny éppen olyan, mint amikor fogorvoshoz megy az ember. Előtte kileli a hideg a félelemtől, közben pedig egyre azt várja, mikor lesz már vége.

●

Nate Muchnak, a Strath Haven-i középiskola 130 kilós védőjének bajnoki meccs során jókorát behúzott az ellenfél csatára, egy viszonylag vézna, alig 85 kilós rögbijátékos. A nézők elfordították a tekintetüket, mert bizonyosra vették, hogy az óriás most fasírtot csinál a merénylőből. Tévedtek. A roppant Natenek arcizma sem rebbent, mintha mi sem történt volna.

— Nem szeretek verekedni — magyarázta az öltözőben. — Idegesíti az anyámat.

Al McGuire, egy profi rögbicsapat edzője mesélte, keseregve:

— Bizony, az én játékosaim nem tartoznak a szellemtörténet nagyjai közé. Ha például öt fekvőtámaszt kell csinálniuk, mindig csak félkézzel végzik. A másikon meg számolják.

●

Súlyemelők imája — legalábbis az amerikai Sports Illustrated szerint:

— Uram, oszd el a mázsákat is úgy, mint a fizetéseket. Jusson az edzőknek a legtöbb.

●

Pete Rose, a veterán baseballjátékos a Red csapatához szerződött, a vételárat azonban nem hozták nyilvánosságra. Egy újságíró félrevonta Rose-t.

— Idehallgasson, nekem azért elárulhatná, hogy mennyit kapott.

Rose óvatosan körülnézett:

— Pszt. Tud maga titkot tartani?

— Hát persze.

— Na, mert én is.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért van az íróasztalomon rózsa? — kérdezi a professzor a feleségétől.

— Mert ma van a házassági évfordulód — feleli a feleség.

— Ó, de kedves tőled! Ne felejts el majd figyelmeztetni, ha a te házassági évfordulód lesz, én is kedveskedni akarok neked valamivel...

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HANGLEMEZ
ÉS KAZETTA? —
LEMEZPOSTA!

BUDAPEST 1817.
Lemezposta

JÓSLAT
Cseh Tamás új lemeze
SLPM 17 857,
hanglemezen 90 Ft ... db

CSAK A SZÉPRE EMLÉKEZEM
— Örökzöld slágerek
LPX 17 507,
hanglemezen 90 Ft ... db
MK 17 507,
kazettán 150 Ft ... db

KETTEN AZ ÚTON
— Záray Márta
és Vámosi János énekel
SLPM 17 845,
hanglemezen 100 Ft ... db
MK 17 845,
kazettán 150 Ft ... db

EMLÉK — ELVIS PRESLEY
— Komár László énekel
SLPM 17 881,
hanglemezen 100 Ft ... db
MK 17 881,
kazettán 150 Ft ... db

KONCZERT
— Koncz Zsuzsa énekel
SLPM 17 869,
hanglemezen 100 Ft ... db
MK 17 869,
kazettán 150 Ft ... db

NINCSEN OLYAN EMBER
— Payer András dalai
SLPM 17 834,
hanglemezen 100 Ft ... db

ELLENFÉL NÉLKÜL
— A Locomotiv GT új lemeze
SLPM 17 853,
hanglemezen 100 Ft ... db

2×2 NÉHA 5
— Az ötvenes évek slágerei
LPM 16 661,
hanglemezen 100 Ft ... db
MK 16 661,
kazettán 150 Ft ... db

AJÁNDÉK VOLT MINDEN PERC ÉS ÓRA ...
— Tolnay Klári
SLPM 16 675,
hanglemezen 150 Ft ... db
MK 16 675,
kazettán 150 Ft ... db

ISTVÁN, A KIRÁLY
— Rockopera
az államalapításról
SLPM 13 973—74,
hanglemezen 240 Ft ... db

A felsoroltak és minden forgalomban levő hanglemez és műsoros kazetta megrendelhető a Lemezposta címén, utánvéttel. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

A Lemezposta teljes választékkal várja megrendelőit.

A megrendelő neve: ....
....
....

Címe (irányítószámmal): ....
....
....
....
....
....

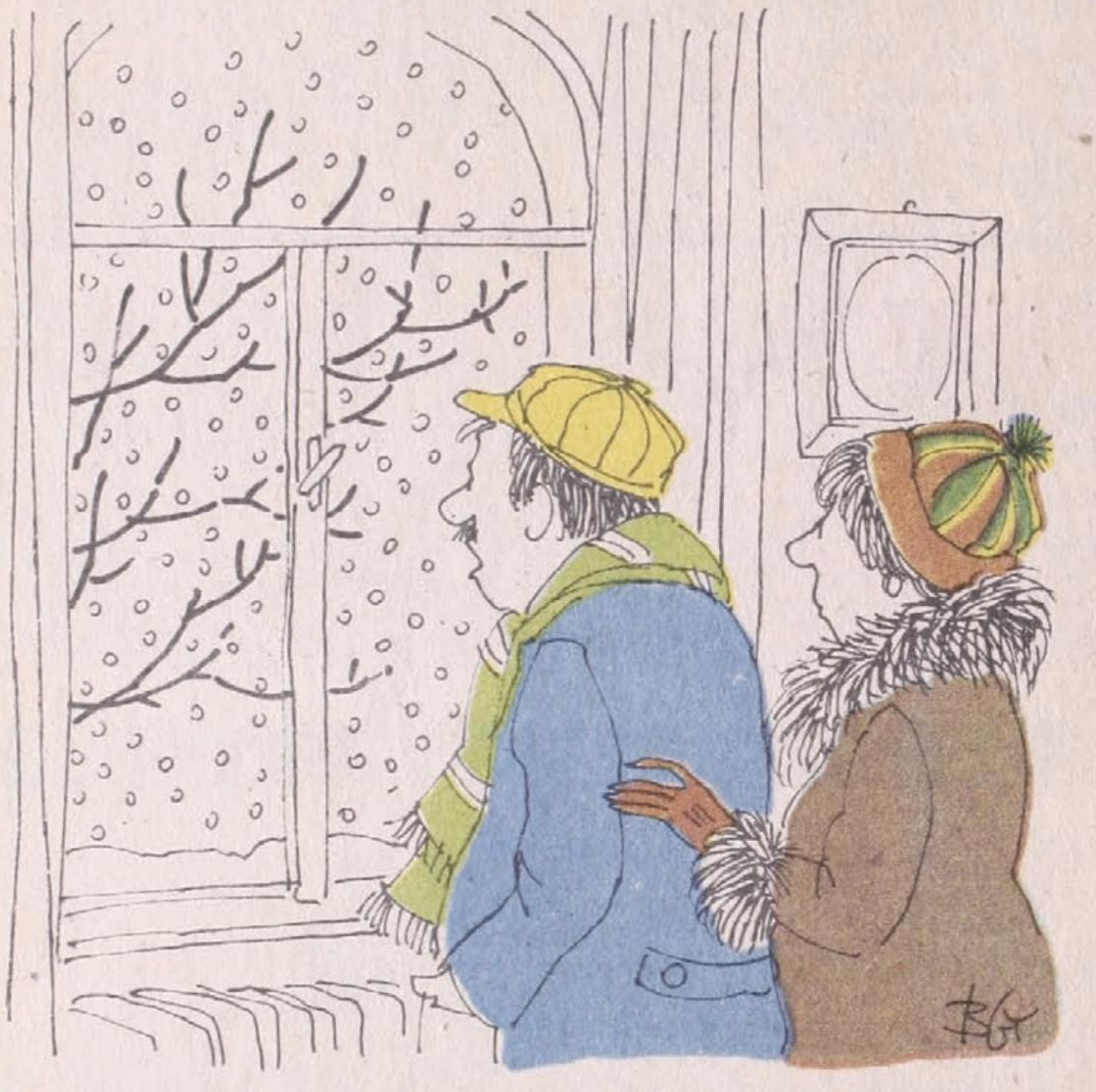

– Kiváncsi vagyok, a tavasz meg kiket ér majd váratlanul?

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

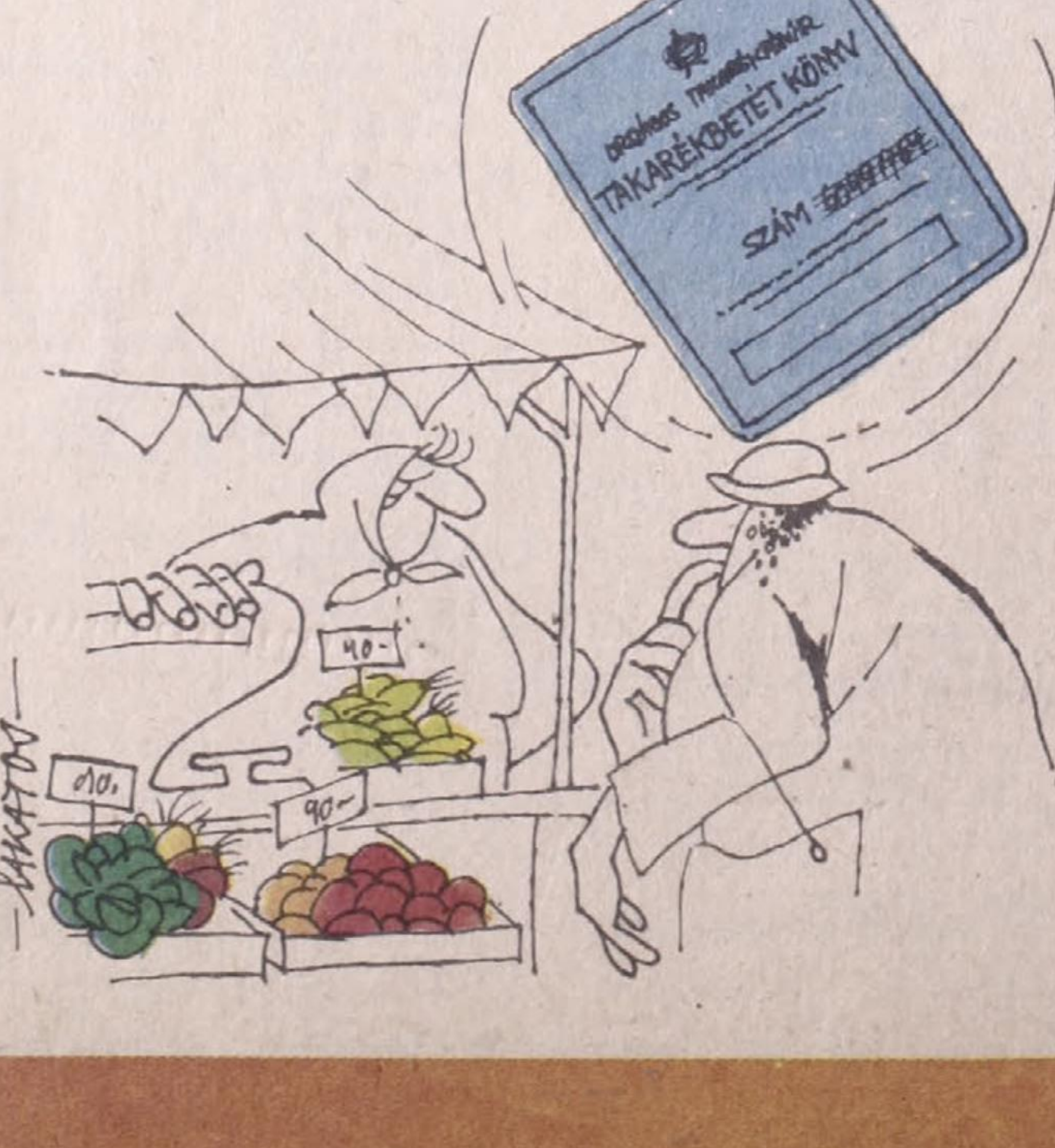
ORSZÁGOS TAKARÉKPÉNZTÁR
TAKARÉKBETÉT KÖNYV
SZÁM
40,-
90,-
90,-
LAKATOS

RENDELŐBEN

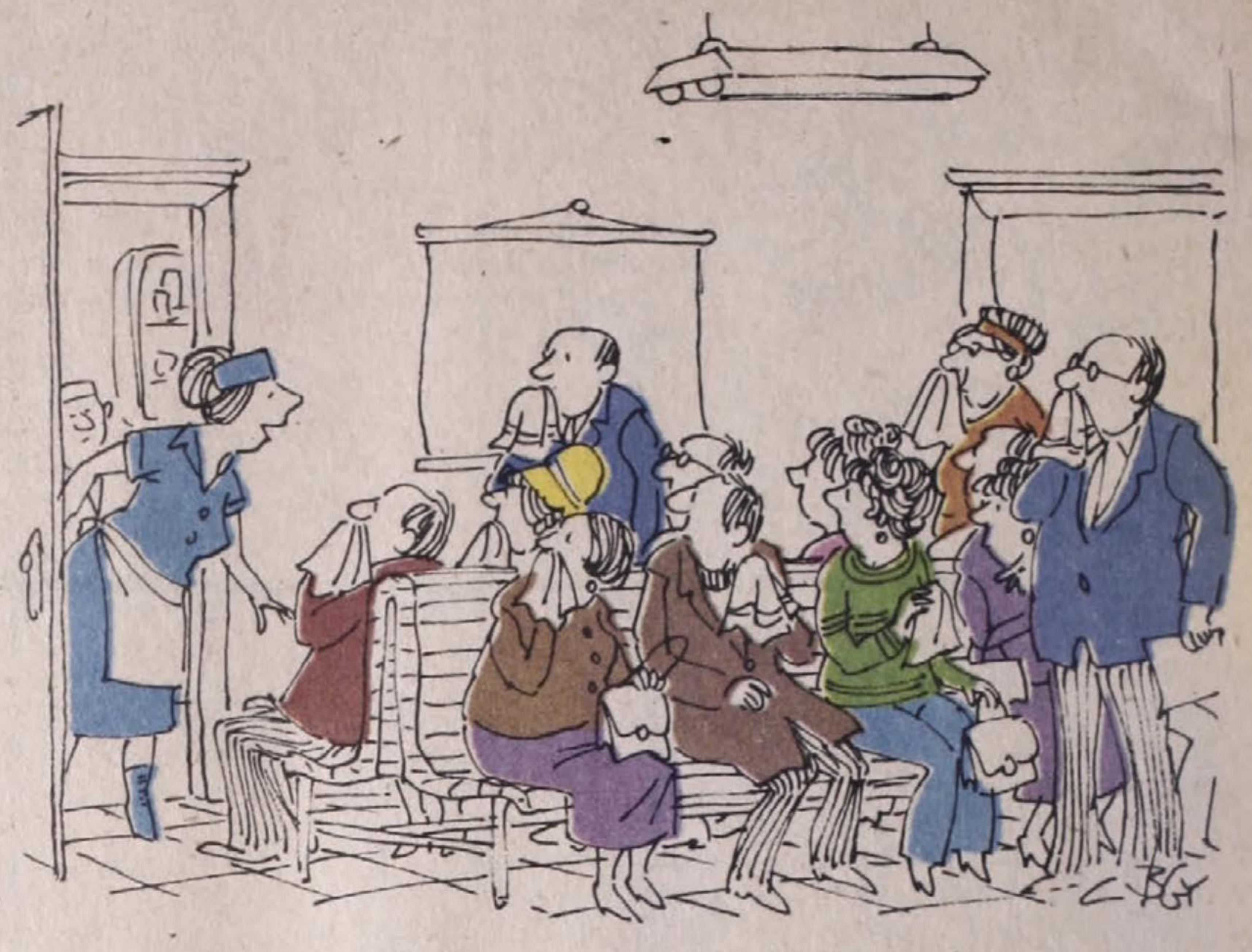

– Nincs influenzajárvány, emberek, menjenek nyugodtan haza!

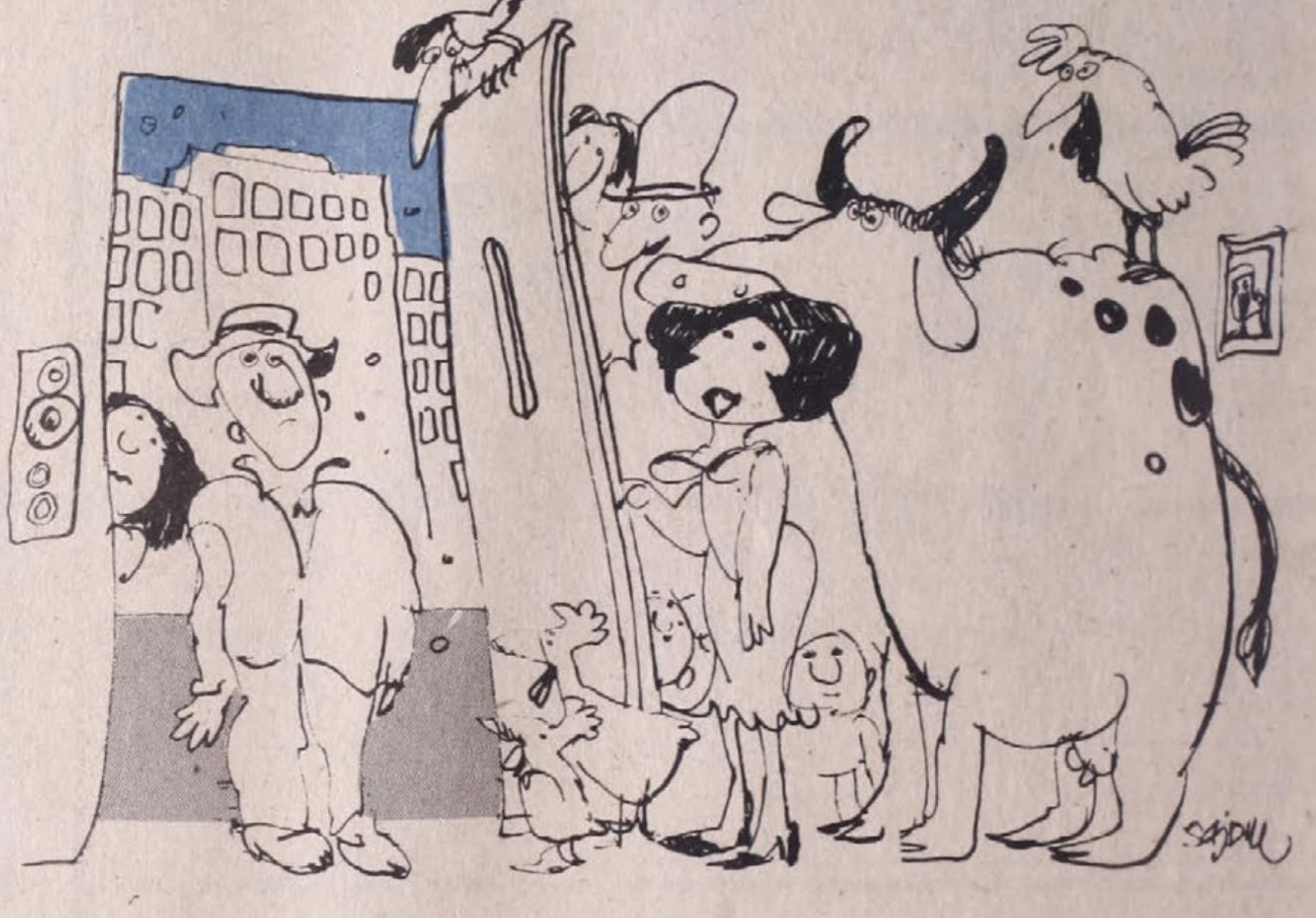

– Jól hallotta, kedves szomszéd, tényleg tehén bőg, a vidéki rokonok ideköltöztek a tüzelőhiány miatt!

A TÉL ÖRÖMEI

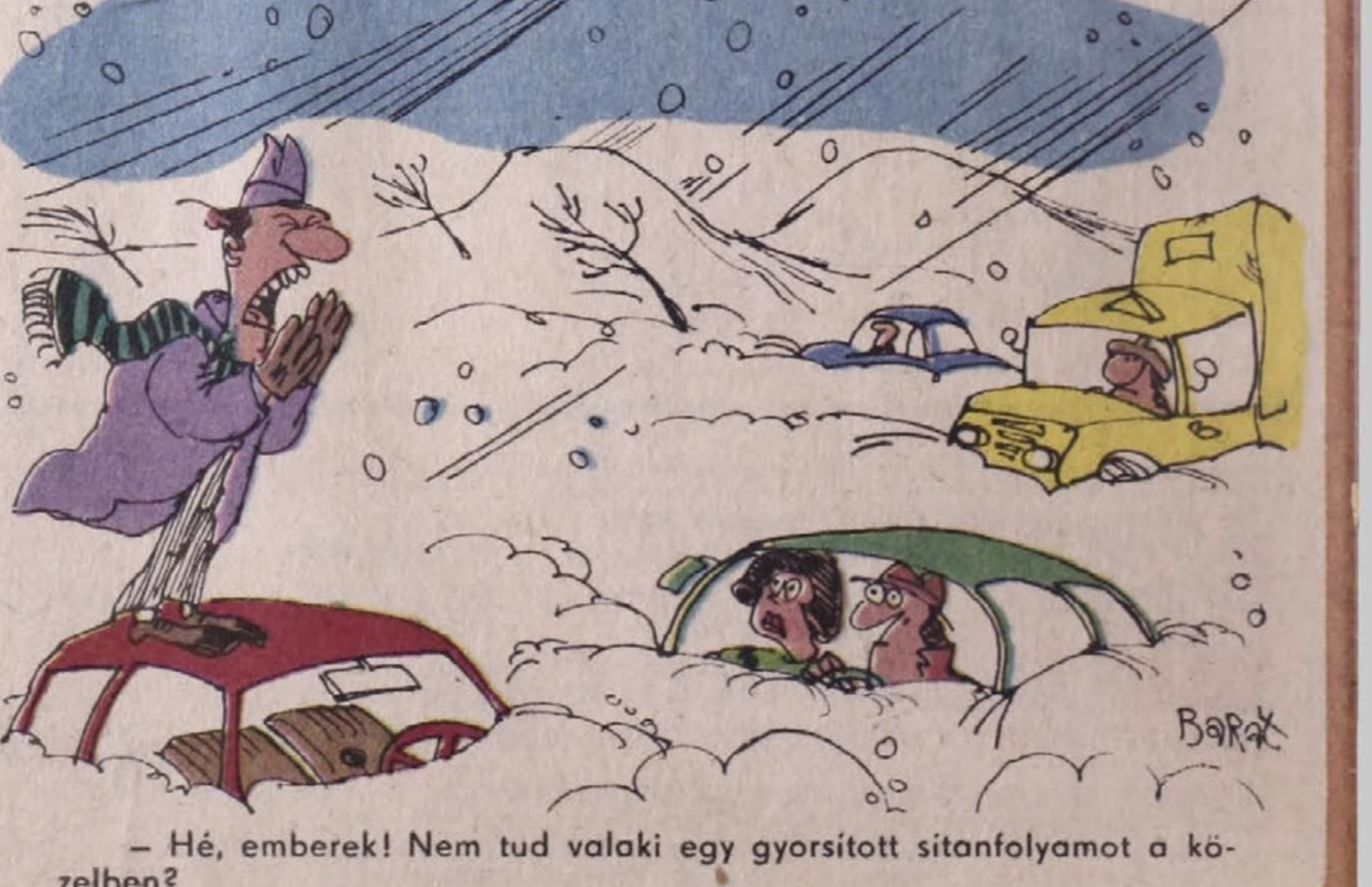

– Hé, emberek! Nem tud valaki egy gyorsított sítanfolyamot a közelben?